

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

IX legislatura

Any 2016

Núm. 40

Presidència de la Molt Honorable Sra. María Consuelo Huertas i Calatayud

Sessió celebrada dia 31 de maig de 2016

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

Declaració institucional del Parlament de les Illes Balears sobre el Dia mundial sense tabac. 2307

I. PREGUNTES:

1) RGE núm. 9220/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Montserrat Seijas i Patiño, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a facturació a tercers per part de l'ib-salut. 2307

2) RGE núm. 9221/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Miquel Vidal i Vidal, del Grup Parlamentari Popular, relativa a criteris de nomenament dels directors i assessors dels centres de professorat. 2308

3) RGE núm. 9223/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a tramitació de la revisió del planejament urbanístic de Sant Antoni. 2309

4) RGE núm. 9224/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Sandra Fernández i Herranz, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Decret d'atenció primerenca. 2311

5) RGE núm. 9218/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Baltasar Picornell i Lladó, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a parcs fotovoltaics. 2312

6) RGE núm. 9212/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Antònia Sureda i Martí, del Grup Parlamentari El Pi
PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a batxillerat nocturn. 2313

- 7) RGE núm. 9219/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Marta Maicas i Ortiz, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a precarietat laboral a l'ib-salut. 2314
- 8) RGE núm. 9222/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Vicent Serra i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a consell de participació. 2316
- 9) RGE núm. 9226/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Álvaro Gijón i Carrasco, del Grup Parlamentari Popular, relativa a reunions del Consell assessor de Turisme de les Illes Balears. 2317
- 10) RGE núm. 9225/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Antoni Camps i Casasnovas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a cessió de l'ús de l'estació marítima de Ciutadella. 2318
- 11) RGE núm. 9213/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Olga Ballester i Nebot, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a precarietat laboral dels ATE. 2319
- 12) RGE núm. 9168/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Sílvia Tur i Ribas, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a contractació de tècnics i agents de Medi Ambient. (Retirada) 2321
- 13) RGE núm. 9217/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Aitor Morrás i Alzugaray, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a precarietat laboral als aeroports. 2321
- 14) RGE núm. 9211/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a compromís escrit del nou REB. 2322
- 15) RGE núm. 9227/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a desenvolupament econòmic a les Illes Balears. 2323

II. INTERPEL·LACIONS:

- 1) RGE núm. 5723/16, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política del Govern en relació al voluntariat, ajornada a la sessió anterior. 2324
- 2) RGE núm. 6257/16, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a compliment pressupostari del Govern de les Illes Balears. 2329

III. MOCIÓ RGE núm. 9160/16, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a simplificació i millora dels processos administratius, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 3221/16. 2334

IV. Debat i votació del dictamen de la Comissió d'Assumptes Institucionals i Generals de la Proposició de llei RGE núm. 4371/15, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a supressió de la disposició addicional novena de la Llei 3/2007, de 27 de març, de la funció pública de la comunitat autònoma de les Illes Balears. 2344

V. Debat i votació del dictamen de la Comissió d'Assumptes Socials i Drets Humans de la Proposició de llei RGE núm. 7581/15, presentada pels Grups Parlamentaris MÉS per Mallorca, MÉS per Menorca, Socialista, Podem Illes Balears i Mixt, balear de fosses. 2356

VI. Compareixença de la consellera de Serveis Socials i Cooperació, per tal de donar compliment a la Moció RGE núm. 8233/15, relativa a política en matèria de discapacitat, escrit RGE núm. 8567/16, presentat pel Grup Parlamentari Popular. ... 2364

LA SRA. PRESIDENTA:

Bon dia a tothom. Abans de començar farem un minut de silenci per la dona assassinada a Pollença.

(Aplaudiments)

Així mateix també voldria expressar, en nom meu i de tots vostès, el condol per la mort del Sr. Carles Cañellas, que va ser diputat a la tercera i quarta legislatura.

Declaració institucional del Parlament de les Illes Balears sobre el Dia mundial sense tabac.

Ara començam. El primer punt de l'ordre del dia... perdó, primer tenim una declaració institucional que han presentat tots vostès i llegirà la secretària primera.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Dia mundial sense tabac, 31 de maig de 2016.

El tabaquisme és un dels principals problemes de Salut Pública, ja que és la principal causa de mortalitat evitable. Una de cada tres morts en els homes i una de cada quatre en les dones estan relacionades amb el tabac, el que significa que, el 2014, 1.622 homes i 986 dones varen morir a les Illes Balears per causa del tabac.

El tabac és la principal causa coneguda de càncer. D'acord amb el Registre de Càncer de Mallorca, obtenim que un de cada tres càncers diagnosticats en els homes i un de cada cinc en les dones són a causa del tabac. Això representa uns 779 nous casos de càncer cada any en els homes i uns 279 en les dones.

Segons la darrera Enquesta de Salut Nacional de 2011, la prevalença de tabaquisme a les Illes Balears va ser del 25% en els homes i del 20% en les dones. En els homes el percentatge de fumadors disminueix, però en canvi en les dones, tot i que la prevalença és més baixa, està estabilitzada.

Per tant, la lluita contra el tabaquisme ha de ser una prioritat per a la nostra societat.

Des del Parlament de les Illes Balears encoratgem tota la ciutadania i les institucions a fer que cada dia sigui el dia sense tabac, fins arribar el dia que no sigui necessari i es pugui esborrar del calendari. Això voldria dir que hauríem acabat amb aquest problema de salut pública que tant patiment genera en la nostra societat.

En concret, el Parlament insta el Govern de les Illes Balears que es comprometi a:

1. Reforçar la protecció dels espais sense fum, de manera que el compliment de la normativa es vigili en totes les actuacions realitzades pels inspectors de la Conselleria de Salut, sigui quin sigui l'objectiu de la inspecció.

2. Convertir els centres sanitaris i els centres educatius en models d'espais sense fum i, de manera més ampla, en centres promotors de la salut.

3. Ajudar les persones fumadores a deixar de fumar, tant en els centres de salut com en els hospitals, desenvolupant programes dirigits específicament a les dones.

4. Fer una enquesta de salut de les Illes Balears que ens permeti tenir informació actualitzada sobre la prevalença del tabaquisme i d'altres factors determinants de la salut com l'obesitat, el sedentarisme, etc.

5. Donar suport a la iniciativa del Comitè Nacional de Prevenció de Tabaquisme per l'envasat neutre, ja que ha mostrat ser una mesura efectiva per reduir la prevalença de tabaquisme tant en població adulta com en els i les joves.

LA SRA. PRESIDENTA:

Puc considerar aprovada per assentiment la Declaració Institucional sobre el Dia mundial sense tabac? Queda aprovada la declaració llegida.

Començam amb el primer punt de l'ordre del dia que correspon al debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant el Ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 9220/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Montserrat Seijas i Patiño, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a facturació a tercers per part de l'ib-salut.

Primera pregunta, RGE núm. 9220/16, relativa a facturació a tercers per part de l'ib-salut, que formula la diputada Sra. Montserrat Seijas i Patiño, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula la Sra. Montserrat Seijas.

LA SRA. SEIJAS I PATIÑO:

Gracias, Sra. Presidenta. *Bon dia a tothom.* Sra. Consellera, como usted sabe muy bien, nuestra comunidad recibe cientos de miles de visitantes al año, tanto extranjeros como de otras comunidades autónomas, éstos requieren atención sanitaria, a la que tienen derecho, pero que supone soportar un coste para la administración autonómica que debemos recuperar. Nuestro sistema de salud es también utilizado por mutualidades de trabajo que, al no disponer en todos los casos de los medios para prestar su servicio, remiten a la sanidad pública a sus asegurados.

Todos estos servicios que se prestan, y bien prestados que están ya que la salud de la ciudadanía es prioritaria, con cargo inicialmente a la administración, hay una legislación que nos habilita para que los servicios que se facturen y cobren a quienes tienen la obligación inicial de prestarlos y financiarlos, bien los servicios extranjeros, las mutualidades o los servicios prestados sanitarios a miembros de otras comunidades autónomas por el fondo de compensación. No tenemos que soportar un coste para la administración autonómica que se pueda recuperar.

¿Puede garantizar el Govern de les Illes Balears que se está facturando el cien por cien de los servicios prestados por el Servei de Salut a terceros? Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la consellera Sra. Patrícia Gómez.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patrícia Juana Gómez i Picard):

Bon dia a tothom, gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, jo crec que, bé, es fa feina, evidentment, però obtenir el cent per cent d'efectivitat en qualsevol tema és pràcticament impossible. El que sí li puc garantir és que és una prioritat del Servei de Salut, és pràcticament la nostra única font d'ingressos, a part dels pressupost, no?

Però és clar, la prioritat no és només facturar, sinó cobrar, cobrar és el més important. En aquest sentit hem impulsat des de fa un any un programa que es diu FACTER, facturació a tercers, que millora molt l'agilitat per poder realitzar aquest procés de facturació, que és prou complex, i com a resultat final, idò, esperam que..., de fet ja ho ha demostrat, es puguin cobrar d'una manera més àgil les factures corresponents.

Ens hem vist obligats a impulsar aquest projecte perquè havíem trobat, efectivament, prou deficiències en aquesta matèria i en moltes altres. Ens consta també, em consta, que des de fa unes setmanes, una o dues setmanes, el secretari general del Servei de Salut es va reunir amb tots els directors de gestió per donar prioritat a aquest projecte, impuls a aquest projecte i conscienciar de la seva importància.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Montserrat Seijas.

LA SRA. SEIJAS I PATIÑO:

Gracias, Sra. Presidenta. Gracias, Sra. Consellera. Esta diputada pues ha ido por las diferentes áreas de la administración de Salud, tanto en primaria como en hospitalización, urgencias, etc., y, como usted bien dice, pues se ve que hay carencias importantes todavía, sobre todo en temas de urgencias hospitalarias, cuando realmente no se puede acceder a la historia clínica y a las actuaciones que se han realizado. Se nota que hay una carencia importante en toda la facturación a terceros, y esto lo que está originando es que estemos enriqueciendo, injustamente, pues a mutuas y no recuperando, como usted bien dice, los recursos que corresponden a esta autonomía.

Entonces, desde aquí le requerimos, desde Podem, pues que a lo mejor sería conveniente hacer una auditoría para ver dónde están los agujeros y dónde se puede pues mejorar de una forma más exhaustiva y tener un control informático, independiente de la facturación manual que se está realizando ahora mismo y que no haya los agujeros que estamos teniendo ahora mismo. Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Patrícia Gómez.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patrícia Juana Gómez i Picard):

Sí, Sra. Diputada, jo fa trenta anys que faig feina en el sistema sanitari públic o sigui que no només hi he anat com a usuària, sinó que hi he anat cada dia a fer feina. És un tema molt complicat, li puc dir que és un tema molt complicat, per això, perquè no és només facturar, sinó cobrar.

Tant els particulars com les asseguradores en moltes ocasions posen recursos, que després l'administració sol guanyar, jo del que li puc dir que estam contents és que amb la implantació d'aquest programa, a 30 d'abril d'enguany, del gener al 30 d'abril s'ha incrementat la facturació a 10 milions de..., en 10 milions no, en 2 milions d'euros, de 10 milions d'enguany, en el mateix període l'any passat eren 8 milions, per tant, ja donam mostres d'una millora d'un 29%, prou milions.

Per a nosaltres facturar... es facturarà tot el que es pugui facturar, el que no es facturarà són, per exemple, els immigrants sense papers que es facturaven a èpoques anteriors. Aquest govern ja té la sanitat universal i aquesta comunitat autònoma, i això sí que ens preocupava, i en la resta, ja li dic, fem feina d'una manera molt activa i els resultats ja es veuen, ja hem facturat 2 milions més que en el mateix període de l'any passat.

Gràcies.

I.2) Pregunta RGE núm. 9221/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Miquel Vidal i Vidal, del Grup Parlamentari Popular, relativa a criteris de nomenament dels directors i assessors dels centres de professorat.

LA SRA. PRESIDENTA:

Segona pregunta RGE núm. 9221/16, relativa a criteris de nomenament dels directors i assessors dels centres de professorat, que formula el Sr. Diputat Miquel Vidal i Vidal del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Miquel Vidal.

EL SR. VIDAL I VIDAL:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, els directors i assessors de formació permanent de centres de professorat de les Illes Balears acaben el seu nomenament en comissió de servei en data 31 d'agost de 2016, perquè així ho marca el darrer concurs de mèrits que es va fer. S'haurien de convocar, com a mínim, entenc, les 6 places de directors i les 25 places d'assessors, d'acord amb la normativa vigent, que és el Decret 68/(...) i l'ordre del conseller d'11 de març que vostè mateix va fer.

Aquesta normativa marca clarament que tant les places de directors com les d'assessors de centres de professorat han de ser cobertes mitjançant concurs públic de mèrits en acabar la vigència del darrer concurs que es va fer. I en contra d'aquesta normativa, la directora general de Formació Professional, mitjançant dues resolucions, de data 21 d'abril de 2016,

convocà concurs de mèrits per cobrir aquestes places i convocà únicament 3 places de directors de centres, en lloc de les 6 que marca la normativa vigent, i convocà únicament 16 places d'assessors de formació permanent, enfront de les 25 que hauria d'haver tret.

Com interpreta aquest fet, Sr. Conseller?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Conseller Martí March.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT (Martí Xavier March i Cerdà):

Moltes gràcies, presidenta. Moltes gràcies, Sr. Vidal, miri, un dels punts estratègics de la Conselleria d'Educació és la millora de la formació del professorat a dos nivells, tant en la formació inicial com en la formació permanent.

En la formació inicial hem fet un grup de treball amb la Universitat de les Illes Balears per tal de millorar la formació que tendran els mestres d'infantil i primària i els professors de secundària.

Quant a la formació permanent, que és la nostra competència en aquests moments, hem fet una sèrie de qüestions: primer de tot, vàrem aprovar un pla de formació permanent de les Illes Balears que té com a element estratègic la formació en centres, i això ho vàrem fer, diguem, dialogant amb la Mesa sectorial d'educació, amb el Consell Escolar de les Illes Balears, etc. I també, evidentment, com vostè sap, un dels instruments bàsics per a aquesta formació permanent és tot el que fa referència als centres de professors.

Efectivament, vostè ho ha dit, en aquests moments hem tret 19 places d'assessors i 3 de directors, perquè ho hem volgut fer d'una forma, diguem, que no hi hagués un canvi total i absolut. Però l'any que ve aquestes places també sortiran a concurs de mèrits, com no podria ser d'altra manera.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Miquel Vidal.

EL SR. VIDAL I VIDAL:

Gràcies, Sra. Presidenta. La pregunta, però, conseller és aquesta: si 6 directors acaben el seu nomenament en data 31 d'agost de 2016, s'han de convocar les 6 places. Per què només en convoquen 3?

Si la seva Ordre, de dia 11 de març de 2016, diu que els 25 assessors acaben la seva comissió de serveis dia 31 de desembre, per què només en treuen 16 i amaguen el 36%?

I li deman, és casualitat que les places de directors que s'ofereixen al concurs de mèrits siguin les tres que es varen adjudicar al darrer concurs convocat per l'administració i que, per tant, vostès no varen poder elegir arbitràriament? O és casualitat que les places que s'amaguen en aquest concurs de

mèrits de 2016 siguin les dels tres directors que vostès han col·locat a dit per a aquest concurs 2015-2016?

Sr. Conseller, vostès ni tan sols respecten les ordres que vostès mateixos varen fer. El consens educatiu del qual tant parlen i s'omplen la boca de transparència no és així.

S'aconsegueix... amb aquesta nocturnitat i traïdoria que han fet, la gent està enfadada, Sr. Conseller, no s'aconsegueix transparència en educació.

I una pregunta: ho saben els seus companys de govern o els que comanden de Podemos que ha actuat d'aquesta manera?

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Martí March.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT (Martí Xavier March i Cerdà):

Miri, Sr. Vidal. Comprenc que cadascú pot fer les interpretacions que vulgui i vostè les ha fet i jo respect totes les interpretacions que vulgui, però aquí hi haurà transparència. Hi ha una comissió de selecció, formada, no per directors generals, sinó per membres de cada direcció general, de Personal Docent i també de Formació del Professorat, hi haurà membres d'Inspecció i tots els sindicats hi seran amb veu, però sense vot. Per tant, transparència total.

I els criteris estan clars: hi ha 20 punts dels quals 12 són per a qüestions de criteris totalment objectius, que és el tema de currículum, i per a la resta s'ha de fer un projecte de direcció i un projecte d'assessorament i després hi haurà una entrevista. Això són els criteris, però hi haurà transparència total i, per tant, diguem, en qualsevol hora totes les places sortiran a concurs de mèrits com no podria ser d'altra manera.

En tot cas, no vull mirar cap endarrere, vull mirar cap endavant i li puc assegurar que tot es farà de forma transparent.

Moltes gràcies, Sr. Vidal.

I.3) Pregunta RGE núm. 9223/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a tramitació de la revisió del planejament urbanístic de Sant Antoni.

LA SRA. PRESIDENTA:

Tercera pregunta RGE núm. 9223/16, relativa a tramitació de la revisió del planejament urbanístic de Sant Antoni, que formula el Sr. Diputat Miguel Ángel Jerez i Juan del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Miguel Ángel Jerez.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, els Decrets 1 i 2/2016 han produït efectes negatius a l'urbanisme i a l'ordenació del territori, especialment també a l'illa d'Eivissa. El principal efecte negatiu és novament la inseguretats jurídica que genera legislar mitjançant moratòries.

Pel que fa a Sant Antoni la nova normativa impedeix i bloqueja la continuació de la tramitació de les normes subsidiàries en curs, ja aprovades inicialment, en les quals han treballat tots els grups polítics municipals amb un objectiu comú: aprovar un instrument municipal de planejament més restrictiu i menys expansionista que l'actual.

En la seva recent visita, Sr. Conseller, a Sant Antoni, va dir, va apuntar que té la clau perquè Sant Antoni pugui continuar amb la tramitació de les normes subsidiàries i té la clau i apunta precisament al consell insular. Segons va dir vostè, es treballa conjuntament amb el consell per trobar una via perquè l'ajuntament pugui continuar en el punt en què es troba, sense començar de nou. "Pensam que es pot fer", va dir vostè.

Motiu pel qual avui li fem la següent pregunta: quina actuació té prevista el Govern de les Illes Balears per tal de possibilitar que l'Ajuntament de Sant Antoni pugui continuar la tramitació de la revisió del seu planejament urbanístic?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Conseller Marc Pons.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Efectivament, podem plantejar aquesta qüestió de dues maneres diferents: des de la confrontació o des de la voluntat de trobar acords i, per tant, amb una actitud constructiva i d'aquesta manera ho fa el Govern.

Quina és la situació? La situació és que la llei del sòl -la llei del sòl- no permet que s'aprovin més normes subsidiàries, únicament permet que puguin seguir la tramitació aquelles que ja estan aprovades inicialment. I Sant Antoni les va aprovar inicialment a la legislatura passada.

Què succeeix ara? Que si s'han de fer canvis, algunes modificacions, aquestes no han d'obligar a començar de nou la tramitació, perquè si es fa així la Llei del sòl no permet que es pugui tornar tramitar.

Què ha fet el Govern? El Govern el que ha fet ha estat parlar amb l'Ajuntament de Sant Antoni i amb el Consell d'Eivissa, que és qui té les competències en matèria d'ordenació del territori i, per tant, qui farà l'aprovació definitiva de les normes subsidiàries per veure i per valorar el calat d'aquestes modificacions amb la intenció i la finalitat que no hagin de suposar de nou l'inici de la tramitació i, per tant, puguin seguir continuant.

Nosaltres donam suport i assessoram, però la capacitat i la gestió és de l'Ajuntament de Sant Antoni, evidentment, i l'aprovació definitiva del Consell d'Eivissa, i el Govern ajuda a donar resposta a aquesta situació que ha provocat, en certa manera, la Llei del sòl, que és la que no permet que s'aprovin de nou normes subsidiàries.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Miguel Ángel Jerez.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Miri, Sr. Conseller, l'única cosa que vostè aconsegueix és tornar a semblar incertesa i tornar semblar dubtes i amb això obrir un nou episodi d'inseguretats jurídica, sense precedents. Però no només això, Sr. Conseller, sinó que són les seves declaracions de fa uns dies les que ens donen la sensació que tornem a estar en mans d'un govern de l'espontaneïtat i un govern de l'ocurrència, deia vostè: si interpretam la normativa bé, com nosaltres l'entendem, es pot fer, es podria continuar la tramitació sense haver de començar de nou. Si interpretam la normativa, entenem que es podria, cap certesa, tot són dubtes.

Sr. Pons, cerqui una solució immediata i no miri cap un altre costat. I no li ho dic jo únicament, sinó els batles dels ajuntaments d'Eivissa i, en particular, els seus, els dels seu partit. A mi no té per què fer-me cas, Sr. Conseller, però faci almenys cas als ajuntaments, a les corporacions locals que, de forma unànime, han demanat canvis en aquesta normativa, per no estar segrestats i per no estar expropiats i perquè el seu urbanisme no es vegi aturat quatre anys més.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Marc Pons.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Li tornaré..., li ho demanaré d'una altra manera, quina és la llei que prohibeix l'aprovació inicial de normes subsidiàries? Quina llei és? La Llei del sòl. Qui la va aprovar? Vostè, amb projecte de llei del Sr. Company.

(Alguns aplaudiments)

Aquesta llei no permet l'aprovació inicial de normes subsidiàries. A partir d'aquí, què hem de fer? Hi ha hagut un canvi, després de 30 anys a Sant Antoni el PP ja no governa i va deixar, com a molt, l'aprovació inicial d'unes normes subsidiàries. Hem de donar continuïtat. I qui ha de fer aquesta feina ja no és el Govern, que no té les competències en matèria d'ordenació del territori. Nosaltres el que podem fer és ajudar i col·laborar perquè el camí pugui ser. Però si hi hagués d'haver

un canvi de normativa, hauria de ser la Llei del sòl, que és la que no permet l'aprovació de normes subsidiàries. I açò vostè ho sap, perquè vostè ho va aprovar la legislatura passada amb el seu vot.

Per tant, Sr. Jerez, crec que hem de ser un poc responsables. Tenim un problema conseqüència d'una llei, efectivament, anem a veure com es pot tramitar quan la voluntat municipal és aquesta. I tant deu ser així, que he fet posar nerviós al Sr. Company. Per tant, alguna cosa de raó dec tenir.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.4) Pregunta RGE núm. 9224/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Sandra Fernández i Herranz, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Decret d'atenció primerenca.

LA SRA. PRESIDENTA:

Quarta pregunta RGE núm. 9224/16, relativa a Decret d'atenció primerenca que formula la diputada Sra. Sandra Fernández i Herranz del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Sandra Fernández.

LA SRA. FERNÁNDEZ I HERRANZ:

Muchas gracias, Presidenta. Que la atención temprana es cuestión fundamental creo que es algo en lo que todos coincidimos, que una intervención rápida y eficaz en menores que sufren algún trastorno en el desarrollo va a poder evitar problemáticas posteriores y desde luego a mejorar su calidad de vida.

La pasada legislatura se hizo un esfuerzo muy importante, tanto a nivel presupuestario, respecto a la atención temprana, como también algo que considerábamos muy importante, que es la puesta en común de las iniciativas y las experiencias que se estaban llevando a cabo por parte tanto de profesionales, entidades y desde la propia administración, que se realiza un gran trabajo.

En este sentido, se organizaron dos jornadas con todos estos profesionales. La última de ellas realmente muy interesante, ya que pudimos contar con la presencia del profesor McWilliams, que es uno de los referentes mundiales en un modelo de atención temprana centrada en el entorno, que es de los que mejores resultados están teniendo. Y que además se consideró que era un modelo que debíamos impulsar en nuestra comunidad autónoma, hace relativamente poco se aprobó una PNL en comisión respecto a esta cuestión.

Aún así, es cierto que en una cuestión tan sensible y primordial, todavía queda mucho por hacer. Una de las cosas que comenzamos a realizar fue trabajar en un borrador que regulase la atención temprana, no solamente para poder ir incorporando mejoras al modelo de atención, sino también porque era algo que considerábamos fundamental para poder concertar todos estos servicios.

Cuando usted, Sra. Consellera, compareció para explicar las líneas estratégicas de su conselleria, al preguntar en este caso por el Grupo Popular, si pensaban continuar con este decreto, nos contestó afirmativamente, pero a día de hoy no conocemos en qué estado está la tramitación de este decreto y nos gustaría que nos pudiese informar respecto a ese punto y decir qué previsiones tiene para su aprobación.

Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la consellera Sra. Fina Santiago.

LA SRA. CONSELLERA DE SERVEIS SOCIALS I COOPERACIÓ (Josefina Santiago i Rodríguez):

Bon dia a tothom i gràcies, Sra. Presidenta. Efectivament, el mes d'octubre, referit al Decret d'atenció primerenca, li vaig dir que coneixia, no l'esborrany del decret, sinó la memòria que vostès varen deixar per començar a elaborar el decret. Una memòria que és de març del 2014, que haguessin pogut fer el decret perquè varen governar fins a juny, però que no ho varen fer.

Nosaltres ho volem modificar, però no serà durant l'any 2016. El decret actual ens permet créixer, com han fet vostès i com hem fet nosaltres; concertar, perquè és un decret que ens permet concertar i només hem de fer la resolució i posteriorment el plec de condicions; ens permet donar la nova modalitat, que és el desplaçament dels professionals a casa seva, i sobretot, el més important que li deia és que ens permet concertar.

Per tant, serà un decret que revisarem, però no serà dins l'any 2016.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Sandra Fernández.

LA SRA. FERNÁNDEZ I HERRANZ:

Muchas gracias, presidenta. Sra. Consellera, sí existía un borrador porque yo lo he visto y comenzamos a trabajar con las entidades en este sentido. Que ustedes quieran revisarlo lo que nosotros dejamos hecho nos parece muy adecuado, pero creemos que también deberían poder utilizar el trabajo que se hizo la pasada legislatura, porque, entre otras cosas, aunque no se fien de nosotros, es un trabajo que siempre hemos hecho muy consensuado con todo el sector que trabaja en la atención temprana.

Pero realmente nos parece también que son excusas porque ustedes ya llevan un año gobernando. Si hay un trabajo hecho, ustedes podrían haber realizado este decreto, porque, además, en el momento en el que se empiezan a concertar, encontramos, y nos parece lo más lógico, es que se empiece a concertar ya con un decreto nuevo, que recoja las necesidades que hay hoy en día en la actualidad respecto a esta cuestión, de la atención temprana, como puede ser precisamente este modelo centrado en el entorno.

Lo que le pedimos es una mayor celeridad, porque no solamente está ocurriendo con este decreto, el otro día también comentamos el decreto de salud mental, que también lleva muchísimo retraso, y lo que nos gustaría es que ustedes, aparte de estas fotos que se hacen y todas las iniciativas que ustedes dicen que van a poner en marcha, realmente las pongan en marcha y empiecen a solucionar lo que de verdad es importante.

Gracias.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Fina Santiago.

LA SRA. CONSELLERA DE SERVEIS SOCIALS I COOPERACIÓ (Josefina Santiago i Rodríguez):

Gràcies, presidenta. Tant de bo que el Partit Popular no deixa parlar al govern de la seva legislatura, perquè vostè ha fet una exposició del que ha fet la seva legislatura del Sr. Bauzá.

Sra. Sandra Fernández, doni'm aquest decret, perquè a l'expedient administratiu de la conselleria només hi ha una memòria de març del 2014, això és el que jo he trobat a l'expedient administratiu a la conselleria. Si vostès han fet un decret, me'l passin i el tendrem en compte.

Que vostè ens digui que nosaltres ens posem les piles, quan hem fet la Llei de renda social; la Llei d'igualtat de dones i homes, conjuntament amb la Conselleria de Presidència; s'ha modificat el Decret 86; el Decret 83, de dependència; el Decret de renda d'emancipació que vostès varen derogar; el Decret d'ajuda econòmica complementària a les pensions no contributives; el Decret de principis generals de funcionament d'entitats tutelars per a persones incapacitades judicialment; el Decret...

(Remor de veus)

... -no, vostè m'ha dit que no feia feina, jo li dic la feina que fet-, el Decret que regula l'accés al Servei Ocupacional per a persones amb discapacitat i diagnòstic de salut mental, que vostè no fa el seguiment adequat perquè està aprovat ja i publicat; la Resolució de règim jurídic d'acció concertada de serveis socials; la Resolució de residències per a persones en situació de dependència, i la derogació de la mal anomenada Llei de maternitat.

Per tant, sí que fem la feina que ens toca, hem prioritzat totes aquelles regulacions que es necessiten per a la concertació. Fem el decret de cada servei, després fem la resolució de cada servei i després fem la concertació.

I per a atenció primerenca, com que tenim aquest decret, no és necessari modificar-lo i hem prioritzat per al primer any de legislatura la concertació. I aquest decret ens serveix per concertar l'atenció primerenca, per augmentar l'atenció primerenca i per desplaçar els professionals al seu domicili.

Per tant, sí que el modificarem, però no serà dins l'any 2016. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.5) Pregunta RGE núm. 9218/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Baltasar Picornell i Lladó, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a parcs fotovoltaics.

LA SRA. PRESIDENTA:

Cinquena pregunta RGE núm. 9218/16, relativa a parcs fotovoltaics, que formula el diputat Sr. Baltasar Picornell i Lladó del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula el Sr. Baltasar Picornell.

EL SR. PICORNELL I LLADÓ:

Moltes gràcies, presidenta, molt bon dia a totes i a tots els aquí presents.

Bé, ja fa temps que es tramita un gran parc solar fotovoltaic a Santa Cirga a Manacor. Aquest projecte, que va ser rebutjat la passada legislatura, pretén ocupar fins a 90 hectàrees de terra fèrtil, 90 hectàrees de paisatge i d'història antiquíssima. Es parla molt de megavats, d'energia alternativa que es generarien, però sembla que no som conscients de l'extensió que s'ha d'ocupar per a un megaparc com aquest.

Tots som favorables a l'energia solar i a les energies netes i no ho discutim, el contrari, necessitam implantar el seu ús a les nostres illes. Ara bé, és l'hora de decidir com ho fem i sobretot, on volem que s'instal·lin. Pensam que sense sobirania energètica i sobirania alimentària no tenim futur. I és en aquest sentit que no volem que la terra cultivable d'alt valor i capacitat productiva, s'utilitzi per posar un megaparc que no canviaria el model energètic monopolístic.

A més, pensam que és un error confiar en la implantació de cereals com el blat i altres, per la qualitat de l'energia que malgasta. El sòl de Santa Cirga és un dels més fèrtils de Manacor i de Mallorca i pot produir fins a 243 tones de blat anuals.

Nosaltres volem ser previsors i volem que les plaques es col·loquin a llocs urbans, damunt instal·lacions dels polígons i damunt edificis. La Llei agrària estableix a l'article 106 que la producció d'energia a partir de fonts renovables amb ocupació major a 4 s'ha d'ubicar en terrenys de baixa productivitat, marginals o degradats.

Dit això, pensa el Govern de les Illes Balears fomentar la construcció de petits parcs fotovoltaics sobre el territori ja urbanitzat o els grans parcs com el de Santa Cirga o el del Cap Blanc?

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller Sr. Marc Pons.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

Moltes gràcies. El que el Govern vol és treballar i està fent feina per canviar el model energètic actual, basat exclusivament en els combustibles fòssils; per un altre, basat en la producció d'energies renovables, i en aquest sentit, per tant, els acords de governabilitat marquen i diuen exactament açò, ens diuen que hem de treballar per un model basat en l'eficiència energètica, l'autoconsum i les renovables, i en tot açò estem fent feina. De fet divendres de la setmana passada vam aprovar per Consell de Govern un paquet de 5 milions d'euros pensats i destinats sobretot per impulsar l'autoconsum i a la vegada també per millorar l'eficiència energètica dels habitatges. A més a més ens hem compromès ja que aquest govern només comprarà energia procedent de fonts renovables, o hem introduït l'impuls de la mobilitat elèctrica; tal vegada l'exemple més clar sigui el de l'electrificació del tren aquí a Mallorca.

Ara bé, també n'hem de ser conscients: l'autoconsum no basta per assolir la quota raonable que necessitam per arribar als objectius marcats per Europa. El 2020 hauriem de tenir un 20% de producció d'energies renovables, i en aquests moments estam només al 3%, i aquí hi ha una reflexió que hem de fer tots, totes les forces polítiques, que és dir que si el 2020 volem arribar al 20% de producció d'energies renovables només amb l'autoconsum no ho aconseguirem, i hem de fer per tant un plantejament que suposi incrementar la producció, sense evidentment malbaratar espais d'alt valor paisatgístic, però sí impulsant alguns projectes que puguin ser convenients per a la societat de les Illes Balears. Moltes gràcies.

EL SR. PICORNELL I LLADÓ:

Gràcies, Sr. Conseller.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Baltasar Picornell.

EL SR. PICORNELL I LLADÓ:

Moltes gràcies, presidenta. Gràcies, Sr. Conseller. Bé, per molts de megavats que generi aquest parc no resoldrà el gran problema de Mallorca hipotecant el nostre territori per 25 anys. A part de l'excessiu creixement urbanístic i turístic, a Mallorca ja hi ha prop de 2 milions de places, i el Pla territorial permet construir-ne 2 més, 2 milions més. Quina superfície verge s'ha de classificar per generar energia neta per a 4 milions de places?, i si teòricament si vénen a substituir les energies contaminants que ja usam, aquest govern pareix que no preveu deixar d'importar carbó de Sud-Àfrica, que s'està construint un gasoducte, es cremen residus a Son Reus, i aquesta energia verda teòricament pareix que ve per cremar més territori.

Bé, el nostre paisatge és un recurs més, i en el cas de Santa Cirga i el del Cap Blanc el sacrifici de paisatge de gran valor ecològic no està justificat de cap de les maneres. Per molt que els promotors presentin mesures dirigides a (...), Mallorca té més de 275 quilòmetres quadrats completament urbanitzats...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Picornell, el seu temps s'ha exhaurit.

EL SR. PICORNELL I LLADÓ:

...i enormes... Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Marc Pons.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

Gràcies, Sra. Presidenta. Què passa amb els grans parcs fotovoltaics? Que són els únics, malauradament, en aquests moments que són rendibles econòmicament. N'hi ha d'autoritzats de petits que no surten rendibles i que els promotors decideixen, amb l'autorització feta, posar-los en marxa. Què hem fet nosaltres? Nosaltres dimarts de la setmana que ve tenc reunió a Madrid i plantejarem a Madrid l'exigència d'una redistribució més justa en les ajudes per fer possibles parcs més petits. Crec que açò és una feina que hem de fer i la començam a fer.

Els que estan en aquests moments en marxa, aquests parcs, s'estan tramitant, i han de ser legals. La Comissió Balear de Medi Ambient es pronunciarà, es compliran les normatives que pertoca i en funció del compliment de les normatives s'acabarà determinant si s'autoritzen o no, i aquí hi ha una tramitació que hem de respectar, faltaria més. En qualsevol cas sí que li puc dir que la nostra aposta és seguir impulsant energies renovables, adaptar-les al territori tal com toca, però essent conscients que hi ha un objectiu a complir, que és, el 2020, el 20% de les energies renovables. Moltes gràcies.

I.6) Pregunta RGE núm. 9212/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Antònia Sureda i Martí, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a batxillerat nocturn.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sisena pregunta, RGE 9212/16, relativa a batxillerat nocturn, que formula la diputada Sra. Maria Antònia Sureda i Martí, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS. Té la paraula la Sra. Maria Antònia Sureda.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, presidenta. Senyores i senyors diputats, molt bon dia. Fa poc hem sabut que per al curs que ve se suprimirà el batxillerat nocturn de l'IES Ramon Llull de Palma, que durant molts d'anys ha estat un referent en aquesta modalitat d'estudis. Sindicats, estudiants i professors s'han mostrat molt sorpresos i han manifestat el seu desacord amb aquesta decisió, que comportarà diferents problemes; d'una banda, els professors interins no podran continuar exercint la seva professió al Ramon Llull i, d'altra, els alumnes del batxillerat social hauran d'anar al Politècnic, i els alumnes del batxillerat humanístic es veuran obligats a cursar els seus estudis a distància amb els

entrebancs que això comporta. Ells mateixos ho han dit: van iniciar aquests estudis per continuar formant-se, i van triar la modalitat presencial perquè necessiten el suport dels professors, i ara, a finals del primer curs, s'assabenten per la premsa que el curs que ve ja no podran continuar anant a classes al Ramon Llull.

Només existeixen tres centres de batxillerat nocturn presencial a Mallorca, dos a Palma i un a la part forana, a Manacor. Davant aquesta situació pot justificar la supressió del batxillerat nocturn de l'IES Ramon Llull? Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller Sr. Martí March.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT (Martí Xavier March i Cerdà):

Moltes gràcies, presidenta. Moltes gràcies per la seva pregunta, Sra. Sureda, perquè m'interessa aclarir un poc les coses, les coses que vostè ha plantejat.

Miri, nosaltres si analitzam el procés del batxillerat nocturn podem dir que hi ha hagut una reducció progressiva: de 300 i busques d'alumnes el 2011 hem passat a 180 alumnes; cada any hi ha un procés progressiu de disminució de nombre d'alumnes. A Palma hi ha, com vostè ha dit, dos centres que oferien batxillerat nocturn, que són el Ramon Llull i el Politècnic. Què hem fet nosaltres? Primer de tot ens hem reunit amb la direcció, s'han reunit Planificació, Inspecció Educativa i la direcció dels centres, i hem plantejat distintes solucions. Per tant no ha estat una decisió unilateral, que realment no poden dir que no hi ha hagut cap tipus de conversació ni diàleg sinó tot el contrari, i fins i tot al Ramon Llull se li ha ofert la possibilitat que puguin acabar els estudiants el segon curs de la gent que cursava primer; el centre va considerar que no era la resposta adequada.

Què vull dir amb això? Que nosaltres, com a Conselleria d'Educació, sí que oferirem tant el batxillerat científic com el batxillerat d'humanitats i ciències socials a Palma, en el Politècnic. I això què possibilitarà?, que les assignatures comunes que hi ha entre batxillerat científic i batxillerat de ciències socials i humanitats es puguin fer conjuntament. Això també crea una dinàmica positiva pel fet que hi hagi algun tipus d'assignatures que a vegades no arribi ni a dos ni a tres el nombre d'alumnes que van a aquests classes. Per tant què volem nosaltres?, donar suport al batxillerat nocturn, intentar que tenguim una continuïtat, i aquesta és una de les nostres polítiques en temes de batxillerat nocturn i en temes de batxillerat en general.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Maria Antònia Sureda.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, presidenta. Sr. Conseller, ho podem entendre, però també entenem que estudiar és un dret, i aquesta és la qüestió. No discutim que hi hagi menys demanda, però no podem admetre que una davallada d'alumnes sigui l'única justificació

a la supressió del batxillerat nocturn. Parlam del dret a l'educació i no de mercat. L'educació no es mercantilitza, no s'estudia amb criteris de rendibilitat.

Hi ha batxillerats en què s'estudia llatí, grec, literatura universal, i sempre hi ha molts pocs alumnes, i això no és un criteri per suprimir aquests grups perquè la gent pugui estudiar aquestes assignatures. Pensam que s'ha de tenir en compte la possibilitat dels alumnes del presencial, malgrat que no es llevi, perquè també sabem que a Manacor va estar en dubtes i també es va parlar de llevar el nocturn presencial, i per tant consideram que s'ha d'anar molt alerta i que no prioritzin la rendibilitat per sobre el dret a l'educació que ha de poder rebre tothom. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Martí March.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT (Martí Xavier March i Cerdà):

Sra. Sureda, el 103, el Politècnic, impartirà els dos batxillerats. El dret a l'educació existeix! Politècnic i Ramon Llull estan a una distància de 500 metres, per tant no estam retallant, estam possibilitat la seva perdurabilitat en el temps. A més el fet que realment hi hagi dos grups de ciències i de lletres possibilitarà que les assignatures comunes es puguin donar conjuntament. Això és una forma que nosaltres tenim perquè aquest tipus d'oferta es pugui consolidar.

I més diré: també estam treballant d'una forma clara a potenciar l'institut de secundària a distància. A Catalunya hi ha un institut que en aquests moments ha pogut tenir fins a 70.000 estudiants. Nosaltres pensam que el segle XXI també necessita aquesta ensenyança semipresencial, que s'ha demostrat amb el temps que és positiva. Miri la UOC, la UOC ha estat un èxit total i absolut. Nosaltres pensam que l'institut de secundària també a distància, i hem de treballar progressivament perquè molta gent ja ha de canviar el xip, ha de canviar la forma d'ensenyança aprenentatge, i consideram que això també és una forma real de donar suport al dret a l'educació.

No ho fem per raons mercantilstes, per a nosaltres l'educació no és una mercaderia, és un dret que nosaltres defensam dia sí i dia també i ho seguirem fent fins al final de legislatura. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. March, el seu temps s'ha exhaurit.

I.7) Pregunta RGE núm. 9219/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Marta Maicas i Ortiz, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a precarietat laboral a l'ib-salut.

Setena pregunta, RGE núm. 9219/16, relativa a precarietat laboral a l'ib-salut, que formula la diputada Sra. Marta Maicas i Ortiz, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula la Sra. Marta Maicas.

LA SRA. MAICAS I ORTIZ:

Gràcies, Sra. Presidenta, bon dia a tots. Des que va començar aquesta nova legislatura s'ha aconseguit millorar les condicions laborals d'una gran part dels funcionariats de la CAIB amb la convalidació de la carrera professional, després de tants anys de lluita per al seu reconeixement. Això s'ha d'admetre, ha estat un èxit d'aquest govern.

Per una altra banda, les Illes Balears es troben entre les comunitats pitjor dotades entre metges i professionals de la salut i hem de ser conscients de la mancança de professionals sanitaris que influeix en la salut poblacional. Tot està lligat.

És necessari dur a terme polítiques decidides que lluitin contra l'exclusió social i la vulnerabilitat des d'una estratègia real de promoció de la salut. El sistema sanitari necessita aportar solucions ja a aquest problema, abandonar les polítiques d'ocupació precària amb contractes d'un dia, augmentar les places i regular els llocs de treball. La precarietat que tant critiquem arriba fins a les nostres institucions.

És per això que pregunto: com explica el Govern de les Illes Balears que la Conselleria de Salut realitzi contractes precaris a treballadors eventuais del sector sanitari?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la consellera Sra. Patricia Gómez.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, presidenta. Sra. Diputada, per posar-nos en context li diré que tenim una plantilla de 13.000 persones, que hem comentat en diverses ocasions que es varen perdre 1.400 professionals a l'anterior legislatura. La situació de partida no ha estat bona, i no ha estat bona perquè, a més, també he repetit en diverses ocasions, que la meitat de la plantilla és interina o eventual. Això succeeix quan no preocupa aquest tema, quan no es fan oposicions i quan no importa si els contractes són més curts o aquesta precarietat de la qual vostè parla.

Per una altra banda, hem de dir que els contractes eventuais s'han de renovar cada sis mesos, tenen un termini, una durada màxima de sis mesos. Només a Son Espases es fan 600 contractes cada sis mesos, vol dir que una gran part de la plantilla és eventual encara a dia d'avui.

Per una altra banda, també hem de dir que, per exemple, a Son Espases en aquests darrers mesos s'han estabilitzat i s'han creat, s'han posat 173 interins, o sigui, aquests eventuais han passat a ser interins, i això també és important.

Els contractes a temps parcial ens preocupen moltíssim, perquè s'ha de donar atenció les 24 hores, però, per una altra banda, els treballadors tenen dret a demanar reduccions de jornada de la quantitat de reducció que considerin i en la forma que considerin; és a dir que si una persona demana tres dies, o sigui, tres hores de reducció de jornada no queda més remei que o completar contractes, amb una sola persona, o contractar

persones per a tres hores diàries, perquè això també ho permet la llei.

I és cert que la pèrdua de drets i de treballadors ha estat la tònica en aquest legislatura passada i, com vostè molt bé deia, idè, crec que aquest govern ha demostrat la seva preocupació des del primer moment amb una recuperació progressiva de drets, augmentant moltíssim la inversió en capítol 1, millorant la contractació i posant les bases per a aquesta estabilitat laboral tan necessària. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Marta Maicas.

LA SRA. MAICAS I ORTIZ:

Gràcies, Sra. Consellera. Nosaltres sabem que d'aquestes contractacions de sis mesos han passat en moltes ocasions de sis mesos a un mes. Per una altra banda, el dissabte sortia a la premsa la notícia que l'Àrea de Salut d'Eivissa i Formentera convertia en places interines 45 llocs de treballs eventuais. No sé si ho he dit bé. L'Àrea de Salut d'Eivissa i Formentera perquè... és que sortia malament la notícia, convertia 45 places de treballadors eventuais a 45 places interines.

Agraïm que cada cop que fem una pregunta vostès actuïn. Hem de ser un exemple i sabem que són molts els treballadors que pateixen aquests tipus de contractació precària que afectat tots els col·lectius de sanitat, sense oblidar-nos dels serveis externalitzats dels hospitals on esperem que les causes socials arribin a aquestes contractacions també.

Sabem que d'aquesta manera estalvien vostès molts de sous, però no és l'objectiu d'aquesta legislatura, l'objectiu és recuperar les plantilles i atorgar a la sanitat pública la qualitat que tenia. D'aquesta manera no, Sra. Consellera, d'aquesta manera no.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Patricia Gómez.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, Sra. Presidenta. Torn a dir que jo duc trenta anys en això i gestionant recursos humans durant moltíssim anys, ningú m'ha... ningú no ens ha de... a veure, de dir que aquest tema no ens preocupava, ens preocupava el 2 de juliol i li puc assegurar que em preocupava fa vuit anys, fa deu, fa dotze i probablement molt més, perquè tenc una certa edat.

La inversió en capítol 1 ha estat d'un increment de 72 milions d'euros per a enguany, de l'any passat a enguany la diferència és de 72 milions d'euros. Hem aconseguit un acord per unanimitat amb els sindicats. Hem tornat 185.000 euros acumulats la legislatura passada. Una oferta pública d'ocupació de 2015 de 228 places. Probablement 600 d'enguany. La borsa única es treballa també. Hem incorporat 485 nous professionals. Dels contractes eventuais ja vostè mateixa ha dit...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Gómez, el seu temps s'ha exhaurit.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

...com s'ha anat demostrant. Fem feina, Sra. Diputada.

I.8) Pregunta RGE núm. 9222/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Vicent Serra i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a consell de participació.

LA SRA. PRESIDENTA:

Vuitena pregunta, RGE núm. 9222/16, relativa a consell de participació, que formula el diputat Sr. Vicent Serra i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Vicent Serra.

EL SR. SERRA I FERRER:

Gràcies, Sra. Presidenta, bon dia. Sra. Consellera de Salut, a la compareixença de dia 16 de setembre de 2015, pàg. 17, *Diari de Sessions* núm. 3, vostè va dir que "Un altre dels pilars sobre el que sustentarem la nostra política és la transparència i la participació, volem donar més veu als professionals i als ciutadans perquè codecideixin més coses dins el sector. En aquesta línia posarem en marxa un consell de participació, per poder escoltar el que ens han de dir i al mateix temps retornar-los el màxim d'informació relativa a la seva salut. És urgent i necessari per reorientar el nostre sistema".

Li va quedar molt polit, però el dia 13 de maig passat, a la pregunta per escrit que li vaig fer a vostè de quantes vegades s'ha reunit el consell de participació, se'm va contestar des de la Conselleria de Transparència, el següent: "No existeix cap consell de participació". Una resposta lacònica, plena de transparència, que defineix clarament la política de transversalitat, la coordinació i la transparència d'aquest govern.

Per tant, ara li pregunto a vostè, Sra. Consellera de Salut, em pot confirmar que no existeix un consell de participació, com afirma la consellera de Transparència, i dir-me si encara el pensen crear?

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la consellera Sra. Patricia Gómez.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, el primer que hem fet en arribar al Govern és donar la participació, veu, és a dir, tenim una Direcció General de Salut Pública i de Participació. Hem incorporat a cada una de les direccions generals i a diferents consells diferents comissions i diferents òrgans de participació, en marxa avui.

El Consell de Salut és el principal de tots, que té la possibilitat de reunir-se dues vegades a l'any per llei. Sap vostè quantes vegades el varen reunir en la legislatura passada? Dues vegades, dues vegades en tota la legislatura. Nosaltres el vàrem reunir el mes de novembre i ja està previst reunir-ho ara, en el primer semestre.

Què ha passat més? Idò, miri, no només, no només l'hem reunit, no només l'hem reunit sí, no només l'hem reunit sinó que hem canviat dos directius per dues associacions, que és, per exemple, el que ens vàrem trobar.

El Consell de Consum, un altre, cabdal per als interessos dels consumidors. Hem tornat a crear la Direcció General de Consum, suprimida la legislatura passada. El Consell de Consum dóna participació a associacions de consumidors, empresaris, la FELIB, etc.

La Direcció General de Salut Pública, un dels principals òrgans de participació és la Plataforma d'oci de qualitat, amb la qual pretenem disminuir el consum de l'alcohol en els joves. Hem creat, hem creat no, varen crear vostès el Consell de Seguretat Alimentària, que no s'ha reunit mai, i l'activarem. La Comissió de Salut i Educació també s'ha reactivat. El Comitè de malalties transmeses per vectors, creat pel Zika. Nous grups de treballs interdisciplinaris, el de Violència de Gènere, Mutilació Genital Femenina, etc.

No és una qüestió de crear un consell, Sr. Diputat, és qüestió de voluntat política de creure en la participació i en la transparència.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Vicent Serra.

EL SR. SERRA I FERRER:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Consellera, si vostè va dir que era urgent i necessari un consell de participació ja hauria d'existir, i li agraeixo aquesta informació que ha donat quant a la participació, cosa que no va fer la Conselleria de Transparència, tal com es va demanar.

Si vostè va dir que havia de ser un consell de participació i no hi és, ni hi serà, pel que m'ha dit, vostè ha d'explicar per què i no donar contestacions per escrit tant transversals com opaques, i a través d'una Conselleria de Transparència que amb aquesta resposta no justifica el seu nom. I si quan ho va dir ja pensava que no el crearia o pensava que tendria tots aquests consells ja creats, de participació, que no feia falta crear-ne un altre, idò és tot un exemple també de transparència de la seva conselleria.

I de la política de la Conselleria de Salut no precisava més reorientació que sortir de la crisi econòmica en la qual el seu partit ens va ajudar a entrar.

Gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Patricia Gómez.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, no sé si... crec que parlem el mateix idioma, però li he anomenat un munt de consells de participació on hi ha participació ciutadana i n'hi puc anomenar més: la Direcció General de Salut ha impulsat nombroses línies de participació i de les més importants són els consells de participació dels hospitals, i en tenim dos en marxa: un és el de l'àrea d'Eivissa; un altra a l'àrea de Manacor, que ja s'ha reunit, es reuneixen amb els batlles, tot l'equip directiu i ret comptes; per una altra banda, el Consell Insular d'Eivissa i Formentera, que s'ha reunit a petició dels diputats i a petició i amb voluntat del Govern, per parlar de Can Misses Vell, cosa que tampoc no els va preocupar gens a l'anterior legislatura.

N'hi puc anomenar dos més que tenim a la Direcció General de Recerca, que n'hi ha molts.

Hem passat d'una cultura de la imposició i d'estar amagats a fer política amb i per a les persones, Sr. Diputat, participació...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Gómez, el seu temps s'ha exhaurit.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

...diàleg i consens.

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.9) Pregunta RGE núm. 9226/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Álvaro Gijón i Carrasco, del Grup Parlamentari Popular, relativa a reunions del Consell assessor de Turisme de les Illes Balears.

LA SRA. PRESIDENTA:

Novena pregunta RGE núm. 9226/16, relativa a reunions del Consell Assessor de Turisme de les Illes Balears, que formula el Sr. Diputat Álvaro Gijón i Carrasco del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Álvaro Gijón.

EL SR. GIJÓN I CARRASCO:

Gràcies, Sra. Presidenta. La Ley 8/2012 en el artículo 11 habla del Consell Assessor de Turisme de les Illes Balears i diu: "El Consell Assessor de Turisme de les Illes Balears és un òrgan col·legiat i consultiu que l'administració turística del

Govern de les Illes Balears... amb les funcions, la composició i el règim de funcionament que es determinin reglamentàriament. Entre els seus membres han de figurar necessàriament representants dels agents socials i del sector econòmic empresarial, així com dels consells insulars i dels ajuntaments".

Per això, Sr. Vicepresident, al llarg d'aquesta legislatura, quantes vegades s'ha reunit el Consell Assessor de Turisme de les Illes Balears?

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Vicepresident Biel Barceló.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'INNOVACIÓ, RECERCA I TURISME (Gabriel Barceló i Milta):

Sí, gràcies, Sra. Presidenta. El Consell Assessor de Turisme de les Illes Balears es constituirà en breu, al llarg d'aquesta legislatura, es reunirà les vegades que facin falta, i això no vol dir que no hi hagi hagut participació amb el sector turístic, perquè hem tengut nombroses reunions amb tot el sector al llarg d'aquests quasi onze mesos de legislatura.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Álvaro Gijón.

EL SR. GIJÓN I CARRASCO:

Gracias, Sra. Presidenta. Luego, Sr. Vicepresidente, no quiere que le diga que no creen en el turismo, que no les gusta, que no lo entienden y que no le importa. Han tenido múltiples ocasiones para reunirlo, por ejemplo para hablar de las pintadas antituristas, para hablar del tema de la imposición de la ecotasa, para hablar del mal funcionamiento de las depuradoras o de las desaladoras por la falta de agua, para hablar de la imposición o de la modificación del alquiler vacacional, para hablar del retraso en la puesta en marcha del Palacio de Congresos, para hablar de la suspensión de los artículos de la Ley de suelo o la Ley agraria o la Ley de turismo, para hablar, por ejemplo, de la eliminación del *hub* de Air Berlin en Palma o para hablar de la saturación del destino o, como usted mismo dice muy a menudo, de los turistas que sobran.

Al final los hechos son los que son y usted, por muy bueno y brillante que sea, que yo sinceramente lo pongo en duda, no puede sólo tomar todas las decisiones sin consultar a los expertos. Y al final ustedes hablan de consenso, hablan de diálogo, hablan de todo, pero a la hora de la verdad ustedes se reúnen entre ustedes solos y resuelven todos los problemas y así nos va.

Así que no espere once meses para convocar el Consejo Asesor de Turismo, y si no les gusta el Consejo Asesor de Turismo porque les molesta tener que dar explicaciones, deroguen el artículo 11, que ya lo han hecho con otras leyes.

Por tanto, dejen de estar mareando la perdiz y reúnanse más y sobre todo hablen con los expertos, que son los que saben, no ustedes. Gracias.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Biel Barceló.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'INNOVACIÓ, RECERCA I TURISME (Gabriel Barceló i Milta):

Sí. Vostès creien tant en el Consell Assessor de Turisme que a la passada legislatura el varen reunir una vegada, una vegada en tota la legislatura...

(Alguns aplaudiments)

...una vegada. Sap per a quin tema? Per a l'únic tema que els va interessar reunir el Consell Assessor de Turisme: "mamading", aquest va ser l'únic motiu pel qual varen voler reunir el Consell de Turisme.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

Però jo ara li diré, sense reunir el Consell Assessor de Turisme, que nosaltres, per separat o conjuntament, per tractar temes de promoció turística, de l'impost turístic, de la modificació de la Llei turística, de lloguers de vacances, de producte turístic, de seguretat, seguretat a les carreteres, de competències turístiques, etc., hem tengut, des del mes d'agost, 17 reunions amb totes les federacions hoteleres de totes les illes, 16 reunions amb altres sectors turístics com AVIBA, restauració de sales de festa, *rent a cars*, comerç, 9 reunions amb els sindicats, 10 reunions amb les patronals generals de PIME i CAEB, 18 reunions amb els consells insulars i 12 reunions amb la FELIB i ajuntaments. Això fa un total de 82 reunions des de principi de legislatura, més de 8 reunions mensuals.

No crec que vostès ens superassin en participació.

Tots aquests sectors que li he dit són, precisament, els que el Consell Assessor de Turisme... es recullen a la llei: agents socials, sector econòmic empresarial, consells insulars, ajuntament i altres grups lligats amb el turisme.

Per tant, en participació no ens guanyaran, en participació no ens agafaran. El que vostès varen fer era precisament tot el contrari: eliminar tots els àmbits de participació.

I com li he dit abans, el consell assessor es convocarà oficialment, però mentrestant no ens hem aturat, mentrestant amb reunions conjuntes amb el sector o per separat, amb reunions generals o amb reunions sectorials ens hem reunit amb tot el sector nombroses vegades i les vegades que farà falta.

Per tant, a partir d'aquí, la veritat és que vostè no té arguments. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.10) Pregunta RGE núm. 9225/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Antoni Camps i Casanovas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a cessió de l'ús de l'estació marítima de Ciutadella.

LA SRA. PRESIDENTA:

Desena pregunta RGE núm. 9225/16, relativa a cessió de l'ús de l'estació marítima de Ciutadella, que formula el Sr. Diputat Antoni Camps i Casanovas, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Antoni Camps.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Sí, moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. L'actual equip de govern d'esquerres de l'Ajuntament de Ciutadella va demanar al Govern la cessió de l'antiga estació marítima, propietat de Ports IB, amb l'objectiu de poder-hi ubicar les instal·lacions dels dos jutjats de Ciutadella.

Hem de recordar que el Partit Popular a l'anterior legislatura va firmar un contracte de lloguer a un altre edifici, a Can Saura, amb el Ministeri de Justícia, per dos anys prorrogables a dos anys més, precisament per destinar-hi els jutjats.

Incomprensiblement, els partits d'esquerres es van oposar amb unghes i dents a cedir l'edifici de Can Saura per ubicar-hi els jutjats. Van defensar que l'edifici de Can Saura fos d'ús cultural i que, en tot cas, fos l'antiga estació marítima la que ubicar els jutjats. Però ja ha passat un any d'aquesta legislatura i tot està paralitzat, tot està més embullat que mai.

El Ministeri de Justícia no vol anar a l'antiga estació marítima, l'equip de govern d'esquerres de Ciutadella no vol que els jutjats vagin a Can Saura, ha passat un any i Can Saura continua tancat, ni té ús cultural ni hi ha els jutjats i l'estació marítima fa més de quatre anys que també està tancada, el que es diu vulgarment *el uno por el otro y la casa sin barrer*.

Sr. Conseller, què pensen fer amb l'antiga estació marítima del Port de Ciutadella? La cediran a l'Ajuntament de Ciutadella? Hi ubicaran el jutjats? Amb quines condicions ho faran?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Conseller Marc Pons.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Nosaltres, igual que l'Ajuntament de Ciutadella i donant suport a una petició municipal donam suport al plantejament que els jutjats vagin a l'estació marítima de Ciutadella, i per açò el que hem fet ha estat oferir unes condicions tant econòmiques com també de temps molt millors que les que s'han ofert al Palau Saura.

Amb quina voluntat? Amb la de donar suport a l'Ajuntament de Ciutadella, perquè ells creuen que la millor organització de la ciutat seria precisament aquesta, un espai cultural al centre de la ciutat i un lloc de fàcil accessibilitat, l'estació marítima, per a la gent que vengui d'altres municipis i de la mateixa Ciutadella, perquè hi puguin posar allà els jutjats.

Per tant, estam a disposició de l'ajuntament, hem fet una oferta molt millor o millor que la del Palau Saura i el que fem, per tant, és fer propostes i ajudar a construir.

La resposta, del fet que no hi hagi volgut anar, el ministeri, no és tan tècnica com política, i tal vegada vostè en deu saber el motiu. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Antoni Camps.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Sí, moltes gràcies, Sra. Presidenta. Miri, un dels motius és econòmic, habilitar l'estació marítima val 2,5 milions d'euros i habilitar Can Saura en val 200.000, miri quina raó més econòmica i més senzilla que té no voler anar, per part del ministeri, a l'estació marítima.

I aquí hi ha una qüestió molt important que vostès haurien d'intentar resoldre, vostès aquí i vostès a l'Ajuntament de Ciutadella, i és que els jutjats de Ciutadella es poden perdre, es poden reubicar a Maó. És a dir, en aquests moments tenim dos jutjats...

(Remor de veus)

... tenim dos jutjats a Ciutadella, el número 2 està ubicat allà on havia de ser el magatzem del número 1. No hi ha lloc, viuen a unes instal·lacions autènticament tercermundistes. I per tant, açò requereix d'una solució, no d'ara no, urgent, ja, ja s'haurien d'ubicar a una altra banda. I el que no pot ser és estar un any empantanegats, on ni a Can Saura, ni a l'estació marítima, ni a un lloc ni a l'altre, i els jutjats encara es troben d'aquesta manera.

Per tant, Sr. Conseller, jo crec que vostè i l'equip de govern de l'Ajuntament de Ciutadella hauria d'actuar de forma immediata. No poden tenir aquesta qüestió paralitzada per més temps, perquè la qüestió no és que s'havia de fer avui, s'ha de fer fa un any. Sr. Conseller, volem solucions. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Marc Pons.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. És que no és cert, Sr. Camps, el que els tècnics de l'Ajuntament de Ciutadella, els tècnics de Ports i els tècnics d'Habitatge ens diuen és que no és cert que valgui 2,5 milions restaurar i rehabilitar açò. Som

davant d'un edifici restaurat l'any 2005, que està en bones condicions, que és un espai completament diàfan i on la reforma que s'ha de fer és mínima. I açò quan vulgui vostè ho podem anar a veure i vostè ho coneix.

Què hi ha hagut aquí devora? Aquí devora hi ha una intencionalitat política darrera del que representa un mal acord, que es va prendre en el seu moment la legislatura passada i que no es vol donar continuïtat. I que vostès, pressionant el ministeri, impedeixin que la cosa camini. A què haurem d'esperar? Que hi hagi un nou govern a Madrid, que posi més sensatesa i que vegi que l'oferta que nosaltres fem, que fa l'Ajuntament de Ciutadella, aquí on hi ha ara l'antiga estació marítima, és una solució molt més adequada per donar uns millors serveis.

I en aquest sentit si per part seva hi hagués una actitud constructiva, de voler cercar solucions als problemes, en aquests moments ja ho tindriem. Mentre vostès continuïn opinant açò i pressionant Madrid perquè no se cedeixi a aquest espai, llavors, efectivament, tenim un problema.

Dia 26 de juny hi haurà un canvi i a partir d'aquest canvi, farà possible que els jutjats puguin anar a l'estació marítima.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.11) Pregunta RGE núm. 9213/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Olga Ballester i Nebot, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a precarietat laboral dels ATE.

LA SRA. PRESIDENTA:

Onzena pregunta RGE núm. 9213/16, relativa a precarietat laboral dels ATE, que formula la diputada Sra. Olga Ballester i Nebot, del Grup Parlamentari Mixt. Té la paraula la Sra. Olga Ballester.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Gracias, Sra. Presidenta. Sra. Consellera o Sr. Conseller, no sé quien me contestará. Desde Ciudadanos creemos que tanto la Conselleria de Administraciones Públicas, la de Trabajo, o la de Educación, así como los agentes sociales, deberían reflexionar sobre la figura del auxiliar técnico educativo y sobre su decisivo papel en la escolarización inclusiva de los niños y adolescentes con una discapacidad. Los ATE forman a estos alumnos en su autonomía personal y cada uno en el marco especial de su discapacidad, a la vez que les ayudan en todas sus necesidades dentro del centro escolar, son una pieza clave para la tranquilidad de las familias.

Estos profesionales sufren condiciones de trabajo precarias e injustas y que reiteradamente han denunciado sin resultado.

En primer lugar, su nulo reconocimiento, por parte de la administración, de la importancia de la profesionalización que requiere su función. Hoy en día, habiendo ciclos formativos de grado superior específicos para este trabajo, como el grado

superior de integració social, se sigue catalogando el puesto de trabajo para un perfil de ESO, sale mucho más barato.

En segundo lugar, la no sustitución de sus bajas, debido a la nula voluntad de coordinación entre consellerías, también sale más barato. No se tiene en cuenta el gravísimo perjuicio para los alumnos dependientes.

En tercer lugar, la altísima interinidad que existe.

Y por último, las inaceptables condiciones laborales en cuanto a la falta de material ergonómico para realizar su trabajo, lo cual les supone un sobre esfuerzo que va minando la salud del ATE.

Sra. Consellera, o Sr. Conseller, ¿cómo pretende dignificar, profesionalizar y mejorar las condiciones laborales de los ATE? Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller Sr. Martí March.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT (Martí Xavier March i Cerdà):

Moltes gràcies, presidenta. Moltes gràcies, Sra. Diputada. Amb alguns elements que vostè ha dit jo hi estic d'acord, estic d'acord que és una situació complicada, és una situació que realment té dificultat de resolució i que des de la Conselleria d'Hisenda i Administracions Públiques hi treballen, per tal de donar una sortida a aquest tipus de professionals, professionals que nosaltres reconeixem i, a més, durant tota la legislatura hi ha hagut un increment progressiu del número d'ATE. Això és una realitat que cal constatar.

Què passa? Que tenim ATE amb diferents tipus de contractes i això és una realitat, que és intentar veure com ho podem homogeneïtzar. Treballam amb la Conselleria d'Administracions Públiques perquè hi hagi un protocol de substitucions molt més àgil que el que en aquests moments hi ha. El fet de dependre de dues conselleries, de conselleria i d'Educació, doncs això és un problema que hem d'intentar resoldre i intentam treballar l'aspecte.

El tema de la formació és una altra qüestió, però cal entendre que quan es pren una decisió de temes de formació quant al nivell, això pot tenir conseqüències negatives per a la resta d'ATE que no tenen aquesta titulació que cal requerir.

Per tant, nosaltres tenim clares un seguit de coses: en primer lloc, per a nosaltres l'atenció a la diversitat és un element clau de la nostra política educativa. Hi ha hagut un increment de professorat d'atenció a la diversitat d'una forma clara.

El nombre d'ATE també s'ha incrementat. Hem intentat de qualque manera, hi treballam, que hem de crear, i ens hem reunit amb els sindicats, que en aquests moments s'han creat més problemes per mor de les eleccions sindicals, hi ha hagut gent que ha demanat una substitució per raó d'aquestes eleccions, etc., i per tant, tenim una situació que nosaltres ja la tenim perfectament diagnosticada, i estic plenament convençut

que de cara al curs vinent molt dels problemes que en aquests moments hi ha, estic convençut que es començaran a resoldre.

Nosaltres no direm que hi hagi miracles, miracles no en fem, però sí que tenim clar quina és la situació, quin és el diagnòstic i quines són les línies de treball que fem en aquests moments.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Olga Ballester.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Gracias, Sra. Presidenta. Gracias, Sr. Conseller. Mire, en esta legislatura, tristemente, tristemente un sólo artículo explica las funciones de los ATE. Y en esta legislatura ustedes, inexplicablemente, lo han recortado, convirtiendo a los ATE en meros autómatas para trasladar a los niños de clase. Mire, la Sra. Cladera, a finales de enero, abrió un bolsín para interinidades de ATE, y se define la función del ATE como asistentes a las actividades, como el traslado, aseo o alimentación. Sin embargo, en ese único artículo que se tiene, donde se definen las funciones de los ATE, el artículo sigue y dice que, además, han de facilitar información relevante al tutor, relacionada con los aspectos que trabajan, colaborar con el tutor en relación a las familias, participar en el desarrollo de la adaptación curricular individualizada, participar en la elaboración del plan de actuación con el equipo de soporte y con el equipo docente.

Ustedes, inexplicablemente, no se entiende por qué, han recortado el único artículo que tienen que declara sus funciones.

Por lo tanto,...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Ballester, el seu temps s'ha exhaurit.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

... desde Ciudadanos le pedimos, por favor, que...

(Se sent el timbre de tall de micròfon)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Martí March.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT (Martí Xavier March i Cerdà):

Nosaltres, Sra. Olga Ballester, coincidim amb part de la seva anàlisi, el que passa és que intentam veure com podem solucionar molts de problemes. No hem retallat cap funció. I, a més, li diré una cosa, els centres escolars les funcions que fan són de molt de tipus, i també depèn dels centres la seva integració, hi ha centres que tenen capacitat per integrar, fins i tot a nivell de claustre, tot i que teòricament no hi poden estar, i centres que no en tenen tant.

Nosaltres el que volem és que sigui un personal perfectament integrat perquè qualsevol membre d'un centre educatiu forma part i ha d'ajudar a resoldre els problemes. Per tant, la línia que és el tema de les substitucions, el tema dels contractes, el tema diguem del nombre d'ATE i les seves funcions i la seva formació. Aquestes són les línies de treball sobre les quals treballem entre la Conselleria d'Administracions i Hisenda i la Conselleria d'Educació.

Jo estic convençut que a principis del pròxim curs 16-17, estic convençut que el tema anirà en bona direcció.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. March el seu temps s'ha exhaurit.

I.12) Pregunta RGE núm. 9168/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Sílvia Tur i Ribas, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a contractació de tècnics i agents de Medi Ambient.

Dotzena pregunta RGE núm. 9168/16, relativa a contractació de tècnics i agents de Medi Ambient, ha estat retirada per la diputada Sra. Sílvia Tur i Ribas del Grup Parlamentari Mixt, mitjançant l'escrit [RGE núm. 9558/16](#).

I.13) Pregunta RGE núm. 9217/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Aitor Morrás i Alzugaray, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a precarietat laboral als aeroports.

Tretzena pregunta RGE núm. 9217/16, relativa a precarietat laboral als aeroports, que formula el diputat Sr. Aitor Morrás i Alzugaray del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula el Sr. Aitor Morrás.

EL SR. MORRÁS I ALZUGARAY:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Presidenta, vamos a hablar de precariedad laboral, precariedad laboral en el sector de los trabajadores del aeropuerto, más concretamente los del *handling* y, específicamente también, los del servicio automático de transmisión de equipaje, que sufren precariedad laboral en dos aspectos distintos: uno que es referente a la salud laboral, porque realizan trabajos de naturaleza penosa, aunque no estén considerados como tal, como lo son en la minería, o en la mar. Pero lo que es cierto es que levantan diariamente, transportan y manejan unos 5.000 kilos al día en maletas. Además, también inhalan gases tóxicos provenientes del queroseno, de la quema de queroseno.

Otro de los aspectos de precariedad es respecto a las llamadas debido a la idoneidad, este concepto de idoneidad para la prestación del servicio en que los fijos discontinuos son los segundos en ser llamados y prevalece la llamada de los eventuales, ¿por qué? Porque son más idóneos al final, no tanto para la prestación del servicio sino para la empresa, porque son más baratos.

Al ser eventuales, también lo que provoca es que haya una contratación a tiempo parcial, lo que procura que no tengan ingresos suficientes como para poder subsistir mes a mes, y

entonces provoca un pluriempleo, un pluriempleo que además les hace trabajar hasta en tres empresas distintas, en contratos de dos horas cada día en cada empresa, en turnos a lo mejor de mañana, tarde y noche, lo que significa es que tienen que pasar, entre turno y turno, su descanso muchas veces en la segunda planta del parking, por lo que es imposible hacer una conciliación familiar, y además esa precariedad en cuanto a horas les hace difícil el acceso a unas prestaciones sociales.

Por eso le queremos preguntar: *quines mesures pensa adoptar el Govern per reduir la precarietat laboral dels treballadors dels aeroports de les Illes Balears?*

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Morrás, per la seva pregunta, que ja vaig respondre una mica a la Sra. Camargo la setmana passada en aquest mateix sentit, però que tornaré a explicar una vegada més.

A veure, aquest govern està devora els treballadors que pateixen precarietat laboral, en els aeroports i a totes les empreses de les Illes Balears, i crec que ho hem demostrat des del minut u. Aquest govern ha posat l'accent i la mirada política i les solucions sobre un mercat laboral que efectivament és més precari i que permet segons quin tipus -ho diré sense embuts- d'explotació laboral a les nostres illes. Per això hem fet el Pla contra la precarietat laboral l'estiu passat, el tornam a fer enguany; per això hem acordat dins el Govern que hi haurà clàusules socials amb totes aquelles empreses que contracten amb el Govern de forma que impedim aquesta situació absolutament abusiva sobre els treballadors i les treballadores; per això hem aprovat una estratègia de salut laboral pactada amb empresaris i sindicats que té efectes clars sobre treballadors, en aquest cas com vostè mateix explicava, treballadors del *handling* que tinguin un sobreesforç físic important, o cambreres de pisos, que també ha explicat el conseller en diferents ocasions.

I tornaré a dir una vegada més que nosaltres actuam sobre allò que és competència nostra, i a més recomanem a tots aquells que actuen des d'altres àmbits de l'administració. Ahir mateix el conseller de Treball es va reunir a AENA amb els sindicats, amb UGT i amb Comissions Obreres, representants dels treballadors, constitucionalment els nostres interlocutors com a govern, i amb ells estam treballant les millors solucions per als treballadors d'AENA. Evidentment AENA és del Ministeri de Foment, no és competència nostra la contractació que fa AENA, no hi podem entrar; hi ha una reforma laboral que ens agrada molt poc, que necessitam la seva derogació perquè permet aquest tipus de contractació que vostè explicava, però, a allò que anàvem: ahir la reunió es va fer entre Comissions Obreres i UGT amb el conseller de Treball, i es va quedar que es demanarà una reunió urgent als representants d'AENA a les Illes Balears per explicar-los la situació que veim absolutament inviable, com contracten i subcontracten els

treballadors, i recomanar-los el que fem nosaltres, que són les clàusules socials en la contractació pública.

Ara, també li puc dir de cor i de sentiment que si no hi ha un canvi de govern a Espanya capaç de derogar la reforma laboral i anar cap a un altre mercat laboral molt diferent i molt més garantista dels drets dels treballadors, difícilment podrem arreglar tots aquests problemes que jo comparteixo amb vostè.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Aitor Morrás.

EL SR. MORRÁS I ALZUGARAY:

Sí, comparto con usted, Sra. Presidenta, el diagnóstico: tenemos un problema y un problema de subcontrataciones, de las subcontratas, en realidad. Lo tenemos, porque al final si dejamos que todos los servicios de hostelería sean por externalización y los fijos discontinuos pasan a ser subcontratas debido a la reforma laboral, tendremos que sólo se mantengan sus derechos durante un año. Por eso debemos instar, a lo mejor, y debemos empezar a pensar en un estatuto para los fijos discontinuos, al cual instaremos al posible presidente de gobierno, el próximo presidente de gobierno Pablo Iglesias, que esperemos que tenga su apoyo.

(*Alguns aplaudiments*)

I.14) Pregunta RGE núm. 9211/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a compromís escrit del nou REB.

LA SRA. PRESIDENTA:

Catorzena pregunta, RGE 9211/16, relativa a compromís escrit del nou REB, que formula el diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS. Té la paraula el Sr. Jaume Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, Sra. Presidenta del Govern, fa un any que estam en campanya, fa un any que està en campanya aquest estat que diu Espanya, i els partits de Balears -n'hi ha uns que els costa més que als altres- hem anat incorporant el tema del règim especial per a les Illes Balears. Començam a dir règim fiscal, és a dir, alguna cosa feim.

I què és un REB? Un REB vol dir quilòmetre zero, continent europeu, això és un REB, quilòmetre zero d'aquells que no viuen en el continent pels costos de poder tenir un futur. Li deia el seu líder nacional: "*Querida Francina, lo haremos, cumpliré*"; es referia lògicament al nou REB i a la millora del sistema de finançament.

Aqueixa pregunta que li feim, a vostè, ens agradaria que tots aquests senyors que es presenten a les eleccions generals dels pròxims dies també ho comuniquin als seus líders, i aquesta proposta que li feim a vostè a veure si també podria ser que ells la fessin als seus líders, perquè valents, valents, no els veig, a cap. Ho va dir el Sr. Sánchez l'altre dia, els va davant, almenys els va davant, però no ens basta.

Vostès han presentat, Sra. Presidenta, un compromís *para un sí al gobierno del cambio*, i el Sr. Sánchez surt a la foto signant, i després tenim el document. Jo li deman: pot aconseguir el compromís per escrit, del règim especial, del Sr. Sánchez?, el pot aconseguir per escrit?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Font. Li contestaré com a presidenta del Govern de les Illes Balears, d'un govern d'un pacte i que és un govern absolutament decidit a reivindicar des del minut u, governi qui governi a Espanya, aquelles necessitats que tenim, per tant les solucions a les necessitats que tenim, i una d'elles és la compensació a la insularitat, i el nou règim especial per a les Illes Balears és una absoluta necessitat per a aquesta comunitat autònoma.

Jo crec que hem avançat molt en algunes qüestions, hi ha un acord unànime, forces polítiques, institucions i agents socials i econòmic de les Illes Balears, en defensa d'un nou règim especial. Estam treballant tècnicament des de la Conselleria d'Hisenda, dijous que ve tenim la reunió novament amb el Ministeri d'Hisenda per poder tirar endavant aquestes qüestions. No hem quedat aturats; el conseller Marc Pons s'ha reunit amb la ministra de Foment i ahir amb la Direcció General d'Aviació Civil per la tarifa plana, que ja tenim el compromís que es defensarà davant la Unió Europea. Estam amb la reclamació de les inversions estatutàries, que no en deixarem perdre ni una, perquè durant aquests anys de decalatge havien d'arribar uns doblers que no han arribat pels que governaven a Espanya i els que governaven en aquesta comunitat autònoma. Per tant això ho farà el Govern governi qui governi.

Vostè va més enllà. Em diu: bé, i el PSOE què farà? Jo li puc contestar això. Els altres que tenen un altre candidat ja diran el que hagin de dir. Nosaltres tenim un compromís clar i ferm, ho vaig expressar dijous a Madrid, dilluns hi havia Pedro Sánchez aquí, ho va explicitar, ho hem duit al programa electoral, però té una cosa molt més important: hi ha una proposició de llei presentada al Congrés de Diputats pel Grup Parlamentari Socialista, una esmena a la totalitat a aquella espècie de cosa ínfima que fou el REB pactat pel Sr. Bauzá, que està registrada al Congrés de Diputats, i que és claríssima en la defensa de la compensació de la insularitat.

Moltíssimes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Jaume Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, Sra. Presidenta del Govern, conec aquesta proposta que hi ha en el Congrés de Diputats, però ara estam en moments de *postureo*, de gests, que uns són més bons que els altres...; una signatura d'aquest tema, i de passada que pogués contagiar els altres, faria que tothom tengués un garbellat d'on no es pogués moure posteriorment, perquè he dit que durant any hem avançat en això. Faci firmar i després vostè faci un "gutenberg" al REB i reparteixin-lo, i tots el reparteixin, i que quedi clar que homes o dones que realment vagin al Congrés de Diputats ho faran.

Ahí, parlant amb el Sr. Mateu "Xurí", de Sobiranistes per les Illes, em va dir que ho firmaria. Lògicament ell ho pot firmar perquè ell depèn d'aquí. La gran feina per als ciutadans de Balears és si vostès els del PP, vostès els de Podemos, vostès els de Ciutadans i vostès els del PSOE, i els de MÉS conjuntament amb el *totum revolutum* de Podemos, si realment poden fer una signatura i després ho imprimeixen i ho reparteixen a tots els ciutadans de Balears. Facin un "gutenberg" al REB, li dic que es comprometin d'una vegada per totes. És l'únic que els deman.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Font, el seu temps s'ha exhaurit. Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sra. Presidenta. Efectivament, Sr. Font, cada partit polític, entenc jo, farà les seves estratègies electorals per intentar sumar el màxim d'esforços de cara a dia 26 de juny.

I a mi em costa una mica contestar-li avui en clau exclusivament de partit polític, perquè jo soc presidenta d'un govern que representa un acord d'esquerres en aquesta comunitat autònoma, que lluita des del minut zero per aconseguir aquestes millores de finançament autòmic, i ho hem demostrat amb la reivindicació i amb la posada en marxa de nous acords, que lluita des del minut zero per un nou règim especial per a aquesta comunitat autònoma. I en clau de partit polític, jo, sincerament, Sr. Font, tenc els compromisos molt clars, els tenc per escrit, els tenc orals, els tenen orals tots els ciutadans de les Illes Balears i estic convençuda que, si Pedro es president d'Espanya, aquí hi haurà un nou règim especial.

Moltes gràcies.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

I.15) Pregunta RGE núm. 9227/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a desenvolupament econòmic a les Illes Balears.

LA SRA. PRESIDENTA:

Quinzena pregunta, RGE núm. 9227/16, relativa a desenvolupament econòmic a les Illes Balears, que formula la diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Margarita Prohens.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Presidenta del Govern, fa gairebé un any que presideix aquest govern, se li va acaba el temps de mirar pel retrovisor i l'haurem de valorar pel que ha fet o, millor dit, pel que ha desfet. Un any en què han abundat els gestos i ha mancat la gestió, ha abundat la política de titular i han mancat les polítiques per resoldre el principal problema que tenen els ciutadans, que és l'atur.

Per això li deman, Sra. Presidenta: quina mesura concreta ha posat en marxa aquest govern que generi llocs de feina, que apuntali el creixement econòmic que vostè va heretar? En definitiva, a més de la inèrcia i la conjuntura, què ha fet per generar riquesa i escurçar les cues de l'atur?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Prohens, per la seva pregunta. Se'ns dubte és fonamental entendre quin moment social i econòmic vivim en aquesta comunitat autònoma. Hem definit des del Govern en moltes ocasions que el problema no és de creixement econòmic, que creixerem a un ritme d'un 3,5%, sinó com convertim aquest creixement econòmic en més benestar per a totes les famílies d'aquesta comunitat autònoma.

Li explicaré inicialment que el nostre objectiu clar és que aquest creixement es converteixi en benestar. I com ho volem fer? Des del diàleg i des de l'acord, per això hem impulsat el Pacte per la competitivitat a les Illes Balears entre totes les institucions públiques i agents socials i econòmics, i entenent que el motor econòmic de la nostra economia ha de seguir sent el turisme, però un turisme de més qualitat i un turisme que pugui venir durant tot l'any, hem d'apostar per la diversificació de l'economia i una aposta clar per l'economia del coneixement. En base a aquests objectius s'han pres mils de mesures durant aquest primer any de govern i les dades que tenim són molt millors que les que teníem fa un any.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Margarita Prohens.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Presidenta del Govern, de les mil mesures em conformaria amb una. Quina reforma

estructural ha fet vostè? Quines iniciatives legislatives de la mà dels sectors econòmics ha dut a aquesta cambra?

Vostès només poden ballar quan deroguen. Es varen carregar amb un decret, millor dit, amb dos, tres lleis que havien donat resultats positius, resultats dels quals paradoxalment vostè, avui, en presumeix, només perquè les havia aprovat el Partit Popular. I el més greu, no ha fet res per substituir-les, perquè vostès només es posen d'acord en destruir.

Ara volen aprovar una moratòria per a urbanitzacions, i els seus socis ja li han dit que ni parlar-ne. Com ho farà?

Cada setmana repeteixen que hi ha massa turistes, amb un discurs que fins i tot els experts li diuen que és del segle passat.

I si vostès tenen bones dades econòmiques i si l'AIReF permet un creixement superior al 4% i si cada mes es redueixen les cues de l'atur i si s'allarga la temporada, creu que és casualitat? I si el 2015 es varen recaptar 109 milions d'euros més, gràcies a la bona marxa de l'economia, creu que és casualitat? I si ara cauen un 2,5% les hipoteques, cauen un 60% les inversions en el sector turístic, cauen un 17% els visats en construcció, els proveïdors cobren més tard, ja li dic jo que això tampoc no és casualitat.

La seva única política econòmica ha estat pujar els impostos a tots i, en contra del que vostè predica, no baixar-los a les rendes més baixes. Vostè ho ha aturat tot, i si atura l'economia, Sra. Armengol, vostè no podrà crear llocs de feina, ni de qualitat ni de no qualitat, ni de llarga durada ni de curta durada, vostè no podrà crear absolutament res.

Per això, deixi el seu somni i ens dugui aquí, al Parlament, alguna mesura concreta i terrenal, perquè si no aquest canvi que vostè prometia es comença a semblar massa al canvi dels dos anteriors pactes de progrés. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sra. Presidenta. No és casualitat que les coses vagin millor, és que hi ha un govern que ha posat en primera línia les persones d'aquesta comunitat autònoma i el creixement econòmic el transformam en benestar per a més ciutadans i ciutadanes, i encara no és suficient, no, no és suficient, Sra. Prohens. Però no em digui que no hem pres cap mesura,

No, nosaltres treballam en aquests objectius que li he explicat, a allargar temporada turística; creació de nous productes turístics; millora de connectivitat -tot això que treballam evidentment té els seus efectes positius; suport a les petites i mitjanes empreses amb la proposta d'iComerç a les Illes Balears que és molt concreta i que ajuda a la creació de noves empreses a modernitzar el nostre petit comerç i ajudar-

los també a la internacionalització, amb la diversificació de l'economia; amb l'aposta per fer un pla industrial; amb l'aposta pel sector primari; amb estratègies per millorar i per promocionar el producte local d'aquesta comunitat autònoma; amb una aposta per la innovació -hi torna haver convocatòries per a les empreses innovadores a les Illes Balears que no existien; amb una aposta ferma per la inversió pública, s'ha passat de les retallades a la inversió pública; amb l'electrificació del tren; amb les inversions estatutàries que hem recobrat i que, per exemple, tendrem el ParcBit de Menorca, entre d'altres coses; amb invertir a les escoles, als centres de salut, invertir en noves infraestructures socials, invertir en esports de les Illes Balears.

Sap què passa, Sra. Prohens? Que ens hem trobat una administració aturada i molt enrere. I què hem fet? Què hem fet des d'aquest primer any de govern? Tornar a posar en el centre de l'atenció les persones i impulsar el creixement en benestar social i aturar les retallades i la imposició, que era fonamental, a partir d'aturar retallades, austeritat mal entesa, imposició...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Presidenta,...

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

... i passar al diàleg i al benestar. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

... el seu temps s'ha exhaurit.

(Alguns aplaudiments)

II. 1) Interpel·lació RGE núm. 5723/16, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política del Govern en relació al voluntariat, ajornada a la sessió anterior.

El segon punt de l'ordre del dia correspon al debat de les interpel·lacions. En primer lloc, debatrem la Interpel·lació RGE núm. 5723/16, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política del Govern en relació al voluntariat, que fou ajornada de la sessió anterior.

Té la paraula la Sra. Sandra Fernández, del Grup Parlamentari Popular.

LA SRA. FERNÁNDEZ I HERRANZ:

Muchas gracias, presidenta. Presentamos esta interpelación para conocer cuál será la política o cuál es la política general en materia de voluntariado del Gobierno de nuestra comunidad autónoma.

Creemos que desde que se aprobó la Ley, en 1998, que regula el voluntariado en nuestra comunidad autónoma, realmente las administraciones no han conseguido estar a la altura del movimiento del voluntariado. Sí que es cierto, y yo creo que podemos reconocer, que la pasada legislatura comenzamos una apuesta importante por el voluntariado,

realizamos diferentes iniciativas, pero somos conscientes que todavía queda mucho por hacer.

“Transformando realidades” fue el lema escogido para la celebración del Congreso Estatal del Voluntariado, que tuvo lugar a finales del año 2014 en nuestra comunidad autónoma, congreso que creo que, gracias a la participación de todos los voluntarios y de las entidades de voluntariado, tuvo gran éxito, y como digo, “Transformando realidades” fue el lema escogido y un lema con el que nos sentíamos muy identificados; es decir, una persona cuando se hace voluntaria lo hace para intentar transformar el entorno que tiene a su alrededor, pero finalmente quien se acaba transformando es él mismo.

En este sentido, nosotros compartíamos esta visión, que también tenía la Plataforma del Voluntariado, y también la visión de que el modelo que debíamos fomentar desde la administración pública era el modelo del voluntariado centrado en las entidades, porque creíamos que eran éstas las que podían hacer que el voluntariado no fuese a corto plazo, sino que fuese a largo plazo, que pueden darles una mejor formación, que se le puede fidelizar y, evidentemente, que se pueda adquirir un mayor compromiso.

En ese sentido impulsamos la firma del convenio con la Plataforma del Voluntariado para poder impulsar tanto la formación como el fomento del voluntariado y que, evidentemente, se pudiese visibilizar su acción. También continuamos con el convenio o recuperamos el convenio firmado con la UIB, que también hace una importante labor en materia del voluntariado.

Como les decía, a raíz de este convenio con la Plataforma del voluntariado que se firma por primera vez, la plataforma puede organizar una serie de jornadas por las diferentes islas; este año ya se ha conseguido la tercera edición, consideramos que es algo muy positivo.

Y después, como digo, un hecho muy importante fue la organización del Congreso del voluntariado, en primer lugar porque creo que fue un reconocimiento a las entidades y a todos los voluntariados de nuestra comunidad autónoma, que se le pudo dar mucha visibilidad y que durante unos cuantos días los medios de comunicación pudieron revelar y pudieron evidenciar el gran potencial de voluntariado que hay en nuestra comunidad autónoma. De este congreso se sacó una serie de conclusiones; me gustaría destacar alguna de ellas. Una muy importante y que se ha repetido muchas veces es que no se saben cuántos y cuántas voluntarias hay en nuestra comunidad autónoma y en general tampoco en toda España, con lo cual, si no se sabe cuántos voluntarios hay, tampoco se sabe realmente cuál es el trabajo que están haciendo.

También se remarcó la idea que antes comentaba, que el voluntario no es un profesional corporativo, el voluntario es una persona que dedica parte de su tiempo de forma solidaria, y se hacía mucho hincapié a que pudiese ser en un entorno como el de una entidad, es decir, no toda participación social, aunque sea solidaria, es voluntariado. También se pedía que se debía consensuar un proceso de acreditación de esas competencias que fuese adecuado y útil, por ese mismo motivo, porque no todo se puede considerar voluntariado.

También iniciamos una colaboración con la Plataforma del voluntariado para dar visibilidad y que pudiesen tener un stand propio en la feria que se organiza por el *Día de les Illes Balears*, de forma que todas las personas que pudiesen pasar por allí conociesen el trabajo de la Plataforma del voluntariado. Creo que este año la Plataforma del voluntariado no ha tenido este stand propio; nos gustaría saber las razones por las cuales ha ocurrido esto.

Y una de las iniciativas que ponemos en marcha también es el desarrollo por primera vez de la Ley del voluntariado de Baleares, que como le decía es del año 1998, elaborando y consensuando dos decretos que pasaron la pasada legislatura por el Consejo de Servicios Sociales; uno fue el decreto que regula la organización y el funcionamiento del Registro del voluntariado, que nos gustaría saber en qué situación se encuentra este registro, porque evidentemente será una herramienta fundamental para poder contabilizar cuántos voluntarios hay y cuántas entidades de voluntariado hay, y evidentemente conocer cuál es toda esa capacidad que tenemos en nuestra comunidad autónoma. Y después el decreto que regula la composición y el régimen de funcionamiento del Fórum balear del voluntariado, que acabó su tramitación esta legislatura, se aprobó, y del que creo que ya se han convocado dos sesiones; el acta de la primera sesión ya está publicada, el de la segunda no, supongo que porque se convocó recientemente el fórum, y leyendo el acta vemos que se proponen una serie de cuestiones dentro del fórum por parte de las personas que forman parte.

Una de ellas es estudiar la necesidad de adaptación de la ley actual de nuestra comunidad autónoma con la recientemente aprobada ley estatal del voluntariado, y también la creación del Registro de voluntariado; también se proponía la celebración de una jornada formativa que tenga en cuenta las diferentes administraciones respecto al voluntariado; también, como hemos dicho y hemos repetido en muchísimas ocasiones, es una competencia que también trabajan diferentes administraciones y una actuación conjunta respecte al voluntariado también favorecería mucho más evidentemente su acción. También realizar acciones de promoción y fomento del voluntariado; revisión de la normativa de autorización de los servicios sociales prestados únicamente por voluntariado, porque parece que entra en contradicción con la normativa actual; poder recuperar los premios del voluntariado como una forma de dar visibilidad a toda esta acción; también poner a disposición de las entidades de voluntariado espacios públicos y plataformas en todas las islas para poder trabajar con los voluntarios; promoción y trabajo del voluntariado a nivel de educación como forma de aprendizaje ya directamente desde las escuelas; también se pidió que el Fórum del voluntariado se pueda sumar al Día internacional del voluntariado, que evidentemente también es un día donde se le da mucha visibilidad.

Por parte del Govern, según recoge el acta, se comprometieron a adaptar la actual ley pero no ahora, nos gustaría saber cuándo; a realizar una campaña publicitaria, también nos gustaría saber si ya se ha realizado o cuándo se va a realizar; también proponían estudiar la posibilidad de volver a recuperar estos premios o realizar algún tipo de reconocimiento; se comprometían a mantener las líneas de apoyo tanto a la UIB como a la Plataforma del voluntariado,

que creo que sí que han firmado los convenios con ambas entidades, algo de lo que nos alegramos. Y también es verdad que dentro del Fórum del voluntariado faltaba un representante de la Conselleria de Educación, y también parece que se comprometían a que estuviese presente también para poder fomentar el voluntariado dentro de Educación.

Finalmente se toman una serie de acuerdos. Uno de ellos es crear diferentes grupos de trabajo; uno es la adaptación de la Ley del voluntariado a la ley estatal; otro, para realizar una campaña publicitaria a favor del voluntariado; y otro para la promoción de los premios del voluntariado. También se acordó por unanimidad incluir la creación de una comisión interdepartamental cuando se adapte la Ley del voluntariado.

Nos gustaría saber, ya que se ha puesto en marcha este fórum y ya empiezan a tener diálogo, de todas estas cuestiones que se han tratado, que por lo que sabemos en el orden del día del segundo fórum -pero no tenemos el acta- parece que se empezó a dar cuenta de los acuerdos tomados en el anterior, pero nos gustaría que nos lo pudiese comentar, de todo lo que hemos comentado qué es lo que se ha hecho, qué previsión hay para realizar todas estas cuestiones, o si el Govern tiene evidentemente algunas estrategias diferentes o si tiene algunas iniciativas de las que no he comentado yo ahora mismo, tanto de las conclusiones del Congreso como de todas las propuestas que se han comentado en el fórum.

Muchas gracias.

(Algun aplaudiment)

(El Sr. Vicepresident primer substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Fernández. Té la paraula la representant del Govern, la Sra. Mateu, per un temps de deu minuts.

LA SRA. CONSELLERA DE TRANSPARÈNCIA, CULTURA I ESPORTS (Ruth Mateu i Vinent):

M'ha agradat molt que la seva intervenció hagi estat quasi la meitat llegint l'acta de la primera sessió del Fórum del voluntariat, que després de devuit anys de creació, del 98, com vostè ha dit, no s'havia convocat en cap ocasió. Jo només li dic açò, i després també remarcar que durant quatre anys -no ho tenia preparat- la gran feina que es va fer en temes de voluntariat hagi estat el congrés famós, i a sobre a finals de 2014. Açò és la gran aposta pel voluntariat que va fer l'anterior govern.

Molt bé, jo li diré una cosa: el tema del voluntariat és una feina pendent del Govern de les Illes Balears, no només de la seva etapa sinó que és una feina pendent que ha anat rodant per diferents departaments de l'administració del Govern sense tenir mai, a més, un lloc específic. No hem tingut una aposta decidida com a govern de les Illes Balears per coordinar les accions de voluntariat que passen a les nostres illes. Ha passat d'àrees de Joventut a Serveis Socials, i actualment està dins la

Direcció General de Participació i Transparència, on s'ha transferit sense personal. Des de la direcció general estam fent un esforç molt gran per donar sortida als principals eixos que s'han marcat durant aquesta legislatura. La nostra tasca és que sobretot volem que el Govern assenti realment una política dels temes de voluntariat, sobretot per dignificar aquesta gran tasca desinteressada que fan totes les associacions de voluntaris. Aquestes associacions i organitzacions arriben on el Govern no és capaç d'arribar, i per açò cal donar suport real a aquestes accions. És una tasca imprescindible en molts d'àmbits, com l'assistència a col·lectius més vulnerables de la nostra societat, a gent sense recursos, a discapacitats, a malalts, a menors, a gent gran..., en molts d'àmbits.

El primer que es va trobar sobre la taula, com ha dit vostè, aquest govern van ser dos decrets ja iniciats, en tràmits però anteriorment, un decret que creava un registre únic d'entitats del voluntariat, i un altre decret que regulava la composició, el règim i el funcionament del Fórum del voluntariat, però creat amb la llei que ha dit vostè, 3 del 98, és a dir, feia devuit anys que estava creat. El primer que va fer aquest govern va ser seguir amb la tramitació i aprovar el decret que regulava la composició i el règim de funcionament d'aquest Fórum en el Consell de Govern de 25 de setembre de 2015. Com li he dit abans feia devuit anys que s'havia aprovat per la Llei del voluntariat i no s'havia reunit mai, i durant aquests mesos s'ha reunit dues vegades. Aquest fórum, per als que no ho sàpiguen, està format per representants del Govern, del consell insular, de diferents entitats del voluntariat, del Consell de Cooperació, de la Federació d'Entitats Locals i de la Universitat de les Illes Balears, dins les entitats destacar, sobretot, la feina de la Plataforma per al voluntariat.

La finalitat d'aquest òrgan és consultiva i de coordinació, però també de promoció de la participació ciutadana, de foment de la formació de les persones que fan voluntariat i de la investigació en matèries d'interès general que regulen la llei del voluntariat.

Com he dit abans, 18 anys creat, però no s'havia reunit mai, i durant aquesta convocatòria, aquesta convocatòria..., que aquesta legislatura ja s'ha reunit dues vegades: una a la sessió inaugural de desembre, que és la que vostè ha llegit l'acta, i una extraordinària que, encara que es regula que només s'ha de reunir una vegada, vam creure molt necessari per a realment fer un seguiment de l'aposta del voluntariat i d'aquesta tasca, doncs que es reunís, com a extraordinària, el mes de maig, i s'ha reunit el passat dia 1 de maig.

Per a nosaltres és bàsic i parlar i debatre amb els representants de l'administració, amb les organitzacions no governamentals i, sobretot, amb les organitzacions que realitzen realment la tasca del voluntariat, tasca en la qual creiem i per açò ens hem posat a reunir aquest fórum, per tal de donar sortida a aquestes iniciatives. El fórum és un espai de coordinació entre les diferents entitats i la PLAVIB, que és la Plataforma del voluntariat de les Illes Balears. La primera sessió, que ja n'ha fet menció vostè, va ser molt bàsica per situar, fer una fotografia real de la situació del voluntariat de les nostres Illes, sobretot des del punt de vista de les organitzacions dedicades a temes de voluntariat, ja no des d'una perspectiva com a govern, sinó des del punt de vista

sobretot de les associacions. I evidentment, es van dur diferents acords, que es faria una sessió extraordinària el maig, que ja s'ha dut a terme; que es crearien diferents grups de treball; un de modificació de la llei; un de campanyes de fer visibles el voluntariat i una de premis del voluntariat; es van nomenar els coordinadors de cada grup i els integrants dels mateixos grups, i tots els implicats van agrair la primera trobada i van remarcar, sobretot, la manca de coordinació entre les diferents institucions que hi havia hagut fins llavors, i que, partint dels escassos mitjans que normalment tenim les administracions públiques per a aquests temes, doncs la necessitat que aquest fòrum fos un punt de trobada per tal que no es malbaratessin els pocs recursos de què disposam i no es fessin duplicitats d'actuacions, i molt necessari per compartir la informació i col·laborar amb la difusió de les iniciatives que duen a terme les associacions de voluntariat.

Per això, creiem molt importants les trobades d'aquests fòrums. I sobretot ens van fer saber, i no va ser una associació determinada, sinó diverses, que amb una sessió d'una hora i mitja d'aquest fòrum s'ha fet més feina que en els darrers divuit anys en tema de voluntariat.

A la darrera sessió, ben recent, tot i que el decret sols preveu una primera sessió anual, per mantenir aquest contacte més viu, com li dèiem, vam acordar la sessió extraordinària a mitjan any i la vam fer dia 1 de maig, on vàrem reafirmar quines polítiques de voluntariat són les més necessàries i es va explicar què s'havia fet dins cada grup de feina i, sobretot, definir realment les polítiques en matèria de voluntariat que volien tirar endavant, de la mà de les associacions que desenvolupen aquestes tasques. Es va acordar que els grups de campanyes de publicitat primer era necessari analitzar la situació real del voluntariat de les Illes Balears en aquests moments, per poder definir millor cap on dirigíem aquestes campanyes de publicitat, per tal de captar voluntaris dels perfils més necessitats.

Des de la Universitat ens varen presentar una eina que ells utilitzen ara com a prova pilot, una plataforma via internet, per posar a disposició dels estudiants que vulguin fer feina de voluntariat totes aquelles entitats que ofereixen programes de voluntariat, de forma senzilla i directa, amb un software lliure, gràcies a l'aportació que fa el Govern amb aquests convenis que vostè ha mencionat i que continuam apostam per ells.

Després de fer aquesta prova pilot, aquesta plataforma ens la podran cedir al Govern i podrem utilitzar-la per tenir una xarxa de voluntariat de les Illes Balears on disposar de totes les associacions, les seves ofertes i la gent que vulgui formar part del voluntariat doncs s'hi pugui adherir de forma ràpida i senzilla. Per açò, però, necessitam poder disposar del personal que s'hi pugui dedicar en exclusiva i a part, també, que les associacions es nodreixin d'aquesta informació.

A més, des del Govern es va anunciar que ja hem creat un microlloc o micro *site* a la web de la CAIB, dedicat específicament a voluntariat, on s'hi pengem, entre d'altres coses, la informació sobre el fòrum i la difusió de les campanyes del voluntariat que fan les diferents entitats, en aquest moment crec que n'hi ha una de la Universitat.

Del grup que es treballa, sobre la modificació de la llei, es va acordar que, amb la PLAVIB i amb l'ajuda i suport del Govern, durem a terme, abans d'iniciar aquesta tasca interna a nivell de grup, unes jornades explicant els termes del voluntariat, les modificacions de la nova llei estatal i amb què els afectava. El que passa és que, com sabeu bé, aquestes associacions durant l'estiu tenen molta feina, serà el setembre o l'octubre aquestes jornades.

Pel que fa al grup de premis, es va reconèixer la tasca de persones i entitats i intentam treballar per veure si podríem crear qualche premi el Dia internacional del voluntariat o bé incloure qualche categoria dins els premis, per exemple que té en el consell insular, a l'IMAS, alguna categoria sobre voluntariat, cosa que va fer que la resta de consells insulars també pensessin en aquesta iniciativa i la repliquessin a les diferents illes.

Les polítiques de voluntariat que volem dur a terme són sis en concret: consolidar el Fòrum del voluntariat -aniré un poc de pressa perquè veig que acab el temps-; començar a fer feina per adaptar la Llei del voluntariat de les Illes Balears a les noves exigències de la Llei estatal; col·laborar amb les tasques de formació del voluntariat que es facin a les Illes, com li he dit, ja tenim aquesta iniciativa conjunta amb la PLAVIB, però també volem impulsar altres línies formatives dirigides a diferents col·lectius específics; també oferir subvencions a aquelles organitzacions que fan feina amb molt de voluntariat, aquests ajudes serien les subvencions atorgades tant a la PLAVIB com a la Universitat, enguany seran bianuals, a petició seva, per tal que els programes els facilita molt més que siguin per a dos anys que no per a un tot sol. Hem pujat, respecte de la PLAVIB, l'ajuda de 1.500 euros/any/mes del que tenien abans, seran 33.000 euros per al 2016 i 2017. I a la UIB, 24.000 euros tenien el 2014 i 2015 i ara el 2016 i 2017 seran 30.000 euros, 3.000 euros més a l'any. Creiem que aquestes entitats fan molt bona feina i les hem de reforçar des del Govern.

I també, la següent línia seria fomentar la tasca del voluntariat a través de campanyes publicitàries i altres sistemes i mirar d'establir els premis de què hem parlat abans.

A més d'açò, també volem fer visible aquesta tasca del voluntariat, que ja ho hem fet amb el microlloc, com li deia abans, però també participar, sobretot el director general de Participació i Transparència, a totes les jornades que han fet tant la PLAVIB, com la UIB, com el Dia internacional del voluntariat, que ens van dir que mai hi havien participat a nivell polític cap representant del Govern.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Mateu. Rèplica de l'autora de la interpel·lació, la Sra. Fernández, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. FERNÁNDEZ I HERRANZ:

Muchas gracias, presidente. Desde luego, no era mi intención tener que discutir sobre este tema, pero ustedes, que

nos dicen que tanto quieren al voluntariado y por tanto apuestan, pero ni una sola mención en sus acuerdos de gobernabilidad en materia de voluntariado, y respecto al programa electoral de su propio partido, solamente hay una mención, muy de pasada, diciendo que se quiere impulsar un plan de fomento del asociacionismo y el voluntariado, tanto tampoco les debía preocupar ¿no?

En cualquier caso, decirle, que, además, una de las cuestiones que yo le he reconocido desde el principio, que creo las administraciones no hemos estado a la altura del movimiento voluntario. La ley es de 1998, han pasado muchos gobiernos, no solamente el Partido Popular; nosotros evidentemente podemos reconocer nuestra responsabilidad, pero creo que la responsabilidad es de todos. El Forum del voluntariado no se ha convocado hasta ahora porque se debía aprobar y elaborar un decreto para poder convocarlo, el Decreto del Forum del voluntariado se elabora, se consensua con el sector la pasada legislatura, se tramita, pasa por el Consell de Servicios Sociales y se acaba aprobando esta legislatura. Y a raíz del trabajo iniciado la pasada legislatura, se puede aprobar y se puede convocar el forum, no nos diga que nosotros no convocamos el forum, porque nosotros lo que hicimos es poner las herramientas para que se pudiese convocar el Forum del voluntariado.

Y evidentemente que mi intervención se ha centrado en el acta, que en este caso es la herramienta que tenemos de lo que se dijo en el forum, porque no solamente impulsamos ese decreto, porque era lo que decía la ley, sino porque creíamos que la administración debía tener un espacio, conjuntamente con las entidades y, en este caso, con la Plataforma del voluntariado, para que se pudiesen debatir y se pudiesen marcar las líneas de actuación en materia de voluntariado. Por lo que, para el Partido Popular, lo que diga ese Forum del voluntariado es lo que tiene que cumplir el Govern y, evidentemente, que yo le voy a pedir por los compromisos que se adquirieron en ese forum, porque nos parece que es el órgano que tiene que marcar las líneas de actuación, es que me parece obvio.

Otra cosa que le debo decir, usted no debió organizar muchos congresos, porque que me diga que lo único que hemos hecho, aparte de todo lo que le he dicho, es organizar un congreso, como si un congreso se organizase de la noche a la mañana, el Congreso estatal del voluntariado lo estuvimos trabajando un año antes, entre la administración y la Plataforma del voluntariado; se hicieron jornadas, se hicieron muchísimas reuniones para que, evidentemente, el Congreso del voluntariado saliese como salió, que creo que tuvo gran éxito, tuvo gran visibilidad y, por primera vez, además, en un Congreso estatal los voluntarios fueron los principales, no solamente, evidentemente por los premios que se dieron y no solamente por los talleres que pudimos organizar, sino que los voluntarios organizaron el congreso, y creo que eso es algo muy importante. Y eso lleva un trabajo detrás, como para que usted diga que lo único que se ha hecho es organizar un congreso estatal.

Y a partir de ahí, también, se han empezado a promover muchas iniciativas de las que ustedes ahora van a realizar, y que nos alegramos. Y evidentemente nos vamos a alegrar de todo lo que puedan hacer en materia de voluntariado. Y sí

ustedes, en una sesión del forum, han hecho más que en dieciocho años, pues nos alegramos muchísimo, y esperamos que en la segunda sesión del forum y en la tercera se pueda avanzar todavía más.

Respecto a la campaña publicitaria, nos ha dicho que se tiene que hacer un análisis respecto a dónde debe ir destinada esta campaña publicitaria, nos gustaría saber si se han marcado un plazo para realizar este análisis y poderlo poner en marcha.

Respecto a las jornadas ya nos ha dicho que será en septiembre.

Respecto a los premios del Día internacional del voluntariado, tal vez estaría bien no solamente que pudiesen, como usted ha dicho, los consells y, en este caso, el Consell Insular de Mallorca, si se propone poder tener una categoría dentro de sus premios, que lo puedan hacer los consells, pero que también el Govern, conjuntamente con la Plataforma del forum, también pueda organizar sus propios premios, porque será una forma de dar mayor visibilidad.

No me ha contestado respecto al Registro del Voluntariado, en qué situación se encuentra.

Respecto a la dotación de la ley, tampoco tenemos claro, al margen de que se van a organizar estas jornadas, pero si se han marcado un plazo para poder aprobar o poder modificar la ley que, como ya digo, es de 1998, no solamente habrá que adaptarla a la ley estatal, sino que, evidentemente, yo creo que se deberán introducir muchas mejoras y actualizarla también a la realidad social de nuestra comunidad autónoma, en este caso.

Respecto a las subvenciones, nos alegramos que los convenios puedan ser bianuales y que hayan aumentado. También nos preguntamos si, ya como se comentó en el forum, si se prevé poder hacer una convocatoria de subvenciones a entidades que trabajen con voluntarios o simplemente estos convenios.

Y también nos gustaría saber, que no ha concretado, más formas de hacer visibles, como por ejemplo la participación en el stand, con un stand propio, perdone, en la Fira de les Illes Balears, con motivo de las Illes Balears, si se va a recuperar, o si se prevén otros espacios donde las entidades puedan, en este caso, hacer visible su labor de cara a la ciudadanía y también sensibilizar y, evidentemente, promocionar el voluntariado.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Fernández. Contrarèplica del Govern, la Sra. Mateu, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. CONSELLERA DE TRANSPARÈNCIA, CULTURA I ESPORTS (Ruth Mateu i Vinent):

Bé, el tema del registre, sí que és ver que ens vam trobar un decret en tramitació, que creava un registre únic d'entitats de

voluntariat, però, després de consultar-ho tant amb les entitats pròpies del voluntariat com els externs amb registres del Govern, vàrem decidir aturar aquesta tramitació, atès que no era una bona decisió, ja que aquest decret el que feia era duplicar innecessàriament els registres de la comunitat autònoma i suposava haver de contractar més personal, específicament per dur aquest registre en concret i, a part, haver de presentar per a totes les associacions i entitats que ja són dins el registre general una altra vegada tots els papers per inscriure's en aquest registre específic només de voluntariat.

El que fem és treballar amb la Direcció General de Relacions Institucionals i Acció Exterior, amb el Servei d'Entitats Jurídiques, que gestiona el Registre d'Associacions i Fundacions de la comunitat autònoma per tal d'incloure només dins el registre aquest general una petita pestanya on digui si és una associació o no de voluntariat, i d'aquesta manera evitem la duplicitat dels registres i donarem resposta a la necessitat de crear un registre on hi hagi identificades les entitats que fan feina en voluntariat.

Com li he comentat abans, també amb referència al que em comentava de la PLAVIB, és ver que no hi va anar, però crec que no va ser una decisió... van prendre ells que no volien anar al Dia de les Illes Balears, no..., simplement, nosaltres ni ho hem fomentat ni ho hem deixat de fomentar, vam considerar que no hi anaven. Sí que és ver que en aquest aspecte volem fer feina amb ells en allò del premi, no directament nosaltres crear un premi, però si arrel..., enguany no ho serà segurament, però si arrel del Dia del voluntariat, de dia 9 de desembre, sí hi volem fer feina perquè es tengui molta més visibilitat i a més es pugui replicar aquesta diada a la resta d'illes, perquè actualment només es feia una jornada a Palma, on eren presents totes les entitats, i volem que es repliqui a la resta d'illes. I per açò, amb la coordinació dins el fòrum, on també hi ha representants dels diferents consells insulars, farem feina el Govern per donar resposta a aquesta coordinació.

Sempre ho farem amb els consells insulars, en resposta, en coordinació, vull dir no..., replicant les accions, el Govern és la seva tasca en aquest sentit, és la de coordinar les diferents apostes.

Sí que nosaltres creiem realment en el voluntariat i per açò també, a part d'altres departaments de la conselleria, com és en temes de Joventut, a un programa hi hem donat un impuls molt gros, que és el Servei de Voluntariat Europeu, l'Erasmus Plus, que enguany tindrà fins a 300.000 euros subvencionat per part de la Unió Europea perquè els joves de fora de les Illes puguin venir aquí a fer voluntariat i els nostres joves puguin anar fora a fer voluntariat. Creiem que és un tema molt important que, des de ben petits, puguin tenir accés a aquestes plataformes.

I en aquest sentit, també, el proper mes de setembre durem a terme un esdeveniment a nivell autonòmic, en paral·lel amb projecte en voluntariat internacional que es farà a Palma i vindrà la participació de 13 països per celebrar el XX Aniversari del Servei del Voluntariat Europeu.

Creiem en el voluntariat i com aposta, sobretot, l'impulsarem des dels diferents departaments de la conselleria

i del Govern, no sols només a través de la plataforma, però sí que creiem que l'eina bàsica per a aquesta eina.

I quan li he dit que vostès només havien fet un congrés em referia..., d'acord, un congrés du molta feina a fer, estic d'acord amb vostè, i sí que n'he organitzats, du un any de feina, però eren quatre anys els que van governar. Jo només li vull dir açò, a part el que li dic, primerament, és que no s'havia convocat no només la seva legislatura, sinó també he fet referència a les legislatures anteriors, vull dir que no li he dit que només vostès no hi haguessin cregut, he dit el Govern de les Illes Balears no ha cregut en una aposta clara pel voluntariat, i el mateix congrés, si no m'equivoc, es va fer també en el segon pacte de progrés, un congrés amb les mateixes característiques a Eivissa. O sigui que açò és l'únic que li volia deixar clar.

Els grups de treball que m'ha comentat vostè en temes de la llei i tot açò, ja han començat a fer feina; es reuniran i la tasca és que a finals d'any tinguem els resultats d'aquestes reunions i d'aquesta col·laboració més estreta a nivell tècnic. Perquè està clar que tota la plataforma en conjunt no pot fer la feina diària, per açò va decidir la mateixa plataforma diferenciar-ho en diferents grups de treball que poguessin anar a unes velocitats molt més... i poguessin reunir-se moltes més vegades.

Esperem que a final d'any tinguem totes... o abans, tinguem totes aquestes accions molt més iniciades.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Mateu.

II.2) Interpel·lació RGE núm. 6257/16, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a compliment pressupostari del Govern de les Illes Balears.

A continuació, passam al debat de la Interpel·lació RGE núm. 6257/16, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a compliment pressupostari del Govern de les Illes Balears.

Intervenció per part del Grup Parlamentari Popular, el Sr. Camps, per un temps de deu minuts.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Consellera d'Hisenda, Sra. Cladera, presentam avui aquesta interpel·lació sobre compliment pressupostari i ho fem per posar de manifest algunes qüestions que, des del nostre punt de vista, són prou importants i que, segurament a mig i a llarg termini, tendran encara molta més rellevància.

Sra. Cladera, hem de convenir, i vostè ho hauria de fer també avui aquí, que just fa un any, exactament el que duem de legislatura, la situació econòmica de la nostra comunitat era, certament, molt diferent de la que va trobar el Partit Popular a l'any 2011; mentre que a l'any 2011 les arques públiques

estaven completament buides, amb uns 1.600 milions de factures pendents de pagament a proveïdors, amb una economia en recessió, on cada dia 60 persones s'incorporaven a les llistes de l'atur i un nivell de recaptació d'imposts en caiguda lliure, vostè, en canvi, es va trobar una situació completament diferent, a l'any 2015 vostè va trobar unes arques públiques consolidades, es devia a proveïdors les factures que es generen en 41 dies, que era el període mitjà de pagament a proveïdors que es va trobar; una economia en creixement econòmic, i amb una previsió encara més optimista per als anys venidors, cada dia es creaven 60 llocs de feina i la recaptació d'ingressos públics augmentava amb força.

De fet, a l'any 2015 vostè va poder tancar l'any amb un augment de la recaptació dels impostos propis de l'ordre de 109 milions d'euros per damunt del pressupostat. Un increment fruit de la reactivació de l'activitat econòmica, que, gràcies a les mesures posades en marxa l'anterior legislatura, vostè es va trobar.

Mentre que el PP es va trobar l'any 2011 amb 350 milions de fons patriòtics a tornar a un any i amb un interès del 7,5%, vostè es va trobar en canvi, un estalvi de 80 milions d'euros en interessos a causa de les línies de finançament de l'Estat, a un interès zero.

Convindrà amb mi, per tant, Sra. Consellera, que la situació que vostè s'ha trobat és ben diferent de la que hi havia a l'any 2011. I que la gran diferència entre la situació del 2011 i la situació actual és bàsicament que abans hi havia una economia en depressió, una economia en creixement negatiu i ara tenim una economia amb un fort creixement positiu. L'AIReF, l'organisme que vostè sempre ens dóna com a referència, fins i tot preveu per a l'any 2016 taxes de creixement econòmic interanual del 4%.

Com deia el professor d'economia aplicada de la UIB, el Sr. Antoni Costa, a un recent article d'opinió, deia que "sense creixement econòmic no es poden generar llocs de feina, ni estables, ni precaris. I sense creixement econòmic no es genera renda addicional per poder repartir o igualar". Sra. Consellera, el més important, del que vostè realment s'hauria de preocupar és que aquesta comunitat autònoma mantengui el creixement econòmic que vostè va heretar just ara fa un any. Si vostè pot mantenir aquest ritme de creixement, podrà complir els pressuposts, podrà arribar sense problemes a l'objectiu de dèficit, tindrà ingressos suficients per mantenir, per exemple, la facultat de medicina, i totes les polítiques socials que vulgui, i podrà garantir a mig i a llarg termini els serveis públics, fent viable i sostenible el nostre model de benestar. Podrà també reduir la pressió fiscal als que manco renda guanyen. Podrà complir amb la senda de consolidació fiscal, podrà reduir els desequilibris i podrà sanejar els comptes públics. Però ja li dic, tot açò només ho podrà fer si tenim creixement econòmic.

El problema en canvi és que el seu Govern ha pres tot un seguit d'iniciatives en sentit contrari del que hauria de ser una política afavoridora de l'activitat empresarial i del creixement econòmic. S'han afegit de forma suïcida a la teoria del decreixement, una teoria que la seva aplicació pràctica ha dut a la ruïna a països sencers. Un exemple molt clar són totes les seves mesures anunciades per limitar la vinguda de turistes, els

turistes que sobren, eh. És molt fàcil prohibir que vinguin turistes,...

(Remor de veus)

... és molt fàcil limitar, el difícil és gestionar, i vostès van a allò fàcil, va a prohibir. Volen aplicar polítiques limitadores de l'activitat, unes polítiques que, amb paraules del catedràtic d'economia aplicada de la UIB, el Sr. Antoni Riera: "no són del segle XXI". Vostès volen aplicar polítiques del segle passat, Sra. Cladera. Vostè, el seu govern, ha deixat en suspens lleis que havien generat fluxos important d'activitat econòmica, com ara la Llei turística, la Llei agrària o la Llei del sòl. Vostès criminalitzen un sector que és vertebral per a la nostra economia, com és el sector turístic. Han incrementant tots els impostos fins a l'extrem. Graven com mai no s'havia fet l'estalvi. També incrementen la pressió fiscal sobre la renda del treball, sobre aquells que cobren una nòmina, i disminueixen, per tant, la seva capacitat de consum. Castiguen amb un nou impost el sector més dinàmic, com ara el sector hotelier. I el més greu, després d'un any, encara no han estat capaços de dur ni una sola mesura econòmica a aquest Parlament, ni una sola mesura que pugui incidir a millorar l'activitat econòmica.

Vostè Sra. Cladera, viu de la inèrcia heretada del Govern anterior, i jo li puc assegurar una cosa, aquesta inèrcia no li durarà quatre anys. De fet, avui ja tenim notícies preocupants, el passat dia 19 d'abril els mitjans de comunicació es feien ressò de la disminució de la inversió en construcció, especialment en projectes de reforma d'edificis turístics, comercials i obra pública, una disminució de l'ordre del 12,1% en els dos primers mesos de l'any respecte al mateix període de l'any passat. Una baixada que es produeix per primera vegada després de créixer des de l'any 2013 i que el sector atribueix al que fa referència especialment al decreixement més que notable de la inversió en reformes hoteleres, un decreixement d'un 60%, a la derogació precisament de la Llei turística. També han disminuït el nombre d'hipoteques firmades en el primer trimestre del 2016, respecte del mateix trimestre de l'any passat, i ho fan en un 2,5%.

Sra. Consellera, començam a veure els primers signes de refredament de la nostra economia i açò ens hauria de preocupar a tots i a vostè la primera. I ja li dic, el problema no és 2016, el problema és el 2017 i els anys següents. Alguns economistes ja anuncien una nova crisi econòmica per a l'any 2017. Quines mesures té previst prendre per evitar aquesta crisi? Què pensa fer per afavorir l'activitat econòmica, per seguir creixent? I ja li dic, enguany vostè ho té tot de cara per complir amb el pressupost, ho té tot de cara per aconseguir l'objectiu de dèficit del 0,7%. Si no fa cap beneïtura, vostè, amb una comunitat que té un creixement econòmic d'un 4%, i, per tant, amb un previsible increment de la recaptació via impostos propis i via sistema de finançament de l'ordre dels 260 milions d'euros, vostè no ha de tenir cap problema a l'hora de complir els objectius fixats. Però, podrà complir a partir del 2017?

Si l'activitat econòmica s'alenteix, com sembla que així és, a causa bàsicament de les seves polítiques constrenyidores del creixement, vostè començarà a tenir problemes seriosos per complir els pressuposts, de fet, ja no augmentaran els ingressos

per la via de la recaptació tributària, com han fet aquests darrers anys, si l'activitat econòmica es desinfla, per molt que torni apujar els impostos.

Li torn repetir, Sra. Consellera, vostè si vol mantenir el nostre actual estat de benestar, si vol seguir mantenint i millorant la nostra sanitat, la nostra educació i els nostres serveis socials, només té un camí, potenciar l'activitat i el creixement econòmic. I de moment, malauradament, totes els mesures que han aprovat, van en el sentit contrari.

Sra. Consellera, menys impostos i més polítiques liberalitzadores de l'activitat, menys pressió fiscal i més reformes estructurals. Vostè no podrà viure eternament de la inèrcia, no podrà viure eternament de les rendes de l'anterior legislatura. El Govern ha de fer alguna cosa en matèria econòmica. La política de gestos que han fet fins ara té les cames molt curtes, ja duem un any de política de gestos, ja duem un any de legislatura, i ja toca fer feina.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Camps. Té la paraula la representant del Govern la Sra. Cladera, per un temps de deu minuts.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Camps, el primer que li he de dir és que el que vostè em demana és que, acomplint el pressupost que tenim aprovat per al 2016, amb totes les polítiques que tenim aprovades, és com assegurarem aquest creixement econòmic, però no només el creixement econòmic, sinó que aquest creixement econòmic arribi a tothom, que és el que aquest Govern té com a lema principal, que és que el creixement econòmic arribi a tota la gent i, per tant, realment hi hagi creixement social, desenvolupament econòmic. I això ho fem amb les polítiques de redistribució de riquesa que du aquest pressupost, amb totes les polítiques que fem en temes socials, com educació, sanitat, serveis socials, ocupació, i amb totes les polítiques també que hem començat a engegar d'innovació, turisme, etc.

Però el primer que ens hem trobat, Sr. Camps, és una administració, un servei públic i un estat del benestar que havia estat atacat per..., quasi quasi ho definiria com a atacs vandàlics a la passada legislatura, i per tant, el primer que hem de fer és establir les bases per recuperar l'estat del benestar i posar-lo al nivell que pertoca per poder assegurar que aquest creixement econòmic sigui extensiu. I per també engegar, aquests recursos que es generen que vostè diu, destinar-los a polítiques de creixement econòmic. Però sempre tendrem present que han de ser polítiques de repartiment de riquesa.

Per això li vull dir que la gestió pressupostària d'aquest govern, que és el que a mi em pertoca com a consellera d'Hisenda, és bona i segueix les línies que toca. Acomplim

també amb la matèria de legalitat vigent en estabilitat pressupostària, dins les nostres possibilitats, sempre hem de recordar les limitacions o les imposicions que fa el Ministeri d'Hisenda que són impossibles de complir i que ja hem parlat moltes vegades, i també ho tenim molt clar, sense fer retallades ni passes enrere en la recuperació de prestacions socials perdudes durant aquesta legislatura anterior.

Si el creixement econòmic que vostè diu es veu afectat per les polítiques que fa aquest govern no crec que siguin els indicadors que tenim, precisament els indicadors que tenim de l'AIREF, els indicadors que es manegen des de l'IBESTAT diuen que hi ha creixement econòmic i, per tant, les polítiques que ha engegat aquest govern, que són unes polítiques que pretenen assegurar un estat de benestar, però sobretot un creixement econòmic sostenible i repartit en tota la societat, crec que es demostren i que els indicadors macroeconòmics no canvien.

Li recordaré les dades de dèficit, som el mes de febrer, tenim..., perdonau, el mes d'abril, que són les dades que manejam des de la Intervenció General... des de la nostra intervenció, l'estimació que fem és un -0,1 o 11 del PIB, això vol dir que anam bé per poder complir el sostre de dèficit que tenim marcat per a aquesta legislatura que és, després de l'ampliació que ha fet el ministre Montoro, un 0,7%.

També vull recordar que l'AIREF segueix mantenint que la nostra comunitat autònoma pot acabar l'any amb un creixement d'un 4,2% i que, a més d'això, diu que les polítiques que fem amb els pressuposts de la comunitat autònoma, tant en les polítiques tributàries que hem adoptat com en les polítiques de despesa engegades, que vull recordar que en el pressupost crec que és l'instrument polític on es veuen les polítiques que farà aquesta comunitat autònoma en tots els aspectes, i que per tant, aquestes polítiques segueixen assegurant i mantenint aquest creixement econòmic, li vull dir que també avala que el nostre pressupost complirà el dèficit o que té prou vies de complir el dèficit.

Li vull recordar també que pagam els proveïdors, el període mitjà de pagament de proveïdors al mes d'abril és a seixanta dies, tot i haver-hi hagut retard en el pagament del FLA, del mecanisme de liquiditat de l'Estat, i també he de dir que a final del mes de maig, a dia d'avui, la despesa farmacèutica que era l'única que havia tingut un retard de quinze dies o d'un mes i mig, segons com es miri, es paga i per tant estam al dia dels proveïdors. Els proveïdors de mitjana, tot i que siguin seixanta dies, si traiem l'ib-salut, cobren a trenta dies o menys de trenta dies en alguns casos.

Com s'executa el pressupost i per tant com acomplim les polítiques, que jo reiter que el pressupost és el que defineix les polítiques que ha de fer aquest govern, és el pressupost que garanteix el creixement econòmic que a vostè tant el preocupa, en el mes d'abril s'executa de l'ordre d'un 26%, més o manco correspon al primer quadrimestre.

La recaptació en tributs propis millora, per tant, no hi ha el manteniment... es manté el creixement de cycle, si la millora de cycle es manté, això ho reforça la política fiscal que ha fet aquest govern, que vull recordar que és una política fiscal que

grava els que més tenen, però a les rendes baixes i mitjanes no els ha gravat més, això ho vull recordar i que quedi clar, a més mantenim la reforma fiscal... no hem corregit la reforma fiscal que va fer el Sr. Bauzá i el Sr. Rajoy en les rendes mitjanes i baixes i per tant és una política redistributiva per millorar la riquesa.

Quant a les despeses, li vull recordar les actuacions que fem en temes de personal, estam recollint l'increment de l'1% que és el que està aprovat per llei de pressupost, hem reactivat la carrera professional, en despeses... en despesa corrent, en despesa de capítol 2 ja tenim executat en compromisos de despesa el 63% del pressupost, en tema de despeses financeres sí que tenim un estalvi, que això ens ajuda a aconseguir també millorar la nostra execució pressupostària gràcies a la renegociació que hem fet amb els interessos del deute a curt termini i també pels mecanismes de liquiditat que sí que faciliten uns interessos més baixos.

En transferències corrents estam executant de l'ordre del 27%, és un 4,9% més de l'any passat a causa que també els mecanismes de finançament als consells insulars estan pressupostats en capítol 4 i no en capítol 7 i en tema d'inversió pública estam licitant en aquest moment de l'ordre de 100 milions d'euros o estan en licitació, que també és un ritme d'execució molt més elevat que el de l'any passat.

Vull recordar que també amb la inversió pública es reactiva l'economia, per això estam apostant en un pla d'inversions..., estam començant a dissenyar un pla d'inversions i ja ho hem començat a fer en infraestructures educatives, però també properament podrem anunciar un pla d'inversions més ambiciós en aquesta comunitat autònoma perquè també evidentment la inversió pública, que aquest anys s'ha descuidat molt pel govern del Partit Popular i pel govern... tant d'aquí com de Madrid, no ha ajudat gens a reactivar l'economia i és una palanca important que s'ha de tenir en compte i aquest govern també ho té present.

Per tant, estam executant el nostre pressupost de forma correcta, assegurant el compliment del límit de dèficit que ens marca el ministre... o el Ministeri d'Hisenda tot i que no hi estam d'acord, reiter que no estam d'acord amb aquests límits perquè no es fan d'acord amb la distribució de la despesa, amb el nivell de despesa, la comunitat autònoma... les comunitats autònomes executen de l'ordre... o de més del 70% de la despesa pública i en canvi en dèficit sens deixa menys marge que aquest 30%, fins i tot menys que el 15%.

Per tant, fem el que hem de fer, i jo record que totes les polítiques que duem a terme, en temes d'educació, en temes de salut, en temes de serveis socials, en temes d'ocupació, en temes d'innovació el que fan, primer de tot, és recuperar les bases de l'Estat de benestar social, les línies vermelles que s'havien perdut, treballam per a les persones i posam l'economia al servei de les persones.

Amb aquesta base podem fer que el repartiment... que el creixement econòmic es reparteixi a tota la societat i per tant, tota la societat creixi de forma igualitària i amb igualtat d'oportunitats, de la qual cosa el Partit Popular s'oblida cada vegada que governa.

Per això, no puc no dir-li que, per exemple, aquesta setmana o la setmana passada Càritas afirmava que la pobresa es cronifica i que els rics es fan més rics i els pobres més pobres. Vull recordar també que s'han adoptat mesures com la reforma laboral que ha fet treballadors més pobres, l'INE per exemple va publicar la setmana passada l'enquesta de condicions de vida de l'any 2015, amb dades de 2014, que deia que Balears és la setena comunitat autònoma amb major taxa de pobresa, un 21,7% de la població.

Aquest govern és sensible a tots aquests temes i per això té molt clar que els pressupostos de la comunitat autònoma no tornaran ser mai o no tornaran recollir mai aquestes polítiques d'"austericidi" que s'han realitzat aquests darrers anys. Per això el creixement econòmic, la millora del cicle econòmic s'aprofitarà per repartir la riquesa, però a més s'aprofitarà o ja s'aprofita per fer polítiques, que aquestes es veuen en l'execució del pressupost que fa cada conselleria, s'aprofita per mantenir aquest creixement econòmic, creixement econòmic que ha de ser, com he dit, sostenible i repartit a tota la societat.

I no estic d'acord que vostè digui que ja comenci a haver-hi indicadors de recessió que no és en cap cas a causa de les polítiques que adopti aquesta comunitat autònoma, perquè, com li deia, mantenim una previsió d'un creixement d'un 3,5%, l'AIReF d'un 4,2% i, per tant, no és cert que baixem o que hi hagi indicadors de decreixement econòmic, el contrari.

I el que fem és executar el nostre pressupost amb totes les polítiques que estan incorporades amb rigor, amb seriositat i amb compromís amb la ciutadania tal com ens vàrem comprometre el passat 24 de maig o quan es va firmar l'acord de governabilitat perquè tota la societat vagi recuperant els drets que es varen perdre en la passada legislatura, les línies vermelles de l'estat de benestar es recuperin, però sobretot perquè aquest creixement econòmic es reparteixi a tothom, com he dit abans, i reiter: aquest creixement econòmic, les polítiques que fa aquest govern, està assegurat que es mantingui i per això es fa feina des de diferents àmbits, no només des d'un punt de vista neoliberal com predica el Partit Popular, sinó també des d'un punt de vista que arribi a tota la societat i que sigui com deia sostenible per a tothom.

(Alguns aplaudiments)

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Antoni Camps del Grup Parlamentari Popular.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Consellera, miri, si no hi ha creixement econòmic no hi ha riquesa a repartir, per tant, crec que és fonamental que hi hagi creixement econòmic. Açò és una qüestió bàsica perquè si no hi ha creixement econòmic tampoc no es crearan llocs de feina, ni precaris ni sense precaris. Per tant, és fonamental i és una ocupació i una preocupació seva que continuï aquesta senda de creixement econòmic.

Miri, quan no hi ha creixement econòmic i s'ha de repartir la misèria passa el que va passar a l'anterior legislatura, que ens vàrem trobar, efectivament, una economia en decreixement, una economia fortament endeutada, una economia que generava 1.000 milions, més de 1.000 milions d'euros de dèficit anual i evidentment idò no pot ser segons quines polítiques, açò és evident.

Però miri, Sra. Consellera, jo no li he criticat en absolut que vostè no acompleixi els objectius de l'any 2016, ben el contrari, crec que vostè complirà l'objectiu de dèficit, vostè complirà els pressupostos d'enguany i no tindrà cap problema, és que no hauria de tenir cap problema. Vostè, gràcies precisament a aquest creixement econòmic, podrà gestionar 260 milions d'euros més del pressupostat. Vostè, via impostos directes, impostos propis de la comunitat autònoma, i via sistema de finançament vostè tindrà 260 milions d'euros més del que està pressupostat. Més o manco aquesta és la previsió que nosaltres fem. Idò, si vostè té 260 milions d'euros més per gestionar jo crec que és molt difícil, molt difícil, superar l'objectiu de dèficit, és molt difícil. Vull dir, vostè ho té tot de cara per complir amb l'objectiu de dèficit i per complir amb els pressupostos.

Per tant, aquesta no és la qüestió. La qüestió que jo li dic és que vostès amb determinades mesures que han fet, amb determinades aplicacions o derogacions de determinades lleis, vostès poden aturar aquesta economia, poden aturar aquest creixement econòmic. La prova, no ho dic jo, ja ho diuen determinats economistes que parlen que a l'any 2017 hi podria haver una crisi econòmica. Ja hi ha, per exemple, la federació o l'Associació de Constructores que diuen que, per culpa de la Llei turística, les inversions hoteleres han baixat un 60%, però no ho diem nosaltres, ho diuen aquests col·lectius.

Per tant, ja hi ha signes que fan entendre que ja hi comença a haver un refredament de l'economia. Aquesta és la nostra preocupació, si l'economia es refreda, si l'economia va enrere, vostè l'any 2017, 2018 i 2019 no tindrà recursos, vostè haurà generat unes despeses estructurals i no tindrà els recursos suficients per poder fer front a aquestes despeses. I aquesta és la nostra preocupació, vostè només podrà mantenir l'estat de benestar, vostè només podrà mirar per les persones, vostè podrà repartir aquest creixement si tenim creixement, si no tenim creixement, tot açò que vostè ens diu no ho podrà fer.

Per tant, des del nostre punt de vista, ens sembla suïcida derogar la Llei turística, derogar la Llei del sòl, derogar la Llei agrària, aplicar una ecotaxa a la principal font de recursos que té aquesta comunitat autònoma, ens sembla també equivocat la criminalització constant del sector turístic. Totes aquestes polítiques que vostès han dut a terme ens semblen equivocades. I és més, el que ens sembla més equivocat és que, després d'un any, vostès han estat incapaços de dur aquí una proposta econòmica per generar creixement, han estat incapaços. En el seu torn digui'm una, li hem demanat a la presidenta, digui'ns una mesura econòmica, digui'ns una mesura econòmica real, una reforma estructural que hagin presentat vostès aquí.

Per açò li deia que la política de gests, avui aprovarem la Llei de fosses, vam aprovar la Llei LGTIB, vam aprovar..., van derogar la Llei de símbols, o sigui, tot açò, aquesta política de

gests s'acaba, s'acaba, ara vénen les polítiques dels fets, i les polítiques dels fets són polítiques que generin economia, que generin creixement econòmic, que generin activitat. I vostès duen un any i encara no han generat cap tipus d'activitat.

Per tant, la nostra preocupació no és pel 2016, el 2016 vostè el superarà amb bona nota, el problema és el 2017, el 2018 i el 2019 en què vostès, amb aquest ritme, van baixant el creixement econòmic, i si no tenen creixement econòmic, ho repetesc, no podran repartir res. Per tant, començaran a tenir problemes de generació d'ingressos per a la recaptació d'imposts. Després, la solució no és pujar impostos, com vostès voldrien, perquè vostès el que voldrien és pujar impostos després, quan no hi ha creixement econòmic, ni pujant impostos, ni pujant impostos generaran més recursos.

Per tant, Sra. Consellera, aquesta és la qüestió que nosaltres plantejam avui, vostès han de presentar mesures econòmiques en el Parlament perquè si no la inèrcia, aquesta herència que vostès han rebut, s'acabarà molt prest.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la consellera Sra. Catalina Cladera.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Camps, vostè fa demagògia avui, i ho sap. Ha muntat un discurs per desacreditar la política que fa el Govern i per inventar o per almar sobre que generam decreixement, quan no hi ha cap indicador que digui que hi ha decreixement. Jo li he dit el que diu l'AIREF, el que diu IBESTAT, el que diuen la majoria d'indicadors, i si hi ha decreixement serà per factors que no depenen de Balears. Per tant, les polítiques d'aquest govern no van encaminades a decreixement.

Li puc assegurar que a aquest govern li preocupa tant com a vostè el creixement econòmic, però sobretot, sap per què li preocupa? Perquè vol que aquest creixement econòmic arribi a tota la societat. Per això, treballam i una de les maneres perquè arribem a això és el pressupost del 2016, que, com li vaig dir i li he dit moltes vegades, ens vàrem trobar una comunitat autònoma, uns serveis públics, una administració molt decaiguda. Per tant, el primer que hem hagut de fer és restablir els nivells de l'administració, dels serveis públics i de les polítiques públiques recuperant drets dels treballadors públics, recuperant serveis públics fonamentals com és l'educació, la salut, els serveis socials, polítiques d'ocupació, etc.

Amb això el nostre pressupost, un pressupost que creix en el 2016, que a més complirà els indicadors molt prop del compliment del dèficit, d'acord que aprofitam un creixement econòmic, es reverteixen per aprofitar, aprofitam per destinar a aquestes polítiques. I si acomplim el pressupost, pot estar

segur que les polítiques que vostè em demana s'executen i cada conselleria té els seus exemples.

Un indicador pel qual no decreixem és que l'atur cada mes millora les dades, millora les dades cada mes a cada sector, per tant, no hi ha indicador. Quin és l'indicador que vostè diu de decreixement, si l'atur és del que vostès sempre fan bandera? Per tant, si de moment, des que fa un any que governam l'atur millora, digui'm on són els indicadors de decreixement econòmic del qual vostè fa bandera.

Crec que és molt prest per ficar indicadors de la resta de polítiques, per exemple, al que vostè fa referència amb la derogació parcial de la Llei turística o de la normativa urbanística, crec que és molt prest. Precisament encara s'arrossega molta inversió que es va iniciar en aquests temes i no crec que sigui..., crec que és demagògia emprar això en aquest moment. Crec que no hi ha indicadors, com vostè diu.

Com li deia, deixi que aquest govern faci les seves polítiques, ja les executam, les fem i no hi ha perill que el creixement econòmic per part de les polítiques públiques que fa aquest govern dificultin el creixement econòmic.

Jo entenc, entenc, entenc quina política vol fer i quin discurs vol fer, pretenen dir que amb les polítiques públiques d'aquest govern que està executant empitjorarem el creixement econòmic, i jo crec que és tot el contrari, el que fa el Govern són polítiques, primer de tot, perquè aquest creixement econòmic es reparteixi, disminueixi la desigualtat i que tota la societat creixi amb igualtat d'oportunitats. Quan això passa realment una societat avança, cosa que el Partit Popular s'oblida, només deixa avançar uns quants i en canvi els governs d'esquerra, com aquest pacte d'esquerra que governa aquí, pretén una altra cosa.

Per això, només dir-li que si el pressupost 2016, que està en execució, en bona execució, amb bons indicadors, amb bona gestió, amb rigor, assegurarà que aquestes polítiques ja iniciades pel Govern vagin fent feina i vagin donant els seus fruits. A més, en els pressuposts propers també veurem altres polítiques com de millora d'inversió pública que també ajudarà a estimular l'economia que tanta falta fa, perquè vull recordar-li com hem trobat els serveis públics, com hem trobat les escoles, com hem trobat les depuradores, com hem trobat els centres de salut -un desastre, efectivament, tanta sort que ho sap.

Per tant, la darrera...

(Algunes rialles i remor de veus)

... la darrera política d'inversió que es va fer, la darrera política d'inversió va ser el darrer pacte de progrés, que vostè tant mal diu, que bé sap que no va ser la gestió del pacte de progrés, sinó que va ser la crisi econòmica que va venir que va baixar els ingressos i va deixar les arques públiques amb dificultats. Això ho sap tothom.

(Remor de veus)

Per això, ara, com li deia, jo crec que vostè el que diu és... mal ven el que varen trobar, però jo li he de dir, li he de

recordar què va trobar aquest govern, el que va trobar aquest govern fa un any va ser unes infraestructures públiques fetes un desastre, uns serveis públics que ara hem de restablir, i li puc assegurar que reconstruir tot el que vostès varen espenyar costa moltíssim de doblers i molts d'esforços i molt de temps i amb això fa feina aquest govern. I això ho ha de reconèixer.

Per tant, nosaltres també hem trobat una herència ben delicada a nivell social, a nivell econòmic, no només a nivell pressupostari com a vostè li preocupa, sinó que també...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

... bé, és igual, estic parlant jo.

(Algunes rialles)

És igual, en definitiva, jo per concloure només vull dir que vull posar molt clar que el que vostè fa és un discurs demagògic per desmuntar les polítiques que aquest govern fa, que aquest govern el que fa és a través del pressupost 2016 assenta les bases de creixement econòmic amb les polítiques que fa, però sobretot amb les polítiques de recuperar l'estat de benestar, de recuperar el dret de les persones i de repartir la riquesa per a tothom igual, i que no hi ha cap indicador, sinó digui'm un indicador que vostè sàpiga o hagi trobat, que digui que no hi hagi o que hi hagi perill de no creixement econòmic, sinó..., el creixement econòmic està assegurat i les dades d'atur per exemple ho demostren, així com altres indicadors, com són les previsions d'AIREF o les previsions d'IBESTAT.

I amb això crec que ja he contestat. Gràcies.

(Algunes aplaudiments)

III. Moció RGE núm. 9160/16, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a simplificació i millora dels processos administratius, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 3221/16.

LA SRA. PRESIDENTA:

Passam al tercer punt de l'ordre del dia que correspon al debat i votació de la Moció RGE núm. 9160/16, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a simplificació i millora dels processos administratius, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 3221/16.

Intervenció del Grup Parlamentari Popular per defensar la moció. Té la paraula la Sra. Núria Riera.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia a tothom. El Grup Parlamentari Popular presenta aquesta moció a resultes del debat de la interpel·lació sobre simplificació i modernització de l'administració, que vàrem tractar fa poc temps, fa un parell de setmanes, en definitiva, sobre la qualitat dels serveis públics.

Aquesta, la qualitat, va ser una de les polítiques centrals de l'anterior legislatura, en el sentit que la qualitat del servei públic és un element essencial per a un bon govern i una bona

administració, i únicament pot ser real aquesta qualitat si l'administració intenta facilitar la vida a la gent, quan han de fer un tràmit, quan han de complir una obligació administrativa, quan volen una informació, en definitiva, com es dirigeix a l'administració.

Per això, a l'anterior legislatura en el Govern Popular hi havia una conselleria específica d'Administracions Públiques, transversal, que tenia competència per empènyer, per poder coordinar totes aquestes matèries, i una direcció general específica, que duia les tasques de funció pública, de coordinació amb altres administracions, i també de qualitat dels serveis. Perquè pensam que tot això està interrelacionat i és d'aquesta manera coordinada que pot anar cap endavant.

Ara, amb el nou Govern del pacte pensam que aquesta estructura no és tan visible i està escampada per diferents conselleries, de fet està entre la Conselleria de Participació i Transparència i la d'Hisenda, que ha absorbit la part d'Administracions Públiques. I d'aquesta manera aquestes matèries deixen de ser prioritàries i les tasques de qualitat han quedat prou aturades, fins al punt que fins i tot hi ha hagut diferents mandats parlamentaris en relació amb proposicions no de llei dins aquest Parlament, aprovades per unanimitat, per instar el Govern a empènyer la simplificació i la modernització, a posar en marxa la carpeta ciutadana, a posar en marxa les tecnologies de l'administració a nivell de l'administració autonòmica i de la resta d'administració de Balears. Des de l'octubre de 2015 em sembla que va ser la primera proposició no de llei, sobre la carpeta, una altra el novembre i el mes passat la de tecnologies i a dia d'avui s'incompleixen aquests mandats parlamentaris.

Per tant, amb aquesta moció el que volem és instar el Govern a unes qüestions concretes. El primer apartat és apostar de forma general per aquestes polítiques orientades a la qualitat dels serveis públics, mitjançant la modernització de l'administració autonòmica, l'aplicació d'un pla de simplificació administrativa que es va aprovar l'anterior legislatura i que el que cercava era la simplificació de tràmits i la incorporació de tecnologies cada vegada més dins l'administració.

En segon lloc, el punt quart l'enllaçaríem amb aquest, des del moment que fa referència que es convoqui urgentment la comissió interdepartamental de qualitat, perquè és una comissió on estan representades les diferents conselleries, a través de les secretaries generals. També estan representades les direccions generals que tinguin competències en matèria de qualitat, en matèria d'innovació, en matèria d'administracions i coordinació entre administracions, i Presidència per a les funcions de coordinació genèriques que hi ha dins el Govern. I d'aquesta manera, si es convoca aquesta comissió, almanco es posa damunt la taula aquesta situació i s'obliga o es... moralment es fa adoptar tot un seguit de compromisos a les secretaries generals i a aquestes direccions generals implicades i és l'única manera que realment aquestes polítiques tornin arrencar, tornin posar-se en marxa i es vagin desplegant cap endavant.

En relació amb l'apartat segon, que fa referència a l'aplicació del Decret 6/2013, de simplificació documental,

inclou tres novetats importants aquest decret, ja ho vàrem comentar el dia que vàrem fer la interpel·lació a la consellera, que eren molt lògiques i van concatenades unes amb altres. La primera, l'obligació que un ciutadà no presenti aquells documents que ja té una administració, quan va a aquella administració a fer un tràmit, és una cosa molt evident, però no succeeix avui en dia. I consideram que s'hauria de donar més publicitat per fer-ho efectiu, que hi hagués cartells, que la gent sabés que és el seu dret no haver de presentar aquest paper i que hi hagués els models que es varen fer damunt el taulell perquè la gent els pogués emplenar, i dir, no present aquest paper perquè ja es troba en aquest expedient o en aquell altre.

La segona, tampoc presentar aquells documents que ja tengués l'administració al seu abast, no perquè els tengués directament sinó perquè estiguessin a disposició d'una altra administració i gràcies al conveni d'interoperabilitat que es va signar entre administracions i la plataforma PINBAL que es va crear a l'efecte, els funcionaris poguessin entrar en aquelles dades que necessitin, perquè les anirien habilitant els funcionaris en base a les tasques que hagin de fer i podrien accedir a aquestes dades i tampoc no s'haurien de demanar als ciutadans. Aquesta plataforma ja vàrem dir que s'havia començat, a més, a instal·lar a les secretaries generals i a departaments de contractació i a dia d'avui consta que està aturat, no ens consta que s'hagi avançat res més, ni s'hagi continuat formant empleats públics per fer ús d'aquesta plataforma.

I la tercera, que era l'obligació de no presentar altres documents, no perquè els tengués l'administració, no perquè els tenguessin altres administracions on es pogués coordinar o operar per aquesta plataforma, sinó perquè el propi particular volgués posar a disposició de l'administració, i per això es va establir, es va crear mitjançant decret un arxiu documental, allà on han d'anar totes les carpetes ciutadanes, on cada ciutadà ha de poder posar a disposició de l'administració aquells documents que vulgui, documents propis, personals, particulars, o que tinguin al seu abast i que normalment necessitin i vulguin dipositar a l'abast de l'administració. Fa mesos que varen finalitzar l'execució dels contractes, tant de la carpeta, com de la digitalització de documents i tampoc no s'ha posat en marxa. I per això aquest segon apartat.

El tercer apartat de la moció es refereix al catàleg de procediments. El catàleg de procediments, un inventari, un llistat de tots aquells procediments que es troben a disposició dels ciutadans i que els ciutadans despleguen o han d'utilitzar quan han de fer qualche tràmit dins l'administració. I és molt important que la gent quan vagi a l'administració sàpiga realment quins tràmits ha de seguir perquè no es produeixi la indefensió. Perquè nosaltres dins l'administració sabem com són els tràmits, però la gent que va a l'administració de vegades no sap quins papers ha de dur, quin tràmit s'ha de fer, el que duraran aquests tràmits, qui són responsables o quins recursos pots posar davant la inactivitat o el resultat de l'administració. Per tant, és important que aquest catàleg també estigui actualitzat, sempre al dia i es vagi actualitzant amb gran agilitat a mesura que van canviant els procediments.

I finalment, el darrer punt que és el punt cinquè, que és el de la formació dels treballadors que han de fer possible

aquestes feines. I aquesta és evident, instam el Govern que, mitjançant la Conselleria d'Hisenda i Administracions Públiques, que té les tasques de l'EBAP i funció pública i la Conselleria de Transparència, Cultura i Esports, que té la responsabilitat de qualitat dels serveis, posi en marxa un pla de formació de qualitat. Un pla complet, a dia d'avui hi ha cursos, però hi ha cursos solts, alguns cursos, però tampoc no hi ha un grup, una quantia de cursos suficient, amb una certa obligatorietat als empleats públics. I seria interessant que hi hagués un pla de formació genèrica, que tothom hagués de fer aquesta formació per implicar-se com empleats públics en la qualitat del servei que prestam a l'administració. I després un pla específic que anàs dirigit a determinats funcionaris, igual que hi ha plans específics o sectorials d'altres matèries, doncs un pla sectorial específic d'atenció al públic, de resolució de reclamacions o d'aquelles tasques concretes que siguin concretes i que necessitin aquesta millora de la qualitat. I cada funcionari hauria de fer els cursos concrets, que millorarien la qualitat del seu servei, de la seva feina específica.

Com ja vaig dir l'altre dia, per acabar ho diré, els que no coneixen l'administració des de dins, pensen que tot això de simplificació, administració i modernització són paraules tècniques, un poc grises i que tot sona com a massa feixuc. Però realment l'administració és l'estructura que dona servei als ciutadans. I si aquesta administració millora, si es modernitza, si es simplifiquen els tràmits, si s'agilitzen, el que fem, en definitiva, és repercutir damunt la gent, i repercutir damunt la gent amb una millora de la qualitat, amb un millor servei públic, amb una millora evident i un benefici d'aquells tràmits que ha de fer, una millor percepció de l'administració i una major agilitat, en definitiva, després de tota la resta d'àrees que desenvolupa un govern, perquè tota la resta d'àrees que desenvolupa un govern, passa per la qualitat dels serveis que es presten i per l'administració i els empleats públics, que són els que fan aquestes tasques.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervencions. Per defensar les esmenes RGE núm. [9433](#), [9434](#), [9435](#), [9436](#) i [9437/16](#), presentades conjuntament pels Grups Parlamentaris MÉS per Menorca, MÉS per Mallorca, Socialista, Podem Illes Balears i Mixt, Gent per Formentera-PSIB.

Té la paraula el Sr. Nel Martí, del Grup Parlamentari MÉS per Menorca.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores diputades, senyors diputats. Sra. Riera, estam d'acord amb els grans objectius, però no amb la diagnosi que fa del passat i del present, perquè qui l'escolta sembla que venim d'un paradís, del paradís Bauzá, i vivíem en un infern, a l'infern del Govern del canvi, i no és així.

Anem a fer un intent de realisme polític. I li recordaré, per fer aquest acte de realisme polític, el *Diari de Sessions*, del que es deia el 2011, el 2012, el 2013, el 2014 per part de vostès mateixos. El primer conseller, el Sr. Gornés, deia, literalment, a l'inici de la legislatura, deia, responent en aquell moment a qui era a l'oposició, miri: "Segons tenc entès, hi ha prop de 38 obligacions concretes que contempla aquesta llei" -es referia a la Llei de bon govern que, efectivament, contempla tot açò que avui se'ns proposa en aquesta moció. "Açò implica -deia- una càrrega de feina administrativa, que s'ha de suportar damunt uns mitjans tècnics i humans bastant considerables", i deia: "Amb deu mesos no podem fer més" -deia el Sr. Gornés.

Però acabam la legislatura d'aquest paradís Bauzá i un diputat, en defensa de l'acció de govern, en concret el Sr. Jerez, ens deia: "No els negaré, no seré jo qui els negui que encara queda molt camí per recórrer en aquesta i altres matèries" - parlava de simplificació administrativa i de modernització de l'administració; i deia també: "Les bones pràctiques de la gestió dels interessos públics requereix la col·laboració de tots i sobretot requereix d'una actitud positiva en aquesta comunitat autònoma, necessitam... no necessitam actituds negatives d'enderrocament, sinó de suport a iniciatives que millorin la confiança ciutadana."

Qui ho havia de dir, qui ho havia de dir, demanant aquesta actitud positiva, doncs que no la tenguí avui, perquè, Sra. Riera, aquest govern i els grups que donam suport a aquest govern, apostam, efectivament, per serveis públics de qualitat, dubtar açò em sembla fora de lloc. Estam per la modernització de l'administració, estam per la simplificació administrativa i estam per tot açò perquè apostam per la transparència, per l'eficiència dels recursos econòmics i també per l'eficiència d'un recurs molt important, que és el temps, el temps de l'administració i el temps de l'administrat.

I a la moció recullen alguns dels instruments posats en marxa per fer realitat tot açò: la digitalització de documents, l'arxiu interadministratiu, la carpeta ciutadana, recollits través del Decret 6/2013, de simplificació administrativa, i que, efectivament, és un referent per fer feina per part també d'aquest govern, com els catàlegs, les cartes de serveis, etc.

Tot açò, com deia, està recollit a la Llei de bon govern del 2011 i també a altres lleis que després esmentaré. Ara bé, hem de reconèixer que la implantació de tots aquests instruments no és senzilla i, com sap, Sra. Riera, no ho és perquè intervenen diferents elements que vostè segur que coneix. El que hi participin i hi hagin de participar diverses administracions; que hagi de ser sempre una pràctica segura i que s'hagi d'acomplir la protecció de dades; que s'hagi d'actuar de forma transversal dins la conselleria, cosa que no sempre és senzilla, i que requereix de recursos humans, dels quals vostè també va patir una retallada important de persones que es dediquessin, que es dedicaven en aquell a temes de qualitat, hi va haver una reducció, i açò va fer que el ritme segurament no era el que vostè desitjava, o també del recursos materials i, en aquest sentit, intentaré explicar que en alguns aspectes creiem que durant aquests anys es va començar la casa per la teulada, perquè el sistema d'arxiu electrònic, que era necessari per avui oferir una carpeta ciutadana eficaç i útil, doncs no es va posar en marxa quan era el moment.

En qualsevol cas, Sra. Riera, el 2014 semblava com si tot estigués fet, tot, i per tant sembla que avui no hauríem pràcticament d'afegir alguna cosa. Si agafam els indicadors avaluadors de l'INCAU i els analitzam i miram, diu: "*Se pueden realizar on line la mayoría de tramitaciones administrativas*", sí. "*Se publican los catálogos de los distintos servicios públicos*", sí. Existeix el codi ètic del bon govern? Sí.

(Remor de veus)

Sí, no, no, per açò tenien tan bona nota. Existeixen totes les cartes de serveis? Sí. Existeix, i l'informe dels diferents consells de participació? I entre parèntesi, del Consell Econòmic i Social? Sí.

(Remor de veus)

Sí, sí, no, sí, a tot són sis i el Consell Econòmic i Social no hi era, i les cartes de serveis no hi eren a tots els serveis, i fins i tot, fixin-s'hi, no hi era que la modificació del Partit Popular de la Llei de bon govern volia evitar que fos obligatori tenir cartes de serveis a tots els centres i per a tots els serveis, se'n recordaran d'açò?

Bé, és que el Govern Bauzá, doncs es movia en aquesta doble direcció, per una banda, feia el Decret de simplificació, que, insistesc, crec que és un bon instrument, però, per altra banda, doncs va optar per incrementar burocràcia, l'exemple típic era un tràmit, com treure una targeta sanitària, que es feia amb un minut, amb un minut, i un sol tràmit, es va convertir que havien de ser tres tràmits i en trenta minuts no ho salvàvem. O la poca sensibilitat de quan l'oposició retreia aquest afegir el certificat de resident, una altra vegada, i demanava al Govern que intervingués, que fos actiu per evitar l'aplicació del certificat de resident i tampoc no ho feia.

I insistesc, modificant la Llei de bon govern, per exemple, en eliminar l'obligatorietat a les cartes ciutadanes, article 86.2, modificació proposada pel Govern Bauzá. I en canvi, utilitzava aquests instruments per a polititzar-los, era així de clar. Què proposa amb les modificacions el Partit Popular de la Llei de bon govern en tot allò que té a veure amb l'administració electrònica? Proposava el dèficit zero, aconseguir el dèficit zero a través de la Llei de bon govern; o la neutralitat lingüística, ja sabem què vol dir la neutralitat lingüística. Açò és el que pretenia.

Bé, la realitat, però, és que el 2015 es van aprovar, com sap, Sra. Riera, diverses lleis, dues de molt importants: la 30 i la 40 sobre l'arxiu digital, i que aquestes estableixen que el 2018 serà obligatori aquest arxiu i que aquest arxiu ha d'acomplir uns estàndards d'interoperativitat, de custòdia, de protecció de dades i, en aquest sentit, es fa feina. I la seu electrònica amb la qual va fer feina el Partit Popular no l'acomplien, no l'acomplien, i el Govern preveu que aquesta actuació sí que sigui una realitat el 2016 i per tant serà la base sòlida per poder construir tota la resta d'instruments als quals fa referència aquesta moció.

I aquest govern també voldria tenir més recursos, com segurament li hagués agradat a la Sra. Riera, recursos humans, recursos econòmics, i major complicitat, de l'oposició, per una

banda, però també per part d'altres governs. I només un apunt: si tinguéssim avui signat el Conveni de fibra òptica o els convenis de digitalització, o tinguéssim açò, que depenen de Madrid, d'un govern en funcions que no té temps per firmar açò o considera que no és el moment de firmar, tindriem el Programa d'Illes Intel·ligents en marxa o tindriem 100 megas a cada una de les escoles per poder funcionar com toca. Bé, tot açò no ho podem tenir.

Bé, idò, necessitam complicitat, Sra. Riera, necessitam reconèixer la realitat del que es va fer, perquè es va fer feina la passada legislatura, però se'n fa també ara i els terminis, els terminis no poden ser l'element substancial d'aquesta moció sobre la qual em sembla que vol pivotar tota l'argumentació.

Estam d'acord, és clar que està d'acord aquest govern i aquests grups amb l'administració electrònica, amb la simplificació administrativa, tenir una administració més àgil, qui no, és clar que sí!

Per açò, en els punts de la moció no tenim..., compartim el primer punt, li donam suport. Creiem que és més adequada la redacció presentada pel Partit Popular que no l'esmena que s'ha presentat per part de Ciutadans, ja que la de Ciutadans vincula aquest primer punt a la redacció dels següents. Per tant, compartim, perquè volem expressar d'aquesta manera que compartim aquesta voluntat de desenvolupar aquesta administració eficient i eficaç, moderna.

I, en canvi, de la resta, tot i compartir també l'objectiu i la filosofia, sense cap dubte, hem de posar realisme, el mateix realisme que tenia el Govern anterior i temporalitzar, fer una temporalització real, i açò és bàsicament el que fem a través de les nostres esmenes.

En el punt 2, per exemple, diem que..., bàsicament el que fem és canviar la temporalització, diem que el projecte d'arxiu interadministratiu no estarà finalitzat fins a final d'any, de manera que el compliment total, per tant, del Decret 6/2013, no podrà ser efectiu fins a l'inici de l'any vinent i per tant adaptam l'esmena a aquest sentit.

També en el tercer punt de la moció, també actuam sobre la temporalització, actualment s'hi fa feina, es fa feina sobre els catàlegs de procediments i es preveu que els propers mesos, com a molt en sis mesos estigui disponible i, per tant, també assumim la voluntat que açò sigui una realitat i canviem la temporalització.

També en el punt quart, les cartes de serveis, també el que fem és afectar la temporalització, creiem que és cert que tots els serveis existents els han de tenir dins enguany, com a temps màxim, i que es puguin posar i publicar el més... o fer públiques, millor dit, el més prest possible.

També el punt cinquè, fa referència a la Comissió Interdepartamental, una comissió que es va crear el 2003 i que fa molt de temps que no es reuneix i que consideram que s'ha de posar en marxa, sense cap dubte, però quan tenguem els instruments per poder dialogar, negociar i pactar coses. I per tant en aquest moment diem que sí, lògicament que sí, però que es pugui fer en base a tenir els instruments en marxa.

I finalment, el punt sisè, formació, és clar que sí, és fonamental, és bàsica, però també creiem que les eines han d'estar en funcionament per tal que la formació es faci en base a unes eines que són reals i no són un projecte a curt o llarg termini, són una realitat i es pot fer feina...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Martí, hauria d'anar acabant, per favor.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

... -acab, ja he acabat. I en aquest sentit, per tant, compartim totalment la filosofia, l'objectiu i demanariem comprensió a l'hora de la temporalització perquè aquests objectius siguin una realitat.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Antoni Reus del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca.

EL SR. REUS I DARDER:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Jo voldria començar fent un poc d'història del que ha estat l'administració electrònica en aquesta comunitat autònoma. Els inicis, bé, els inicis de les primeres web del Govern els hem de cercar devers l'any 1998, es va adaptar un sistema de base de dades que tenia la Generalitat de Catalunya, que es va cedir i es va fer una adaptació aquí. Posteriorment, dins els anys 2001, 2002, es va fer un projecte, el Projecte Regions On Line, ROL, aquest projecte que es finançava al 50% amb fons FEDER de la Unió Europea; gràcies a aquest projecte varen sortir dues eines, dues eines que són el ROL SAC, el sistema que ha anat evolucionant i que és el sistema que conté tota la informació dels procediments administratius que està darrera la web del portal de la CAIB, aqueixa eina que actualment encara s'empra té el seu origen en aquest projecte dels anys 2001 i 2001. I l'altra eina que es va desenvolupar aquell temps va ser l'eina ROL FORM, un sistema de formularis telemàtics que va permetre posar *on line* els primers tràmits, tràmits senzills.

En els següents anys es varen anar evolucionant aquestes eines, sobretot a partir del sistema ROL FORM, es va crear a la següent legislatura el sistema SISTRA, un sistema de tramitació de cara al ciutadà que permetia la signatura electrònica de documents, la connexió a sistemes de pagaments *on line*, d'aquesta manera es podia incorporar el tràmit de pagament d'una taxa dins una sol·licitud que es fes telemàticament.

Paral·lelament i a partir d'un projecte que va iniciar el Consell de Mallorca, per desenvolupar un sistema de tramitació des del punt de vista intern, des del punt de vista dels funcionaris, es va adoptar la Plataforma ELIUM, una plataforma que permetia resoldre el flux intern d'un procediment administratiu i fer el seguiment de les següents

passes. També es començaren a evolucionar eines bàsiques de l'administració, com és el registre d'entrada de documentació, era un sistema prou antic, es va rebatejar com a REC WEB i es va adaptar per funcionar amb les noves eines que eren el SISTRA i l'ELIUM.

Això permetia dissenyar un procediment, de manera que el ciutadà es dirigia a una web, allà on podia fer una sol·licitud a través de SISTRA, això es podia connectar amb el registre, de manera que es fes el corresponent assentament en el registre d'entrada de documents i s'inicià un flux de tramitació dins el sistema ELIUM.

A l'any 2009 es va donar un impuls també important, amb el Pla ANIBAL, aquest pla d'administració electrònica tenia com a objectiu principal posar en valor les eines que s'havien treballat, publicant-les com a software lliure i facilitant la seva transferència a altres administracions, la realització de formació dins la mateixa CAIB, també a la resta d'administracions de la comunitat per facilitar el seu ús i la implantació.

També es van començar a definir els sistemes d'interoperabilitat, i va ser a la passada legislatura que es va continuar apostant en aquesta mateixa línia, es va donar un impuls important amb l'eina PINBAL, que puc dir que, com a batle de Santa Margalida que era en aquell moment, vàrem ser el primer ajuntament que ens vàrem adherir per emprar la plataforma PINBAL, que ens permetia, per exemple, que si una empresa es presentava a la licitació i ens havia de presentar un certificat de la Seguretat Social, que estava al corrent de pagament, no feia falta que l'aportés i l'ajuntament es connectava a la CAIB i la CAIB obtenia aquest certificat connectant-se amb la Seguretat Social.

Per tant, es va fer una tasca també important de millora del REC WEB, del registre, per tal d'adaptar-lo als estàndards definits per l'Estat, el darrer estàndard és SICRES 3, i afegia l'escaneig de documents.

No cont tota aquesta història per dir si es va fer més a governs del Partit Popular o a governs del pacte, amb el que em vull quedar és que dins cada legislatura s'ha anat avançant, lentament, però avançant, i cada passa que es dona en l'administració electrònica i en la simplificació administrativa i en totes aquestes eines està molt basada en la feina prèvia que s'ha fet. Són temes complexos, són temes on intervenen molts factors, no només és fer lleis i decrets, l'evolució de la legislació, tant autonòmica, com estatal s'ha de tenir present, l'evolució de les tecnologies de la informació i de la comunicació, l'evolució dels sistemes d'identificació i de firma electrònica, com el DNI electrònic, la gestió del canvi dins l'administració; la formació, la resistència al canvi que es produeix dins les organitzacions quan no només és passar de fer les coses que es fan en paper a fer-les en digital, implica canvis organitzatius també dins l'administració. I, com deia, cada passa que es fa és una continuïtat d'una passa prèvia que s'ha fet en aquest aspecte.

I per això, anant als punts de la moció, evidentment estam totalment d'acord amb el primer punt i tots els governs que hi ha hagut han apostat per aquesta línia, amb majors o menors dificultats, perquè sempre n'hi ha de dificultats, en els projectes

tecnològics, en general, i en els projectes d'administració electrònica encara més, perquè són més complexos a nivell tècnic i on també hi ha els aspectes organitzatius, i amb les resistències als canvis dins la mateixa administració.

Per això a la resta de punts no hi podem donar suport i són plantejaments que estranyen venint de qualcú que ha estat implicat en aquests temes; vull dir, anam a coses que una cosa s'ha de tenir en una mes, que l'altra en tres mesos, una altra cosa en un mes, en aquest sentit ens semblen molt més prudents les esmenes que hem presentat conjuntament amb la resta de grups.

I només vull fer dos comentaris més, i pas a un tema que, encara que no ho sembli, té a veure: ens haurien de preocupar molt també les imposicions que venen de l'Estat amb el Fons de Liquiditat Autònoma, el FLA, que em diran què té a veure, però és que això pensava jo, què té a veure? Però entre les condicions amb les quals s'imposa el FLA, entre d'altres, hi figura que poden obligar a emprar el producte de registre electrònic de l'Estat, una imposició que, si es consuma, significaria tirar al fons tota la feina que s'ha fet des d'aquests anys, sobretot la darrera legislatura, amb el REC WEB, el registre electrònic de la CAIB, que s'ha millorat prou i que ha estat adoptat per altres administracions com la UIB o altres ajuntaments. I no m'ho invent, l'Ordre 710/2016, del Ministeri de Presidència, que publica l'acord de la Comissió delegada del Govern d'assumptes econòmics, de 31 de març del 2016, sobre condicions addicionals a complir per les comunitats autònomes adherides al Fons de Finançament de les comunitats autònomes, compartiment a Fons de Liquiditat Autònoma 2016, si anam a les condicions, a la lletra e), bé, requereix la firma del conveni per a la prestació mútua de solucions bàsiques d'administració electrònica, i en el punt e).1 inclou "*Adherirse al uso de las plataformas y registros para la gestión electrónica de los procedimientos facilitados por la Administración del Estado, particularmente en materia de registro electrónico de apoderamientos, registro electrónico, archivo electrónico único.*" Vull dir alerta amb això perquè... pareix que el FLA només conté condicionants econòmics, però també l'Estat a través d'aquest instrument ens està ficant aquí obligacions que poden tirar al fons la feina que s'ha fet durant molts d'anys en temes d'evolucionar les eines de registre electrònic i la feina que s'està fent en arxiu documental.

D'altra banda també he de dir que durant els darrers anys els serveis, les direccions generals i també les empreses públiques que es dediquen a l'administració electrònica i a avançar en la simplificació administrativa han anat els darrers anys tenint una pèrdua alarmant de personal. És cert que hi ha hagut unes restriccions imposades per l'Estat en temes de contractació, i amb la dificultat de cobrir places aquest sector no s'ha considerat prioritari i ho és. L'administració electrònica és una aposta estratègica, ens hauria de preocupar molt que a poc a poc s'hagi anat desmantellant, no perquè s'hagi tret ningú, sinó perquè se'n va gent i les places no s'han cobert; s'ha anat desmantellant a poc a poc amb la pèrdua progressiva de personal que no s'ha anat substituint.

Per això també aprofit per fer una petició al Govern: és important apostar per l'administració electrònica, però no només posant recursos i inversions, que s'han de fer, però és

necessari posar recursos al manteniment i al funcionament; és un error comú que ha passat sempre durant els darrers quinze anys pensar que l'administració electrònica es resoldrà des del capítol 6, i s'ha fet així perquè costa posar recursos propis i s'han aprofitat sempre línies d'ajuda, ja siguin d'Europa amb fons FEDER o línies de plans estatals, s'han aprofitat per fer inversions des del capítol 6, però, com deia, no es resoldrà l'administració electrònica des del capítol 6, l'administració electrònica també ha d'estar en els capítols 1 i 2. Les grans inversions tecnològiques sense una despesa en formació i manteniment d'un personal que pugui rendibilitzar aqueixes inversions no serviran de res.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Maria José Camps, del Grup Parlamentari Socialista.

LA SRA. CAMPS I ORFILA:

Gràcies, presidenta. Senyores i senyors diputats i diputades, el Grup Parlamentari Socialista subscriu les esmenes conjuntament amb MÉS per Menorca, MÉS per Mallorca, Podem i Grup Mixt-Gent per Formentera -ja ho han explicat el diputat Martí i també el diputat Reus- per una qüestió podríem dir de dignitat, i ara entendran per què ho dic.

Les esmenes van dirigides bàsicament a temporalitzar de forma assumible aquests canvis que es demanen a la moció, que la trobam en positiu i assenyada. La moció en els seus sis punts demana al Govern que modernitzi l'administració i que en simplifiqui els seus tràmits mitjançant l'aplicació del Pla de simplificació administrativa -per cert, pla temporalitzat entre 2011 i 2015- donant compliment al Decret 6/13, de simplificació documental, posant en marxa la digitalització de documents, l'arxiu interadministratiu i la carpeta ciutadana, actualitzant el catàleg de procediments, actualitzant i completant les cartes de serveis i formant el personal que treballa a l'administració, i tot en el marc de la normativa que en definitiva no només ho recomana sinó que també obliga, començant per les directives europees i seguint per la Llei 4/2011 d'aquesta comunitat, de bona administració i del bon govern.

Ja durant el segon pacte el president Antich va fer les primeres passes sense perjudici de les eines informàtiques que ha exposat el diputat Reus, i es va elaborar amb un esforç de participació molt important el primer pla director de simplificació i reducció de càrregues administratives que s'emmarcava dins el segon Pla estratègic de qualitat 2007-2014, i va ser aquest pla director que va servir de base i d'antecedents d'allò que el passat govern del Sr. Bauzá va anomenar primer pla director, del qual ara la moció demana la seva aplicació.

Estic convençuda, Sra. Riera, que una de les seves prioritats l'anterior legislatura, tant quan va ser responsable de la Direcció General, entre d'altres, de Qualitat dels Serveis, com

quan va estar al capdavant de la Conselleria d'Administracions Públiques, era precisament dur a terme allò que ara demana, i per açò estic convençuda que sap perfectament els tràmits que requereix, així com la inversió necessària tant en diners com en temps i personal. I estic convençuda també que no li van deixar fer tot el que a vostè li hagués agradat. Tingui en compte que el pla director es fonamenta en tres línies estratègiques: impulsar la simplificació normativa i documental, millorar la qualitat de la gestió i dels processos, i impulsar la implantació de l'administració electrònica, tot el que s'havia d'assolir en una temporalització d'accions a curt -fins al 2012-, mitjà -2013- i llarg termini -a partir de 2014- i no es va fer.

Però miri, de cap manera aquesta frustració de no haver-ho pogut dur endavant vostè no l'ha de canalitzar ara mitjançant aquesta moció, demanant que es faci tot el que no va fer l'anterior govern, i en part també vostè en uns terminis d'un mes o de tres mesos; açò entenem que no és digne, i per açò, per dignitat, com he dit abans, el Grup Parlamentari Socialista cosubscriu amb els altres grups les esmenes descrites. La imposició d'aquests terminis fa d'una moció raonable, derivada d'una prèvia interpel·lació, una exigència estil *el perro del hortelano*, que ni menja ni deixa menjar. Vostè no ho va poder consolidar i no deixa que ho faci aquest govern o, millor dit, posa uns terminis impossibles perquè quan aquest govern assoleixi una autèntica simplificació i millora del procés administratiu vostè pugui dir que s'ha fet emperò s'ha fet massa tard.

Ja sé que ens ha dit que vostè ho va deixar pràcticament tot a punt, però açò, a part de no ser ver perquè van enredar tota l'anterior legislatura a fer el pla i després el decret, normal, també, amb els canvis de tres consellers que va patir la conselleria, és absolutament inacceptable, ja que com li va dir la consellera Mateu en el debat de la interpel·lació i li ha dit també el diputat Martí l'anterior govern va començar la casa per la teulada, ja que necessàriament la carpeta ciutadana i el sistema de digitalització corporativa s'han de coordinar amb la posada en funcionament de l'arxiu de documents en format digital, un arxiu digital ordenat i fiable, i açò és precisament el que vostès no van fer. La carpeta ciutadana sense aquest arxiu és buida de contingut, i així ho va reconèixer també el Sr. Gijón a la Comissió d'Assumptes Institucionals el passat dia 11 de maig al defensar la proposició no de llei sobre -curiosament també- actuacions de modernització de l'administració pública, que va qualificar d'iniciativa apolítica, en què es demanava, i així es va aprovar, una administració completament digitalitzada abans de 2020, no en tres mesos, com ara pretén vostè.

I forçosament hem de recordar la interpel·lació, doncs hauria de ser el punt de partida de la moció que avui ens presenta. A la interpel·lació la consellera Mateu li va contestar totes les qüestions que vostè li va plantejar, així com també li va explicar la feina feta i en quin punt ens trobem ara, reconeixent allò que és millorable, el calendari previst i el full de ruta, i va fer palès que l'empresa a la qual vostès van adjudicar el contracte de digitalització ha incomplert els terminis, la qual cosa ha de convenir amb mi que no és culpa del govern que ara mateix gestiona aquesta comunitat. A vostè, però, li agrada parlar d'aquest any perdut, i que ja feim tard, feim molt tard, i va dir en el debat de la interpel·lació que hi ha

coses concretes que serien gestos i estaria bé que es poguessin fer, i després d'açò presenta una moció constructiva, en positiu, però amb uns terminis absolutament perversos.

Miri, l'anterior govern només va avançar una mica en aquest tema que debatem avui mitjançant la complicitat del Grup Parlamentari Popular, i tenim coneixement d'açò gràcies a l'*autobombo* que es practicava l'anterior legislatura. I ara és quan podem dir allò de "maleïda hemeroteca", realisme polític, segons el diputat Martí. Faré un repàs curt, simple i concret. El Grup Parlamentari Popular presenta dia 29 de juliol de 2011 una proposició no de llei -recordi que llavors ja governava aquesta comunitat el Partit Popular- per la qual demana que el Parlament doni el seu total suport als tràmits iniciats pel Govern de les Illes Balears per tal d'aprovar el decret de mesures per a la simplificació documental en els procediments administratius, decret que es va aprovar el febrer de 2013 i no va entrar en vigor fins el maig del mateix any, i que instés també el Govern a continuar fent feina de manera eficaç per a la simplificació i reducció dels tràmits administratius necessaris. Aquesta proposició no de llei es va debatre al Ple del Parlament el dia 21 de febrer de 2012, presentada, com he dit abans, el 2011, és a dir, més de set mesos després del seu registre d'entrada, i en aquests set mesos res no havia fet el Govern, fent palesa l'absoluta inactivitat del Govern del Sr. Bauzá en aquest tema, i ara vostè ens demana que ho fem tot en tres mesos.

Seguim, com no a pregunta d'*autobombo*, el novembre del 2011, el diputat del Grup Parlamentari Popular, Fernando Rubio, digué que el Partit Popular es presentà el passat 22 de maig, de 2011, òbviament, amb un compromís electoral: aplicar polítiques per assolir la simplificació i l'eliminació de les càrregues administratives cap als ciutadans, els ciutadans poden estar ben tranquils perquè el Govern del Partit Popular dóna resposta, té paraula i compleix amb els seus objectius, ni més ni menys, coincidint amb l'aprovació del Pla de simplificació administrativa al qual he fet reiterades referències, pla director que a la portada hi dur una foto del tant emprat "posar fil a l'agulla" -ho poden veure aquí, una agulla amb un fil-, acompanyat d'un *powerpoint* explicatiu, que està molt bé, però que realment, com he dit abans, no s'acompleix la temporalització que preveia.

Doncs bé, es va posar fil a l'agulla? La resposta correcta hauria de ser no. Un any després, octubre de 2012, el diputat Sr. Fidalgo torna dir que: "*tal y como contenía el programa político con el que el Partido Popular se presentó a las elecciones, las iniciativas llevadas a cabo por este govern van encaminadas no sólo a eliminar progresivamente la inseguridad jurídica, sino a reducir los trámites y cargas administrativas, burocracia al fin y al cabo*". I llavors, el conseller Gornés li contestà: "en açò estam, tenim redactat un projecte de decret de mesures de simplificació documental dels procediments administratius", octubre de 2012, decret març de 2013. Ja som a un any i mig del Govern Bauzá i el decret encara no el teniem.

Vam fer una memòria de l'anàlisi d'impacte normatiu del projecte de decret de mesures de simplificació i, certament, aquí també la tenim, aquesta anàlisi d'impacte normatiu, però

açò simplifica per si mateix els tràmits? No, de moment encara no havien simplificat res.

I amb això va estar el Partit Popular tota la legislatura.

Tercera pregunta d'*autobombo*, maig de 2013, una altra vegada el Sr. Rubio, i per fi ja *habemus* decret; va tornar dir: "Una de las estratègies més importants d'aquest govern i que ha estat un compromís de la nostra formació política ha estat sens dubte el de la simplificació administrativa", i arriba a dir coses tan absurdes com "gràcies a aquest decret el ciutadà es pot estalviar fer tràmits innecessaris", i entenem que el decret no és el remei a totes aquestes qüestions.

I ja per anar acabant, li he de dir que en aquesta pregunta, vostè era llavors consellera, Sra. Riera, i va dir: "comença a donar compliment per una vegada ja"- intuït un to que ja era hora- "i fent realitat aquesta obligació que teniem de cara als ciutadans i que se'ns demanava que era eliminar tot aquella paperassa que cada persona ha de fer quan va a una oficina administrativa a tramitar qualsevol expedient". Ho recorda? Ara mateix vostè ens continua fent el mateix discurs, fent realitat aquesta obligació, açò va passar just a mitjan legislatura i encara li quedaven dos anys per endavant i seguim al mateix punt.

Estic d'acord amb el diputat Reus que s'ha avançat a cada legislatura, però de forma lenta. Amb la qual cosa, Sra. Riera, crec que els ciutadans es mereixen una manera de fer política una mica més digna i, per tant, si accepten les esmenes, si accepten una temporalització acurada i realista, com no, donarem suport a la seva moció.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Carlos Saura del Grup Parlamentari Podem Illes Balears.

EL SR. SAURA I LEÓN:

Bé, dues interpel·lacions i una moció del Partit Popular en un dia, després aquí no hi ha debat en aquest parlament, no?, després direm això.

Bé, des del nostre grup parlamentari, pensam que l'eficiència de l'administració es fonamental per prestar els serveis que es mereix la ciutadania, perquè el final se sufraga amb els impostos de tothom i de vegades fer gestions i tràmits, estam totalment d'acord amb la Sra. Riera, aquests tràmits poden ser un vertader infern per a la ciutadania, i moltes vegades és l'única connexió que té la ciutadania amb l'administració, o sigui que quina impressió se n'enduen.

Per això, pensam que coses com... que es mencionen en aquesta moció, com la digitalització de l'administració, la modernització, la formació del funcionariat, la simplificació administrativa és una qüestió a posar en valor i és una qüestió fonamental, no només perquè pensam que és la millor manera

d'actuar, de fer les coses, sinó perquè podem estalviar molts de doblers i perquè es pot treballar molt millor si no es perd el temps en qüestions que en el segle XXI, lògicament, haurien d'estar garantides.

Malgrat això, no deixa de sorprendre'm que el Partit Popular reivindiqui certs temes com si ells acomplissin d'una manera perfecta, és a dir, vosaltres vareu començar tot aquest procés, però demanen una rapidesa a aquest govern que crec que no la va tenir el Partit Popular a la legislatura passada, a més que hi ha concessions i hi havia empreses que participaven en això que havien contractat vostès; és a dir que tot té el seu procés, nosaltres pensam que es fa feina en això, volem més celeritat i per això hem presentat unes esmenes conjuntament que esperam que el Partit Popular accepti.

Pensam que és una situació... que es donen situacions quasi còmiques avui dia a l'administració, perquè una persona ha d'emplenar 300 vegades el mateix full a la seva vida i crec que totes les connexions que es facin entre les diferents administracions i els diferents nivells seran benvingudes i la majoria de la gent ho agrairà. Tinc entès que ja es fa feina coordinadament, però hem de millorar en aquest sentit.

Per tant, crec que les esmenes dels grups de la majoria assumeixen això i pensam que pot ser fàcil arribar a un acord en aquest sentit, perquè, al final, com deia, si la gent demana lliure per anar a l'ajuntament, per anar al consell a fer un tràmit i li falta un paper o té alguna dificultat, idò resoldre aquesta situació és molt difícil.

Entenem també que la feina de digitalització es fa i que s'ha hagut de demorar un poc per qüestions alienes a la conselleria, en tot cas, ens sembla, des del nostre grup parlamentari, que, amb una bona gestió, amb una gestió que vagi millorant això, idò no s'haurien de produir certs problemes perquè una persona estigui de baixa o no es pugui disposar dels serveis d'un treballador, d'un funcionari en l'administració.

Pensam que han de tenir suficient marge per poder afrontar aquestes problemàtiques, que en darrera instància provoquen que la ciutadania, al final, odii fer papers i fer tràmits.

Ara bé, també entenem que si aquest tema, la digitalització, ha estat per un incompliment del contracte, idò la culpa no és només de l'administració, sinó també de l'empresa contractada. El que seria culpa de l'administració és no prendre mesures en aquest sentit, perquè passa en moltes concessions d'aquesta comunitat autònoma que no compleixen amb els objectius dels contractes, amb els plecs, i després el Govern no té cap marge d'actuació, i nosaltres pensam que s'ha de ser contundent en aquest sentit, perquè són doblers de tothom.

Per una altra banda, i perquè crec que també he de ser crític perquè no... no em puc callar això, crec que no hi hagut complicació administrativa en aquesta comunitat més palpària i més evident que demanar emplenar documents a persones migrants sense papers, de compromís de pagament per a un tractament o un altre, quan això era il·legal. Així que demanam molta facilitat administrativa per a uns, però dels altres ens n'oblidàvem abans, i crec que això no era qualitat del servei en cap cas.

Jo demanaria al Partit Popular que siguin tan exigents amb l'eficiència de l'administració en molts de temes en què no són, amb els refugiats per exemple, podem demanar eficiència administrativa i facilitats per als refugiats, perquè el Govern de Rajoy incompleix els drets humans.

Demana també que instassin el Govern central -i això ja s'ha aprovat al Parlament d'Espanya- a millorar l'eficiència administrativa per al vot de la gent que es troba fora, perquè se li nega un dret democràtic fonamental i, a sobre que se n'ha hagut d'anar perquè hi ha una crisi econòmica, després no poden votar en el nostre país, se'ls nega el dret al vot i la darrera vegada varen votar només un 6% dels que podien fer-ho a l'estranger.

Per això, demanem també serietat i les mateixes reivindicacions que fan aquí al Parlament, en simplificació administrativa a altres temes.

Res més, acabar dient que hem signat una sèrie d'esmenes amb els grups de la majoria, les quals esperam que el Partit Popular accepti i hi doni suport i que no faci com la darrera vegada va fer Company volent votar tot conjuntament per utilitzar el Parlament no per arribar a acords, sinó per apuntar-se un punt. Esperam que no sigui aquesta la situació que es donarà després.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció per defensar l'esmena [RGE núm. 9439/16](#), presentada pel Grup Parlamentari Mixt, Ciudadanos-Partido de la Ciudadanía. Té la paraula la Sra. Olga Ballester.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Gracias, Sra. Presidenta, señoras y señores diputados. Para Ciudadanos el motor de una sociedad son las personas, son los ciudadanos. Quien crea empleo, prosperidad, recursos para el Estado, es decir, para la sociedad y, por lo tanto, bienestar social es la iniciativa ciudadana. Quien va a diversificar el modelo productivo de estas islas emprendiendo nuevos retos sin duda alguna basados en la innovación y en el conocimiento van a ser los ciudadanos.

Pero para ello, y muy importante, se necesita un gobierno que ponga los instrumentos necesarios, un gobierno que elimine los palos en las ruedas al talento y al emprendimiento y que confíe en las personas y en su capacidad para liderar la sociedad que queremos y de la que formamos parte.

Una de las grandes trabas con la que se encuentra hoy los emprendedores y las empresas es la administración, entidades sin ánimo de lucro, emprendedores, autónomos y empresas sufren las consecuencias de los perjuicios y los costes de una administración excesivamente burocrática y lenta. Su modernización, para hacerla más ágil, eficaz y eficiente y reducir sustancialmente los tiempos de resolución, debería ser una prioridad en la agenda política de cualquier gobierno que

pretenda fomentar la creación de empleo. Y, ni que decir tiene, la importancia que tiene esta iniciativa en todo lo que concierne a los servicios sociales para su accesibilidad y la facilitación de los servicios de cara al ciudadano.

La imposición de cualquier carga administrativa debe ser analizada por la administración de manera que se garantice su proporcionalidad con el objetivo de la regulación que persigue. Así pues, desde Ciudadanos apoyamos la aplicación del Plan estratégico de calidad de los servicios públicos y del Plan de simplificación administrativa de la CAIB. Ambos planes poseen una hoja de ruta de ciertos objetivos a conseguir que finalizaba en 2014 y finales de 2015, respectivamente, por lo que se hace necesario que este gobierno elabore su propia temporalización marcándose los tiempos de trabajo en la consecución de los nuevos objetivos.

Por ello, estamos de acuerdo con el punto 5, donde se pide convocar a la Comisión Interdepartamental de Calidad, que es quien debe elaborar la hoja de ruta del Plan estratégico de calidad. Y desde Ciudadanos pedimos que esta temporalización también se realice en las medidas de implantación del Plan de simplificación administrativa, y de ahí nuestra enmienda al punto 1, que quedaría como sigue, si la acepta el Grupo Popular, quedaría: "El Parlament de las Illes Balears insta al Govern a apostar por las políticas orientadas a la calidad de los servicios públicos mediante la modernización de la administración autonómica y la aplicación del Plan de simplificación administrativa de la CAIB, para la simplificación de los trámites administrativos, así como a elaborar una nueva temporalización en la aplicación del plan, acorde con lo aprobado en esta moción", que esperamos que se llegará a un acuerdo razonable de los plazos.

Creemos importante que se admita la enmienda al punto 1, puesto que para la ejecución de un plan se debe elaborar la temporalización en la consecución de objetivos concretos, de lo contrario la ejecución se diluye en el tiempo y como siempre lo que se aprueba en este parlamento acaba sin llegar a la ciudadanía.

Estamos también de acuerdo con el punto 2 y siguientes puesto que el decreto de 2013 no hace más que concretar aspectos para dar cumplimiento al Plan de simplificación, como es, por ejemplo, el establecimiento de un catálogo de simplificación documental, lo cual nos parece una muy buena medida para que un ciudadano no tenga nunca más que volver a presentar la fotocopia del DNI ni de ningún documento que ya posee la propia administración.

Nos parece también importante la interconexión entre la administración de las tres instituciones para el acceso entre ellas a la documentación de un ciudadano y creemos de gran utilidad la elaboración de la carpeta ciudadana, una carpeta con toda la documentación que un ciudadano quiera introducir para tenerla digitalizada por si en algún momento la requiere para un trámite.

Por su menor complejidad técnica también consideramos que se debería agilizar la elaboración del catálogo de procedimientos y las cartas de servicio. Creemos que las cartas de servicio son un ejercicio de transparencia por parte de la

administración dado que permite a la ciudadanía comparar lo que puede esperar de un servicio con lo que realmente recibe, facilitando el ejercicio de sus derechos y así mismo le sirve a la administración a estructurar, organizar, revisar y mejorar su gestión interna y de cara al ciudadano.

En fin, desde Ciudadanos somos un partido que desde siempre hemos apostado por la modernización de la administración, por un funcionariado altamente cualificado y por una ventanilla única que sea la pantalla de tu propio ordenador. Por todo ello, apoyaremos todos los puntos de esta moción y esperamos que de aprobarse se cumpla y no quede como una mera declaración de intenciones.

Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Josep Melià, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Molt breument, aquí tots els portaveus que han intervengut han dit que estaven d'acord amb el fons de la seva proposta, però clar, aquí tothom s'ompl la boca del servei de qualitat, del servei públic de qualitat, de simplificació administrativa, d'eficiència, però almanco en les seves intervencions parlamentàries no l'apliquen aquesta eficiència, perquè la veritat és que si tots estam d'acord amb una qüestió realment el debat es planteja simplement en el termini, i jo li vull donar la raó un poc als grups que donen suport al Govern, en el sentit que evidentment és ambiciosa, per dir-ho de qualque manera, la proposta que fa la Sra. Riera dels terminis que marca, però és normal que l'oposició sigui ambiciosa. Això entra dins la lògica parlamentària, però és que al final només discutim dels terminis, i jo, la veritat és que no vull perdre el temps, ni crec que vostès, vostès varen arribar al Govern dient que havien de mirar el futur i que havien de mirar el camí a fer i no el passat i s'han dedicat aquí a parlar de Bauzá, de Bauzá i de Bauzá, que Bauzá ho va fer molt malament i els ciutadans el varen posar al seu lloc, gràcies a Déu!

Per tant, no perdem més el temps parlant del malament que ho ha fet Bauzá i mirem el futur i el futur jo crec que va, jo crec, tots creiem que va en la línia que marca la proposta del Partit Popular.

Per tant, pensam que la filosofia, les idees, les accions a emprendre estan marcades, són correctes i, evidentment, podem discutir els terminis, si són tres mesos, si són sis mesos. Evidentment, als que tenen la responsabilitat del Govern tot se'ls fa curt i volen més temps i els que són a l'oposició tot ho troben massa llarg i troben que s'ha de reduir. Això forma part de la lògica, però anem a posar-ho en marxa, és necessari avançar en aquest sentit, tots hi estam d'acord. Per tant, nosaltres donarem suport i si hi ha acceptació de les esmenes o transaccions, evidentment benvingudes siguin.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Núria Riera, del Grup Parlamentari Popular.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Sí, gràcies, Sra. Presidenta. Bé, de sis intervencions, seixanta minuts que hi ha hagut després de la meua, han estat quatre quaranta minuts parlant de l'any 2012 i del Sr. Bauzá, com deia el Sr. Melià, no crec que això sigui simplificar o avançar l'administració, també és ver que de vegades si volem tapar que no s'ha fet feina durant el darrer any és molt fàcil acudir a tirar terra cap enrera i és així.

Jo, en relació amb els terminis, els he de dir que evidentment demanam terminis curts perquè es va fer feina durant quatre anys, és que si estiguessin fa quatre anys els diria, no, facin feina un any i mig, però no demanin ara un any i mig quan hi ha feina feta.

El decret de simplificació documental va entrar en vigor al maig de 2013 i creava l'arxiu. L'ordre de desplegament de la carpeta va entrar en vigor al juliol 2014 i ja està finalitzada. L'actualització d'inventaris va entrar en vigor l'abril de 2013 i es fa de forma contínua. Per tant, anem a veure, el problema és que si durant un any han tengut problemes entre conselleres de transparència i no ha fet la feina, a mi em sap greu, però el que hem de fer aquí és avançar.

En tot cas, permeti'm que digui això, perquè, és clar, després de les seves intervencions és lògic que jo també faci la meua defensa, no? En tot cas, si almenys haguessin aplicat la memòria d'impacte normatiu, la Comissió Interdepartamental de Qualitat, tenguessin una direcció general de qualitat o un (...) de qualitat de recursos humans que està tot aturat, a més de tot el que hem dit, també per ventura els terminis podrien ser uns altres.

De totes maneres, sí que els diré que en relació amb les esmenes... i que podrem fer, a més, votació separada, a mi el que m'interessa o al nostre grup ens interessa avançar en positiu dins l'administració, l'esmena de Ciutadans, a l'apartat primer, l'acceptam, perquè realment és la nostra redacció, explicant per què es modifica o que es temporalitza el pla, ens sembla perfecte.

La segona esmena o jo li dic segona, que és a l'apartat segon, de PSOE, MÉS, Podem, Formentera, sí, sempre i quan afegeixin el darrer paràgraf, la darrera frase que han llevat, d'acord? Saben vostès que han llevat la part de la interoperativitat, per tant, si afegeixen aquesta segona frase a partir de "també", "també insta a fer efectiva de manera immediata la interoperabilitat entre administracions i la plataforma PINBAL", l'admetrem, tot i que consideram que l'any 2017 és pràcticament passar un any i mig perquè sigui una realitat, ens estimam més que hi hagi aquest termini gros i que sigui realitat i que es faci feina de valent.

En relació amb l'apartat tercer, acceptariem l'esmena, sempre i quan ens posin l'any 2016 en lloc de 2017, si vostès accepten que es posi 2016..., pensin que parlam de l'inventari

de procediments a la gent, que ha d'estar actualitzat diàriament o, diàriament, amb la major agilitat possible cada vegada que es canvia un procediment, i així s'ha intentat fer des de l'any 2013. Per tant, tenen mig any per actualitzar els procediments que hagin fet. Crec que almanco ho podem intentar. Si ho volen posar, si ho accepten, la inclouríem, però passant 2017 per 2016.

L'apartat quart, o l'esmena a l'apartat quart, sí l'hi acceptarem, d'acord?, de les cartes ciutadanes, que han posat que es posin al dia dins enguany, dins l'any 2016.

L'apartat cinquè, l'esmena a l'apartat cinquè, no, perquè només demanam que es reuneixi la Comissió Interdepartamental de Qualitat que ha de marcar la fulla de ruta, que s'ha d'implicar i que ha d'adquirir compromisos, que són les secretàries generals, els directors generals implicats en la matèria, que es reuneixin dins el pròxim mes, crec que tampoc no demanam... es reuneixen al *consejillo* cada setmana, no el poden reunir també abans o després com fèiem nosaltres anteriorment per tractar els temes de qualitat? Només, almenys, per posar damunt la taula que hi ha aquesta moció i marcar una fulla de ruta, no crec que sigui tan difícil. Per tant, no l'admetrem.

I la sisena, o a l'apartat sisè, ens sembla correcte, nosaltres el que volíem és que dins els plans de formació de l'EBAP, que es fan semestrals, de cara al segon semestre ja es fixàs una mica aquest pla de formació, però bé també entenc que l'EBAP fa la feina que pot i com pot i que ja té tal vegada estructurats els semestres, relacionats un amb l'altre, que almanco es posi dins el 2017 un pla de formació de qualitat general per a tothom i un sectorial específic en funció de les tasques de cadascun.

Crec que... no sé si ha quedat clar, si vostès estan d'acord amb això podríem votar, i de totes maneres acceptarem, com els deia, la votació separada dels punts amb la voluntat que en puguin sortir el màxim possible endavant.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Accepten els canvis proposats a les esmenes 9433 i 9435?

Té la paraula el Sr. Martí.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

No, les transaccions que ens han proposat per a aquestes dues esmenes que ha esmentat, no.

LA SRA. PRESIDENTA:

No, d'acord, gràcies. Per tant, Sra. Riera, entenc que no accepta les esmenes 9433 i 9435.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

No, no.

LA SRA. PRESIDENTA:

Començam la votació del punt 1, amb l'esmena incorporada 9439. Votam.

Vots a favor, 24; vots en contra, 32.

Votació del punt 2. Votam.

Vots a favor, 24; vots en contra, 32.

Votació del punt 3. Votam.

Vots a favor, 24; vots en contra, 32.

Votació del punt 4, amb l'esmena incorporada 9434. Votam.

Vots a favor, 56.

Votació del punt 5. Votam.

Vots a favor, 24; vots en contra, 31.

Votació del punt 6, amb l'esmena incorporada 9437. Votam.

Vots a favor, 56.

IV. Debat i votació del dictamen de la Comissió d'Assumptes Institucionals i Generals de la Proposició de llei RGE núm. 4371/15, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a supressió de la disposició addicional novena de la Llei 3/2007, de 27 de març, de la funció pública de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

Passam al punt quart de l'ordre del dia d'avui que consisteix en el debat i votació del dictamen de la Comissió d'Assumptes Institucionals i Generals de la Proposició de llei RGE núm. 4371/15, de supressió de la disposició addicional novena de la Llei 3/2007, de 27 de març, de la funció pública de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, RGE núm. 4951 i 4952/16, té la paraula el Sr. Jaume Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Ara me'n ric perquè abans de venir cap aquí, senyores i senyors diputats, el Sr. Jarabo ha passat per davant i diu: "¿te ayudo?". Dic: "si és a caure, -he pensat jo- com al desembre amb l'esmena al nivell 33, no", així de clar, és que ha estat simpàtic.

Un bon dia del mes de desembre, un 27 de novembre, del mes de novembre, 27 de novembre del 2015, la portada del *Diario de Mallorca* deia: "Podemos y El Pi se alían para que 172 expolíticos sigan cobrando el nivel 33", no n'hi ha cap d'El Pi dins aquests 172. Jo, quan vaig veure el titular dic: aquesta feina que fan els equips de màrqueting de Podemos, per intentar vendre una transversalitat del seu projecte, dic, aquesta

gent ha donat una passa, és capaç de poder arribar a través d'aquestes polítiques transversals a un acord amb El Pi.

I amb això, però, que la realitat no va ser així. Nosaltres hem presentat tres esmenes, una d'aquestes es va incorporar, és evident, en queden dues. Les esmenes que ha presentat al PP les votarem a favor. I el que pensam és que la realitat és que El Pi va anar aquell novembre a convèncer a Podemos, per aprovar una esmena conjunta al pressuposts del 2016, de la comunitat, per tal que, primer, en lloc de suspendre's el nivell 33, que se suspenia, se suspenia, se suprimís, quedàs suprimit. Segon, que els afectats per la supressió del nivell 33 rebessin un complement personal transitori, igual a la reducció patida.

L'única finalitat era evitar una allau de demandes, la finalitat era la seguretat jurídica, fer les coses ben fetes, el camí que sempre hauríem d'emprar. Fins i tot Podemos ho va entendre, ho va entendre. Fins i tot record que, per assegurar-me, vaig anar a l'oficina de Podemos, i al Sr. Morrás, al Sr. Morrás, li vaig dir: us ho heu mirat bé, estau segurs? Sí, sí, sí. Efectivament, al cap de mitja hora es registraven les dues esmenes: una, per part d'El Pi, i una per part de Podemos. Però, fins quan? Fins que l'endemà vàrem llegir el titular d'aquesta portada, que era: "*Podemos y El Pi fuerzan que se mantenga el nivel 33*".

Llavors, es va llançar una campanya aclarint: "*No nos hemos vuelto locos*" i justificant que la nostra postura conjunta "*no se entendía*".

(Remor de veus i algunes rialles)

I es varen reinventar. El Sr. Jarabo, a Twitter, diu textualment: "*La enmienda no se entendía y la hemos retirado*". Així fa feina Podemos, *cuando no se entiende, la retiran*. Els interessen més els titulars dels diaris que fer les coses bé i amb seny, aquesta és la realitat.

I ara ens hi trobam, primer, en el primer informe del Consell Consultiu, elaborat per Catalina Pons Estel, membre proposat per Podemos, s'assenyala que "la supressió del complement ha d'anar acompanyat de la creació d'un nou plus transitori per compensar els funcionaris que el deixin de percebre." Que li diguin al Sr. Jarabo, punyeta! Resulta -que li diguin al Sr. Jarabo, o al Sr. Morrás o a tots deu!-, resulta que la seva tècnica els diu el mateix que ells varen firmar, per seny, però com que *no se entendía*, varen retirar.

(Algunes rialles i remor de veus)

Segon dictamen del Consell Consultiu, també es fa ressò de les valoracions dels membres de Podemos, amb un vot particular: "*Si el Govern elimina el complemento, debería adoptar medidas compensatorias, como por ejemplo un complemento personal transitorio absorbible, para evitar la vulneración de los derechos de quienes ya lo cobran*." Jo no som jurista, i ho saben, és a dir, ho saben, així de clar, no ho domin, però sempre, com els pos l'exemple de sempre, quan estic malalt vaig a un metge, no vaig a un fuster; i veure que la gent, fins i tot dels seus, coincideix amb una cosa que havíem fet bé, que segurament el "*postureo*" no queda massa bé, de dir

això, per fer el que toca, fins i tot els seus els diuen que estaria bé.

El que queda clar és el vot de discrepància, el vot particular de Podemos que discrepa del sentit general del dictamen.

Saben què fan Podemos a les comissions? I és al *Diari de Sessions*, i ho han dit dues vegades, i consta, esperar a veure què votaran els altres d'aquest nivell 33, perquè ells saben en el fons que això està mal fet, com ho saben altres membres d'altres partits polítics. Però com que hi ha interessos de funcionaris i hi ha bregues, perquè hem parlat amb distints funcionaris de tots els partits polítics i ens han contactat fins i tot qui és del partit polític el funcionari que no vol que es faci, i no vull armar més brou; a nosaltres això no ens afecta, ens importa poc, el que voldríem és que les coses es fessin bé.

Per això, ens interessa veure què faran avui, què serà això, què veurem: que voten amb els altres per saber què han de fer ells? Voldran veure què voten els altres per saber què han de fer vostès, de Podemos? No arriscar-se, com en el debat de pressupost, a tenir un titular que després no s'entengui, o *no se entienda*? O bé, ser coherents amb el paper del seu membre dins el Consell Consultiu o fins i tot amb el que diuen que pensen vostès i que saben que amb El Pi varen ser capaços de presentar una esmena? Hi ha aquestes tres possibilitats. No sabem si faran el mateix o no.

El Pi, on és? No s'ha mogut, maldament et generi un desgast, més desgasts socials per mor de la curtor dels polítics no se'n pot permetre la societat. Poden no tenir la postura fàcil, que seria essent a l'oposició, això, que no en cobrin cap, llevau-los-ho! Però això, això és ser poc responsable, molt poc responsable, cosa que venen tots els partits que seiem aquí dins. Una altra cosa és que hem perdut la vergonya, hem perdut la serietat, hem perdut allò que vostès demanen tant, que és l'honradesa davant la societat, no és honrat actuar d'una manera que un sap que no és la que toca, és una forma de corrupció important també aquesta, important, important.

Volem una nova forma de fer política? Ho demostrin. Aquesta és una qüestió seriosa, seriosa, però. I en canvi de no som capaços de posar-nos al lloc.

Vaig acabant, Sra. Presidenta. Defensam amb les dues esmenes que ens queden vives la seguretat jurídica d'aquesta comunitat, ens agradi o no el nivell 33 és un dret adquirit, és un dret retributiu que han consolidat funcionaris públics, pel fet d'haver assolit el més alt grau de funció i de responsabilitat pública, que és la direcció d'un alt càrrec de la nostra administració. I no s'equivoquin, El Pi està en contra del nivell 33, no som com vostès que proposàvem que se suspengués, érem els que dèiem que se suprimís, una qüestió de matís, però important, si no ja els ho explicaré.

D'acord amb la supressió per a aquelles persones que actualment no han consolidat el dret, però la situació no és la mateixa per a les persones que, d'acord amb la llei, ja tenen el dret reconegut. Però, si no es fa bé, els funcionaris que el perceben podran acudir als tribunals, amb tot el dret del món, a reclamar-ho, i llavors tots els ciutadans de les Illes Balears tornarem pagar la mala gestió, o ho direm d'una altra manera:

la retroactivitat de la mesura podria contravenir el principi de seguretat jurídica i el que disposa l'article 9.3 de la Comissió Europea, pàgina 21 del Consell Consultiu, pàgina 21 del vot particular que formula la consellera Catalina Pons Estel Tugores al Dictamen 60/2016, el qual s'adhereixen els consellers, que es varen adherir també, els consellers Felio Bauzá, José Argüelles, Marta Vidal i Miquel Ramis d'Ayreflor. Ella mateixa explica que s'han produït sentències a favor i en contra del caràcter retroactiu de la supressió del nivell 33, i, a més, destaquen el dictamen exhaustiu i molt fonamentat jurídicament del Consell Consultiu de la Comunitat Autònoma d'Extremadura.

No llancin una moneda a l'aire amb els doblers dels ciutadans, facin les coses bé, donin seguretat jurídica. Enviam un missatge perillós als ciutadans, no podem dir que un dret reconegut per la llei es queda en un no-res, no els podem enviar el missatge que un dret reconegut a una llei es pot quedar en un no-res, així de clar.

No esperin a veure passar els tribunals, això ja vostès ho critiquen cada dos dies de la política que feia el Sr. José Ramón Bauzá, com molt bé va dir el Sr. Melià a la comissió, no sigui cosa que valgui més la corda que el bou, però si hi ha sentències en contra, a tots els que votin a favor haurien d'anar a cercar-los per pagar els interessos.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari Popular, RGE núm. 4983 i 4984/16, té la paraula la Sra. Antònia Perelló.

LA SRA. PERELLÓ I JORQUERA:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyors i senyores diputats. En aquest primer torn d'intervenció aquest grup defensarà les dues esmenes que va proposar en el seu moment i que es mantenen vives, amb la petició expressa que ara sí obtenguin un suport, que se'ls ha negat tant a la ponència com a la comissió que s'ha dut a terme, en relació amb aquesta proposició de llei.

En el debat de presa en consideració d'aquesta proposició de llei, el nostre grup va votar a favor i va explicar, amb prou claredat, que no s'oposava a la supressió d'aquest complement retributiu i afegia una matisació important, que va ser que aquest suport se supeditava que la supressió es fes amb les garanties que pertocaven. De manera coherent, aquest grup va presentar les dues esmenes que avui es defensen, la primera d'aquestes, la incorporació al text d'una disposició addicional que contempla la fixació d'un complement personal transitori a tots aquells funcionaris que, com a conseqüència de l'aprovació i, per tant, l'entrada en vigor de la llei que avui es du a votació, veuran reduïdes les seves retribucions com a conseqüència de la supressió d'aquest complement retributiu.

Un complement personal transitori absorbible en el temps, per import d'aquesta disminució salarial i que determinarà que

es converteixi en una supressió diferida en el temps, respecte d'aquells que ja el perceben. Per tant, aquest grup es mostrava favorable a una supressió immediata d'aquest complement retributiu, no perquè ho consideri un privilegi, sinó perquè reconeixem la competència que té aquest Parlament per legislar sobre aquesta matèria, però consideràvem que aquells que ja el tenen efectivament reconegut en el moment que la llei entri en vigor i ja el perceben, en alguns casos des de fa molts anys, no veïessin minvats els seus drets ni les seves expectatives legítimes, que entenem que jurídicament també són protegibles.

Entenem que la supressió, si no s'accepten cap de les esmenes, bé la que ha presentat el Partit Popular, bé la que ha presentat el grup d'El Pi, evidentment vulnera drets adquirits, i vulnera drets adquirits perquè la supressió d'un dia per l'altre d'aquest complement es tradueix una rebaixa de les retribucions d'aquests funcionaris que actualment el perceben. Una rebaixa retributiva que, en el millor escenari, els suposa una disminució envoltant un 4% del seu salari, i en el pitjor escenari, una disminució del 37,5% de les seves retribucions. A mi m'agradaria saber quina seria l'opinió de tots els diputats i diputades que sistemàticament han negat el seu suport a aquesta disposició que es proposa incorporar al text, si de dia 31 de desembre a dia 1 de gener se'ls baixàs el sou un 30, un 15 o un 20%.

En segon lloc, perquè la supressió, sense preveure aquest complement personal transitori, frustra expectatives legítimes que també són dignes de protecció. I això per què? Doncs, perquè tots aquests funcionaris l'únic pecat que han comès ha estat haver acceptat, a un determinat moment de la seva vida, un càrrec polític, en definitiva, servir la ciutadania a través del desenvolupament d'un càrrec polític, pagant un *impasse* dins la seva carrera professional, que és precisament el que aquest complement venia a reconèixer, una vegada que es reincorporassin al servei actiu. No constitueix un privilegi, per molt que vostès ho repeteixen una, dues i cent vegades, el fet, i ho vaig dir la primera vegada que vàrem parlar d'aquest tema, el mateix Tribunal Constitucional ha avalat la legitimitat d'aquest complement retributiu i, en absolut, no la titllat de privilegi, no atempta cap dels principis que regeixen la funció pública, ni igualtat, ni mèrit, ni capacitat.

Això no obstant, vostès s'emparen únicament i exclusivament en la consideració d'aquest complement retributiu com a un punt i simple privilegi, quan és un dret, i l'expectativa legítima que tenien aquests funcionaris a confiar que aquest complement, el qual forma part de la seva retribució, és salari, és salari, no és un privilegi, és salari, és ben legítima i digna de protecció.

Entenem que un Parlament no pot desconèixer tot això, no pot fer lleis arbitràries, i per tant l'aprovació de la llei avui sense preveure aquest complement faria d'aquesta una llei clarament arbitrària. I per què? Per què n'hi ha prou a veure quina és la seva fonamentació, n'hi ha prou a veure quina és l'exposició de motius que du o encapçala aquesta proposició de llei: "es tracta d'un privilegi que manca de tota base raonable", novament aquesta conceptualització particular i pròpia que és un privilegi, desconeixent tot el que s'ha dit jurídic quant a aquest complement retributiu. És més, es qualifica com a una despesa supèrflua, és a dir, la retribució, el salari, que legítimament

percep una persona, que es veu que no és digna de tutela per part de vostès, que tot el dia parlen del dret de la ciutadania, es clarifica com a despesa supèrflua.

L'únic cert, senyors i senyores diputats, és que l'única motivació, l'única justificació d'aquesta supressió que avui es durà a terme, és política, simplement perquè es contempla en els acords per la governabilitat que varen subscriure amb els que governen i amb els que donen suport a aquest govern, no hi ha cap interès general peremptori que justifiqui la supressió d'aquest complement retributiu. Ja el mes de desembre, quan es va aprovar la Llei de pressuposts, es va aprovar la seva suspensió o la suspensió dels efectes econòmics d'aquest dret, que no la suspensió del dret, no hi va haver cap, cap informe que avalàs aquesta decisió, el projecte de llei de pressuposts va entrar en aquest Parlament sense cap memòria, sense cap informe, sense cap menció de la justificació de la mesura que s'adoptava.

En aquest moment la proposició de llei és orfe de qualsevol informe, de qualsevol memòria, de qualsevol justificació, més enllà de les quatre línies que conformen la seva exposició de motius.

Per tant, la conclusió és aquesta: compartim o compartiem el punt de partida, la supressió, però feta amb seny; la supressió de futur per a aquells que ara puguin ocupar un càrrec, perquè aquestes serien les regles del joc que se'ls aplicaria abans de consolidar el dret. Però respecte, respecte als drets adquirits, respecte a la gent que ja percebia una retribució que es veu minvada i es veu rebaixada fins a extrems insospitats i col·loca famílies, perquè darrera aquests funcionaris també hi ha famílies amb trifulgues davant una situació econòmica la qual, perllongada durant el temps, s'ha vist interrompuda de manera brusca i sense previsió d'un dia per l'altre.

Proposam per això una supressió immediata i una supressió diferida en el temps per protegir els drets i les expectatives d'aquestes persones.

I finalment, proposam també, amb l'altra esmena que es manté viva, la derogació de l'article 22 de la Llei de pressuposts, que acordava la suspensió d'aquest complement, en tant que deixa de tenir raó de ser des del moment en què s'aprovi la llei que modifica la Llei de funció pública.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Montserrat Seijas del Grup Parlamentari Podem Illes Balears.

LA SRA. SEIJAS I PATIÑO:

Gracias, Sra. Presidenta. Bueno, antes de empezar mi intervención, simplemente decirle al Sr. Font que nosotros entendemos que, como somos nuevos, a lo mejor no entendimos bien, pero que los cargos del Consultiu que eran independientes, ni nosotros nos sentimos vinculados por los

dictámenes de la Sra. Pons, ni la Sra. Pons tiene que sentirse obligada, por supuesto no se sentirá, que es totalmente libre de hacer los dictámenes que le correspondan y según su criterio de jurista, sin tener para nada qué ver.

Entonces, ese sería los cargos por lo menos que se nombren o se propongan desde Podemos como independientes, es simplemente hacerle esa aclaración.

Buena parte de los que han ocupado cargos políticos han pasado, tras el cese, a convertirse de altos cargos en altas cargas para las finanzas públicas. Si su procedencia es el funcionamiento público, como suele suceder en uno de cada cuatro cargos políticos españoles, les aguarda el denominado complemento de alto cargo, que consiste en un mecanismo retributivo que garantiza de forma indefinida la equiparación de sus retribuciones en su puesto de funcionario a las propias de un director general en activo. Todo ello aunque regresen a su labor de conserje, administrativo, maestro o técnico de cualquier administración pública, vaya regalo que los funcionarios ejercientes de políticos se hicieron a sí mismos.

El origen de tan generoso complemento que sacó de su chistera el Gobierno del PSOE, de Felipe González, está en el famoso artículo 33.2 de la Ley 31/1990, de 27 de diciembre, de presupuestos generales del Estado, precepto cuyo carácter básico se declaró por la Sentencia del Tribunal Supremo, en interés de ley, de fecha 24 de septiembre de 1994, y que dio lugar a que el complemento se denomine el nivel 33, por el artículo legal que lo originó.

Aunque tal complemento nació de la mano de una ley estatal para altos cargos del Estado, rápidamente cada comunidad autónoma, y entre ellas la nuestra, aprobó una ley similar para sus respectivos refuncionarios, café para todos en versión paga extra vitalicia.

Para blindar el complemento, el Estatuto Básico de los Empleados Públicos, aprobado por Ley 7/2007, que tanto alardea de ejemplaridad, austeridad y no discriminación entre los empleados públicos, incluye en su artículo 87.3 la extensión de los abusivos beneficios al complemento de cesantía de altos cargos. Desde entonces, los funcionarios que cesen en puestos que comporten servicios especiales, lo que incluye al personal eventual, a los asesores de los grupos parlamentarios, así como a concejales y directivos municipales que desempeñen el cargo en dedicación exclusiva, recibirán el mismo tratamiento de consolidación de grado y complementos que el que se establezca para quienes hayan sido directores generales y otros cargos superiores de la correspondiente administración pública.

Todo ello lleva a preguntarnos: ¿no cobra un alto cargo una justa retribución mientras está en activo y recibe las dietas, gastos de representación, etc., que le corresponden? Sí. Por tanto, no es justificable la prebenda del nivel 33.

¿Es admisible que un funcionario, expolítico, tras el cese, mantenga un complemento toda su vida si retorna a la administración y, en cambio, no reciba nadie quién regresa a la empresa privada? No. No son de recibo desigualdades entre unos y otros, y dado el caso, entre expolíticos funcionarios y trabajadores de cualquier sector.

¿Es lógico que un alto cargo que desempeña su puesto durante dos años reciba un complemento vitalicio como quien lo ha desempeñado durante cuarenta? Es absolutamente desproporcionado con el resto de trabajadores y una retribución ineficiente, ya que no va vinculada a una mayor productividad.

¿Es ético que los políticos, por unanimidad, tanto en el Parlamento estatal como en los autonómicos, voten sobre asuntos de su propio interés y para su propio beneficio, atribuyéndose una mayor retribución de por vida? Señoras y señores diputados, es absolutamente inmoral dotarse de estos privilegios.

En tiempos de crisis, en que cualquier parado se ve obligado a vivir con prestaciones cada vez menos y a veces sin ninguna prestación, y durante menos tiempo, ¿puede mantenerse la vigencia del nivel 33, con la garantía de las administraciones? Esto es indecente.

¿Es serio que cobre el complemento tanto el político cesado por corrupto o por pésima gestión pública como el político brillante y abnegado? Será que la exigencia de responsabilidades sólo llega al punto en que no toque el bolsillo del beneficiado de turno. No se puede permitir que los presupuestos de la administración año a año experimenten un mayor agujero dedicado a las retribuciones que se abonan a quienes fueron altos cargos.

Por tanto, estamos absolutamente en contra del mantenimiento del nivel 33, por indecente y por privilegio decimonónico, por agravio comparativo, por ser una prebenda injustificable y porque, precisamente, en tiempos difíciles aquéllos que ejercemos responsabilidades políticas tenemos la obligación de dar mayor ejemplo si cabe que cualquier otro trabajador.

Por ello, nos oponemos a todas las enmiendas presentadas que quieren sostener estos privilegios en el tiempo, probablemente por razones clientelares o compromisos inabrogables. Aquello que está mal hay, sencillamente, que eliminarlo, cada día que se persiste en lo injusto aumenta la desigualdad y el privilegio de algunos. Y al igual que algunos se permiten demorar en el tiempo el abono de la paga extra de los funcionarios, injustamente retenida, es necesario dejar de abonar un privilegio, justamente revocable.

Gracias.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Antoni Reus del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca.

EL SR. REUS I DARDER:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Bé, com ja vàrem anunciar durant la presa en consideració i durant tot el debat que hi ha hagut tant en ponència com en comissió, el nostre grup dona suport a aquesta proposició de llei, d'eliminació de l'anomenat nivell 33, que aprofit per recordar

a la Sra. Perelló que, efectivament, és un acord que figura en els acords pel canvi, però que si som aquí i la debatem és perquè l'ha presentada el Sr. Pericay del Grup de Ciudadanos.

El nostre grup ens hem manifestat en moltes ocasions en contra del que s'ha anomenat com a nivell 33 amb proposicions no de llei a la passada legislatura, amb al·legacions a l'avantprojecte de llei de funció pública que es tramitava la passada legislatura i amb esmenes, durant molts anys, a la Llei de pressuposts durant la passada legislatura. Es tracta d'un complement de destí, fora de l'escala de nivells, que correspon al d'un director general de l'Estat. El que es va fer com a un sistema per a no perjudicar, entre cometes, els alts funcionaris que exerceixen determinats càrrecs públics, s'ha convertit, a la Sra. Perelló no li agrada, però creiem en un privilegi totalment inacceptable. Una cosa és el que es pretenia i altra que a determinats nivells de l'administració dues persones que fan la mateixa feina una cobri de l'ordre d'un 50% més que l'altra, entre un 5 i un 50%, fent els números com els ha fet la Sra. Perelló, que ha dit que suposaria una rebaixa d'entre un 4 i un 37,5%, això vol dir que a l'administració ara hi ha gent fent feina colze a colze, fent la mateixa feina, ja siguin mestres, ja siguin administratius o auxiliars o el càrrec que sigui, i una cobra entre un 5 i un 50% més que l'altra. No li diré privilegi, però no se m'ocorre una altra paraula.

Com es pot explicar, a més, que una persona que és funcionària, que té el seu retorn assegurat a una plaça quan deixa la política, té aquest nivell 33, i una persona que fa feina a l'empresa privada o que pot ser un autònom, ni tan sols té assegurat que pugui tornar a la seva feina?

Creiem que el Govern i aquest parlament va fer una passa important amb l'elaboració de l'aprovació del Projecte de llei de pressuposts del 2016, que ha suposat que en aquests moments dins l'administració autonòmica s'hagi suspès el pagament d'aquest complement i ara, gràcies a aquesta proposició de llei del Grup Ciutadans, les administracions de les Illes Balears deixaran de pagar aquest complement.

Regulam la seva supressió i jo crec que ho fem amb garanties, perquè no som la primera comunitat autònoma que ho aprova. S'ha aprovat la supressió a Astúries, s'ha regulat la supressió a Galícia, Galícia, que sol ser una comunitat autònoma que el Partit Popular posa molt en valor la seva gestió, també a Extremadura amb Govern del Partit Popular a la passada legislatura i també a Castella-La Manxa.

Creiem que la jurisprudència en aquests moments va en el sentit d'avaluar aquestes supressions.

No m'allargaré molt més, només dir que ens sembla encertada la transacció que s'ha aconseguit respecte de l'article 9 del Decret Llei 5/2012, que proposava El Pi, tot i no tenir res a veure amb la proposició de llei, amb l'acord suprimim l'apartat 4 d'aquest article, que obligava a l'amortització de places. I afegim un nou supòsit de prolongació de serveis, sempre que sigui a causa de situacions on faci imprescindible. Creiem que també és una bona mesura que aprovam amb l'aprovació d'aquesta proposició de llei.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. Vicepresident primer substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Reus. Pel Grup Parlamentari MÉS per Menorca té la paraula el Sr. Castells, per un temps de deu minuts.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. El Sr. Font ha plantejat un tema que és una mica lateral al que parlem, però que a mi també em va fer pensar en la preparació d'aquest tema i que em sembla que és important per al debat que tenim ara i de cara al futur, que és el que podríem anomenar els conflictes d'interès en els quals podem incórrer els diputats quan discutim alguns temes. Altres vegades ja he parlat aquí dels conflictes d'interès arran de la polèmica que vam tenir al començament de la legislatura respecte dels nous nomenaments.

El conflicte d'interès és una realitat que en els països que tenen una tradició democràtica més sòlida que la nostra tenen molt ben resolta, el conflicte d'interès existeix i negar-lo és absurd, i els diputats també podem tenir conflictes d'interès, vol dir això que podem no votar o abstenir-nos en segons quins temes? No necessàriament, però sí que és important, crec que seria important i seria còmode per a tots els que hi estan implicats que els conflictes d'interès es fessin públics, i que quan debatem, per exemple, un tema com aquest, totes les persones, tots els que som aquí, que poden tenir un conflicte d'interès, que es poden trobar en una situació totalment legítima de conflicte d'interès, entre el que tal vegada pensen ideològicament o el seu grup pensa i la seva situació personal, crec que aquestes qüestions haurien de sortir a la llum, haurien de ser públiques i les hauríem de gestionar. Tal vegada només fent-les públiques, per exemple, doncs que les persones que intervenen en aquest debat poguessin fer una declaració i dir: escolti, jo, respecte d'aquest tema em trob amb aquest conflicte d'interès i, un cop que ho he fet públic, tenc tota la llibertat per poder defensar la postura que m'interessa. I això pot ser que ens afecti a nosaltres personalment o pot ser que afecti un cònjuge nostre o algun familiar proper.

Aleshores, és una idea que llanço de cara a la ponència del Reglament, seria un tema que seria interessant, que ens equipararia a països que ho tenen molt desenvolupat, que és la transparència i la gestió correcta dels conflictes d'interès, que tot això pugui ser públic. És un tema que no està en el moll de l'os del que parlem, però ja que vostè, Sr. Font, ha dit: tots els grups en teniu, ja sé qui són, etc., doncs tal vegada -home, no m'ho agafi literalment-, vull dir que tal vegada això el que caldria seria que efectivament tot això se sapigués. Però de vegades penso que segons què aprovem, quan aprovem, per exemple, els pressuposts o aprovem els nostres propis sous, evidentment tots ens trobem en aquesta situació de conflicte d'interès. Però en casos més sectorials, doncs això tant podria servir per a política industrial, política agrària o moltes coses

que discutim en què nosaltres podem tenir, en aquest cas, un interès.

Dit això, i entrant en el nucli de la qüestió, jo crec que ja s'ha dit per part de tothom que aquí ens trobem en un debat entre polític i legal i alguns defensen el seu vessant més polític i d'altres s'han agafat més al seu vessant legal. Jo crec que, també com s'ha dit, aquest complement o complements similars amb aquests, perquè no crec que els que s'han suspès a les altres comunitats autònomes fossin exactament igual que aquest, perquè recordem que hi ha un Estatut Bàsic de l'Empleat Públic i després cada comunitat autònoma ha regulat aquest complement de la forma que li ha sembla oportuna, per tant no puc assegurar que els de les altres comunitats autònomes fossin idèntics a aquests, però ja s'ha citat que hi ha quatre comunitats autònomes on aquest complement s'ha suprimit.

També s'ha dit que hi ha sentències en un sentit i sentències en un altre, per tant em sembla que donar ja per fet que no tenim la raó jurídica per suspendre aquest complement ja és plegar veles abans de salpar, és a dir, em sembla que era el Sr. Font que ens deia: si començam a perdre casos malbaratarem els doblers dels ciutadans; home, doncs, tal vegada el pitjor malbaratament dels ciutadans és per por a perdre els plets que ens puguin plantejar aquests afectats i ja d'entrada paguem i continuem pagant un complement que considerem que no és ètic i que és injust.

Això també em fa pensar, i no sé si depenen de la consellera d'Hisenda o del conseller del qual depenguin, en cas que arran d'aquesta supressió del complement hi hagi plets d'afectats contra la comunitat autònoma, també caldria regular els conflictes d'interès dels que, en nom de la comunitat autònoma, defensaran la posició legítima de la comunitat autònoma. Estic altra vegada amb el mateix, no vull qüestionar la neutralitat ni la professionalitat de ningú, però simplement el conflicte d'interès existeix i és un tema que fins i tot també, pels propis funcionaris de la comunitat autònoma, quan defensen els interessos de la comunitat autònoma, s'han de gestionar i s'han de regular les seves possibles situacions de conflicte d'interès.

Per tant, com que som a mig camí entre un debat legal i polític, i jo crec que aquí, encara que la Sra. Perelló es veu que considera que això és molt dolent, jo crec que sí, efectivament aquí venim a fer política, i evidentment la supressió d'aquest complement és totalment política, tot i que el Sr. Reus ho ha dit molt bé, que, precisament, la iniciativa és del Grup de Ciutadans, que també, doncs bé, també podem celebrar que en algunes ocasions el Grup de Ciutadans i els partits que donem suport al Govern, que normalment estam enfrontats, doncs en aquest cas ho veiem igual, doncs sí, efectivament, els grups que donem el suport al Govern ho dúiem al programa, ho vam posar en els acords de governabilitat i ara ho portem a la pràctica. Només faltaria! El que em semblaria escandalós és que no passés això. Efectivament, és una decisió totalment política.

I les qüestions jurídiques, tenint en compte tota aquesta confusió que hi ha, que hi ha moltes comunitats que ho han fet, que hi ha sentències a favor o en contra, ja es decidirà a l'àmbit en què s'hagin de dilucidar les qüestions estrictament jurídiques, aquí dilucidem les que són polítiques.

Vostè ens preguntava, Sra. Perelló, quina opinió els mereixeria a vostès si de cop i volta li retallessin el 37% del sou? A mi sap quina opinió em mereixeria que em retallessin el 37% del sou d'un complement de destí, per a un destí al qual ja no estic destinat? Doncs pensaria, simplement, se m'ha acabat el *chollo*, perquè clar, això és un complement...

(Alguns aplaudiments)

..., un complement de destí d'un destí al qual ja no estic destinat, doncs això és el que pensaria.

Vostè, quan diu, es pot veure retallat el 37% del sou, sembla que ens haguem d'escandalitzar; és que a mi el que m'escandalitza és que per un complement de destí, que el complement de destí aquest sigui el 37% del sou, tenint en compte que ja no som a aquell destí, això és el que m'escandalitza. I per tant, com més alt és el percentatge en què es veuen rebaixats els sous, més alt es veu la injustícia i la falta d'ètica i l'excés d'aquest complement el qual, per tant, cal reduir.

A mi realment, després de la seva intervenció, m'ha quedat el dubte de si realment hi estava en contra, perquè vostè ha defensat que estaven en contra d'aquest complement, però que no estaven en contra de la forma com se suprimia, però li he de dir que el seu llenguatge corporal i verbal no ha acompanyat gens que hi estigués en contra, més aviat semblava que estava molt indignada per la supressió d'això. I jo crec que el Partit Popular en aquest tema s'hauria d'aclarir si realment hi està en contra i si considera que no és ètic el nivell 33 o no, perquè de fet d'això parlem, de si és ètic o no és ètic. Perquè si no és ètic, d'alguna manera també hauríem de conjurar-nos tots els partits perquè les persones que això -ara no vull atacar cap partit, perquè supòs que a tots els partits potser que hi hagi gent que es trobi en aquesta situació- crec que els partits també podem fer el nostre paper respecte d'aquelles persones que reclamin el que nosaltres considerem que és un complement que èticament no els hauria de correspondre.

Vostè també ens preguntava quin és l'interès general? Escolti, doncs, escolti, l'interès general és estalviar doblers dels particulars, dels ciutadans que van dirigits a un complement que creiem que no és ètic, aquest és l'interès general. O és que hem de continuar pagant sempre per una cosa que creiem que no és correcta, que és un excés? Jo, vaja, l'interès general és protegir les butxaques dels contribuents.

I després també el que m'ha semblat ja de moltíssim mal gust, Sra. Perelló, que m'ha semblat que vostè no sé a quin planeta viu, és el conte de la llagrimeta, de les famílies que hi ha al darrera, escolti, parlem de funcionaris que, molt legítimament, tenen la seva feina segura, tenen un sou que està molt per sobre de la mitjana dels sous que es cobren a Balears, i que vostè ens vengui a dir que hi ha famílies al darrera, quan aquí, en aquesta mateixa cambra hem parlat de situacions, per exemple la setmana passada parlàvem de les cambres d'hotel, a mi em sembla simplement immoral que vostè vengui a fer-nos aquest conte de la llagrimeta.

(Alguns aplaudiments)

Siguem seriosos, i jo crec que en una funció pública ben pagada, crec que és distintiu dels països que funcionen bé tenir una funció pública ben pagada; tant de bo poguéssim pagar més els nostres funcionaris, però posem les coses al seu lloc, que parlem, com he dit repetidament, d'un complement de destinació per una destinació que ja no s'ocupa.

Gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Castells. Pel Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans, té la paraula el Sr. Pericay.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Sr. President, senyores i senyors diputats, bon dia a tothom, encara que el dia sigui ja un poc gastat. En el debat de presa en consideració de la supressió de la disposició addicional novena de la Llei 3/2007, disposició coneguda popularment com a nivell 33, ja els vaig detallar les raons que ens duïen a presentar aquesta proposició de llei. Avui ha recordat també tant el Sr. Reus, com el Sr. Castells, que m'han precedit, que aquesta era una proposició de llei, efectivament, que Ciutadans va proposar ara ja fa temps, després m'hi referiré.

En tot cas, aquestes raons, que no repetiré, poden resumir-se en una de sola: els polítics hem de donar exemple i una de les maneres de donar-lo és renunciar als privilegis que du associats l'exercici del càrrec, un d'aquests privilegis reservats als funcionaris públics i treballadors assimilats és l'anomenat nivell 33, i, com qualsevol privilegi, du aparellat un greuge, un greuge respecte de la resta de funcionaris i un greuge respecte de la resta de ciutadans. I que consti, Sr. Castells, amb això que no tenc cap conflicte d'interès jo, ja que ha demanat que ho diguem, llevat que el meu conflicte d'interès no tenir-lo, que aquest també podria ser un conflicte d'interès, segons com ens mirem això, segons com ho veiem, com a mínim. En tot cas, no el tenc, en principi, tal com vostè demanava que ho exposàssim aquí damunt.

En resum, el que fem avui amb la supressió d'aquesta disposició addicional és reparar una injustícia i crec, francament, que n'hem d'estar contents. Com els deia abans, una de les primeres iniciatives de Ciutadans en aquesta cambra, dia 16 de juliol del 2015, va ser justament aquesta, registrar aquesta proposició de llei. No érem els únics que dúiem en el programa la supressió del nivell 33, però sí vàrem ser els primer a fer una passa decisiva per eliminar-lo. Ciutadans hem apostat sempre, des del primer moment, per la regeneració democràtica, i això significa, entre d'altres coses, donar a la classe política un llustre, una credibilitat que, al nostre entendre, com a mínim, no hauria hagut de perdre mai.

No n'hi ha prou de prescindir, és evident, d'aquest privilegi i d'altres com l'aforament, per exemple, o d'exigir que el règim d'incompatibilitats sigui transparent i rigorós i la seva conculcació objecte de sancions, mesures totes aquestes incloses en el programa nostre, no n'hi ha prou amb això, és evident, també necessitam promoure altres iniciatives que

acabin amb això que s'ha convengut de denominar la colonització de la resta de poders de l'Estat per part de la classe política, colonització que té moltíssimes formes de concretar-se. En aquest sentit, també necessitam igualment una nova llei electoral que vinculi de forma molt més estreta electors i elegits.

Com és natural, la majoria d'aquestes mesures no les podem prendre en aqueixa cambra, però les que sí podem prendre no les hem de deixar per a més endavant, com a mínim aquest és el nostre punt de vista; i no les hem de deixar, sobretot, quan compten amb un ampli o suficient acord dels grups parlamentaris, com és avui el cas.

Per tant, poca cosa més podré afegir al que ja vaig manifestar fa tres mesos i mig en el debat de presa en consideració d'aquesta llei. Només felicitar-me que aquesta proposició de llei, que és la primera que Ciutadans ha presentat en aquest Parlament, sigui justament aquesta i, a part de no ser l'última, permeti acabar amb un privilegi que mai no hauria hagut d'existir.

Moltíssimes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pericay. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Maria José Camps, per un temps de deu minuts.

LA SRA. CAMPS I ORFILA:

Gràcies, president, senyores diputades, senyors diputats. Ja s'ha dit aquí, l'acord de governabilitat per les Illes Balears, en el seu punt 2, que du per títol *Un nou temps per a les institucions i la ciutadania*, hi consta expressament, com a mesura a dur a terme pel Govern, la supressió del complement 33.

És açò una motivació política? Doncs clar que sí, Sra. Perelló, som aquí precisament per fer política. És incompatible el vessant polític i el vessant legal, que ha dit també el Sr. Castells? Doncs, entenem que no, de cap manera han de ser incompatibles aquests dos vessants, però òbviament la motivació que hi ha darrera aquesta supressió és una motivació política, que no per açò hagi de ser il·legal.

I com ja els vaig dir també en el debat de presa en consideració de la proposició de llei que ens presenta el Grup Parlamentari Mixt, Ciudadanos, el Grup Parlamentari Socialista està d'acord amb aquesta mesura, la qual cosa és òbvia, no només perquè sigui recollit en els acords del pacte, sinó perquè n'està convençut que s'han de suprimir el que són considerats privilegis per part de la societat, i així, en el programa electoral del Partit Socialista, textualment s'hi recull: "Suprimirem les situacions dels empleats públics que són percebudes com de privilegi per la ciutadania, com ara són la consolidació del denominat nivell 33, fora de la lògica de la carrera administrativa i del principi d'igual treball igual salari."

Fins aquí sembla que tots els grups hi podem estar d'acord, ja que tots, durant el debat de la presa en consideració de la proposició, com durant la seva tramitació parlamentària posterior, tots els grups han manifestat la seva voluntat de suprimir aquest complement retributiu, legal, però socialment i, podríem dir, èticament gens justificable, el suprimim d'ara endavant. Per què el suprimim? Perquè hi estam d'acord, perquè realment consideram que no es justifica.

A partir d'aquí, però, com s'ha vist amb les esmenes que s'han presentat per cada grup i les intervencions que hem escoltat aquí, podríem dir que hi ha uns grups que hi estan més a favor que d'altres, de suprimir-lo de forma real i efectiva.

El text originari de la proposició de llei, realment vull també aquí fer un incís, és una proposició de llei, no és obligatori que dugui una memòria, si fos així hauríem de modificar el Reglament d'aquest Parlament, si parlàssim de projecte de llei duria aquest complement de memòria i estudis jurídics, és una proposició de llei correctament presentada; doncs, la mateixa proposava derogar la disposició addicional novena de la Llei de la funció pública balear, on s'estableix actualment el dret a percebre el col·loquialment anomenat nivell 33.

Però no per voler eliminar aquest nivell 33 som irresponsables, i aquí he de fer incís en el que ha dit el Sr. Font i també la Sra. Perelló: òbviament, ens hem assessorat i, òbviament també, hem revisat la jurisprudència tant del Tribunal Constitucional com del Tribunal Suprem i, així mateix, ens hem mirat també els quatre exemples de les quatre comunitats autònomes que ja han fet aquesta passa. Així com estava plantejada la proposició inicialment, la realitat era que se suprimia el dret a percebre aquest complement retributiu en tots aquells casos en què no s'hagués meritat, però res es deia en relació amb qui ja tenien reconegut aquest complement.

De l'exposició de motius, però, se'n deriva que el proponent de la proposició de llei, Ciudadanos, el que realment pretenia era suprimir aquesta percepció a tots, tant a aquells que tendrien dret en un futur a percebre, com a aquells que ja el cobraven. Així, com he dit abans, via esmenes presentades, està clar que uns grups, en aquest cas el Grup Popular i El Pi, que mantenen vives les esmenes i les han defensades, en aquest cas han apostat per suprimir a mitges el nivell 33, amb el benentès que no el cobraria ningú més de bell nou, proposant establir un complement personal transitori igual a la reducció soferta, absorbible amb els increments que experimenti el seu complement de destinació per a aquells que el cobren actualment.

Per altra banda, els Grups Parlamentaris Socialista, Podem, MÉS per Mallorca, MÉS per Menorca i Mixt, Gent per Formentera, coherents amb l'acord incorporat als pactes de governabilitat, apostem de forma valenta per una supressió real i generalitzada. Per la qual cosa, vam presentar una esmena que va ser incorporada a la ponència, perquè aquest era el sentit real de la proposició de llei, per tal de garantir que no només es deixaria de pagar aquest complement de futur, sinó també a tots els que, sotmesos a la Llei de funció pública autonòmica, el cobren actualment. Que no hem de confondre açò amb retroactivitat, perquè no es demana que es torni.

Per la seva part, el Govern va fer també una posta valenta en aquest sentit i per aquest motiu a la Llei de pressuposts per a la comunitat autònoma del 2016 va suspendre la retribució del nivell 33, essent que ara ningú dels que hi té dret, i ho diré amb parèntesi, té dret perquè prové d'una llei, a cobrar-lo, no el cobra. I crec que aquest fet s'ha de posar també en valor i també hi faig referència perquè existeixen esmenes en aquest sentit.

El Grup Parlamentari Socialista ja havia demanat en aquest Parlament tant la modificació de la Llei de la funció pública com específicament l'eliminació de privilegis retributius entre els quals el que preveu la disposició addicional novena de l'actual Llei de funció pública autonòmica. Així, el mes de març del 2014, el Grup Parlamentari Socialista va presentar una proposició no de llei, amb RGE núm. 1498/14, per tal de proposar mesures, i llegeixo literalment, "que suposen l'eliminació o suspensió de complements retributius desproporcionats que avui, en temps de crisi, no es poden consentir, en ares a l'exemplaritat i que afecten el personal funcional que ha ocupat càrrecs polítics o càrrecs de màxim nivell funcional que perceben retribucions molt superiors o que no es corresponen amb les establertes per a altres persones que ocupen i exerceixen llocs que tenen atribuïda responsabilitats semblants a la mateixa o a les altres administracions de les Illes Balears, de manera que no s'acompleix la premissa d'igual treball igual salari."

I aquí també hem de fer un incís, pel que ha dit la Sra. Perelló, retribució no és sinònim necessàriament de salari, per tant ens trobam davant un complement retributiu, no d'un complement salarial; ens trobam davant d'una compensació que s'ha reconegut via Llei de funció pública de la comunitat autònoma a l'any 2007, i anteriorment també, gràcies a l'article 87 de l'EBEP, el qual autoritza les autoritzacions a poder reconèixer-ho, com va fer en el seu moment la nostra comunitat.

Al personal de les corporacions locals i consells insulars també se'ls ha reconegut aquest dret, atès que l'àmbit d'aplicació de la Llei de funció pública autònoma inclou expressament el personal de les corporacions locals en matèries no reservades a norma bàsica estatal, i entenem que aquesta no hi està reservada. Per tant, el dret a percebre aquest complement es va reconèixer en una norma de rang de llei i ara és perfectament possible suprimir-lo, igualment mitjançant una norma amb el mateix rang legal.

Al Grup Parlamentari Popular i, així mateix, al Grup Parlamentari El Pi li preocupen les conseqüències que aquesta supressió pot generar davant les eventuais reclamacions judicials que hi pugui haver. Doncs bé, la jurisprudència del Tribunal Constitucional, com he dit abans, i del Tribunal Suprem, confirmen la possibilitat de modificar el règim retributiu. La teoria dels drets consolidats no implica la congelació de l'ordenament jurídic existent i, per tant, no impedeix la introducció de modificacions legislatives com aquestes. Entenem que en cap cas aquesta proposició no incorre en inseguretats jurídiques, en cap cas no és poc responsable i en cap cas tampoc no podem parlar, com he dit abans, també, de retroactivitat.

Mirin, la supressió total entenc que troba la seva fonamentació en: primer, que és un privilegi que genera desigualtats entre els treballadors públics que veuen com personal de la mateixa categoria té un complement retributiu important, només pel fet d'haver estat un alt càrrec; també genera desigualtats entre els treballadors públics i els treballadors a l'àmbit laboral privat, una vegada han acabat la seva tasca política, els treballadors de l'àmbit privat no tenen cap tipus d'avantatge amb la reincorporació al món laboral, i no li dic res en relació amb els professionals autònoms o professionals liberals.

És un privilegi que té un cost econòmic aproximadament d'1 milió d'euros a l'any per a aquesta comunitat, i coincidim aquí també que es pot entendre que açò és perfectament un interès general legítim.

I a nivell comparatiu, també ho he dit abans, quatre comunitats autònomes l'han suprimit ja, pràcticament totes governades pel Partit Popular en el moment de la seva supressió: Castella-La Manxa, Extremadura, Astúries i Galícia. La jurisprudència generada arran d'aquestes supressions ha donat la raó, de moment, a l'administració.

Per tant, entenem que és absolutament justificada i legítima aquesta supressió, de cap manera no es poden acceptar les esmenes que es mantenen vives. Crec que hem de respectar la separació de poders i, en qualsevol cas, si s'hi han de pronunciar els tribunals, ja s'hi pronunciaran, però ja els puc avançar que en cap cas no tindria les conseqüències jurídiques que ha tingut per a aquesta comunitat haver d'indemnitzar el gran munt de doblers que s'ha hagut de pagar per acomiadaments improcedents que es van produir l'anterior legislatura.

I, per tant, rebutjarem les esmenes, com he dit abans.

Res més, moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Camps. En torn de rèplica, pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES, el Sr. Font, per un temps de cinc minuts.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Ràpid, a veure, això ja quedarà per sempre escrit aquí: El Pi està en contra del nivell 33, i els ho hem dit un parell de vegades, és a dir, així de clar.

Quedarà també per a sempre que Podemos no ha negat totes les afirmacions que jo he fet del mes de novembre, quedarà per a sempre.

Diputada Seijas, independent, la Sra. Pons, més raó em dona, més raó em dona: si és independent i no és de Podemos, més raó em dona que un independent, format, que vostès varen

proposar, els digui que no van bé, més raó em dóna. Què vol que li digui?

I després, privilegi, privilegi, privilegi; a veure, un privilegi és tenir feina fixa tota la vida, això és un privilegi, d'aquí a cent anys no existirà això, d'aquí a cent anys no existirà, eh, això és un privilegi, això és un privilegi. La resta, tenir un complement és que qui legisla ha donat un dret a qui el pot percebre, i no ho he aprovat jo això, no ho he aprovat jo això. Ho dic perquè convendria que no trabucassin, que no capgirassin les paraules ni el contingut de les paraules, no sé si s'embullen quan tradueixen del castellà al català o del català al castellà i privilegi i dret, digui el mateix; no, no, no, privilegi és tenir feina fixa tota la vida, això és un privilegi. I m'entén qualsevol ciutadà de Balears, qualsevol, qualsevol.

I l'altra qüestió, Sr. Castells, hi estic d'acord, és a dir, els conflictes d'interès que hi pugui haver que s'anunciïn i ja està, no hi ha cap problema en aquest sentit.

Però el que és evident és que nosaltres demanàvem la supressió real del nivell 33, demanàvem la supressió real del nivell 33. Passarà el que passarà, nosaltres votarem a favor de tot, i allà on anaven les nostres esmenes ens abstenem, perquè, lògicament, l'únic partit, bé, l'únic no, Podemos també, va, que en el mes de novembre va escriure una esmena perquè se suprimís el nivell 33 va ser El Pi i Podemos, tota la resta el que varen fer va ser suspendre'l.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Font. Pel Grup Parlamentari Popular, la Sra. Perelló, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. PERELLÓ I JORQUERA:

Gràcies, Sr. President. M'agradaria que quedàs clar en aquesta darrera intervenció que el debat d'avui no és sobre el manteniment o la supressió del nivell 33, el posicionament, al marge de la meva expressió corporal, del Partit Popular sobre aquest tema va ser clar des del minut 1, nosaltres no estàvem en contra de suprimir el complement 33. Una altra cosa és l'opinió meva personal respecte d'això, però el posicionament del grup va quedar manifestat en el debat de presa en consideració.

El que sí vàrem dir i vàrem deixar molt clar és que el suport a aquesta mesura de supressió havia d'anar supeditada que es fes bé i, en la nostra opinió, no es fa bé, no es farà bé, una vegada que ja tots els grups han intervingut i han manifestat la seva voluntat de no donar suport a cap de les esmenes que es mantenen vives en aquest moment.

La justificació, la motivació? Ha quedat molt clara: és un privilegi inacceptable, ha dit el Sr. Reus. És un complement que no és ètic i a més és injust, ha dit el Sr. Castells. I el Sr. Pericay s'hi ha referit com a reparació d'una injustícia i com a una mesura de regeneració democràtica.

Bé, entenem que tots aquests arguments poden servir per justificar la supressió de futur, a partir d'ara, res a dir, ho

compartirem més o manco, però res a dir. Però no ens sembla de rebut que sigui l'únic argument que s'utilitza per privar la gent que ja el percep d'una part important de les seves retribucions.

Perquè, Sra. Camps, forma part de la seva retribució, el complement de destí és una de les retribucions complementàries dels funcionaris i per tant forma part del seu salari. La seva supressió implica una rebaixa del muntant global de les seves retribucions, és així. I la jurisprudència ha deixat molt clar, la mateixa que vostè invocava, tant del Constitucional com del Suprem, que és vera que dins del règim funcional el tema dels drets adquirits s'ha de veure amb mesura i és cert que el funcionari no té dret a una concreta estructura retributiva, però té dret que se li respecti el muntant global de les seves retribucions. I això és una jurisprudència consolidada.

I vostès el que fan, ho he dit abans, és, amb aquesta mesura i amb la no provisió del complement personal transitori, rebaixar el sou fins a un 35% a alguns funcionaris, perquè sí. I això sí que és un dret adquirit. A més a més, de l'expectativa legítima de continuar percebent aquests doblers, perquè forma part de la seva retribució, i això és així.

Per tant, el debat d'avui, que entenc servirà de motivació a la llei que finalment s'aprova, serà interessant, una vegada que aquesta controvèrsia s'instal·li a l'àmbit jurisdiccional, veurem quina és la justificació real per baixar els sous a la gent. És una mesura política, efectivament.

I estic d'acord amb vostè, Sr. Castells, aquí venim a fer política, totalment d'acord, la decisió de suprimir el nivell 33 és una decisió política, totalment d'acord, però també és un vessant jurídic el que es veu aquí, perquè un parlament aprova lleis que afecten la gent i les lleis no poden ser arbitràries i es troben subjectes a uns principis i es troben subjectes a una normativa, no podem lleis de qualsevol manera. Què passarà si vostès consideren que els funcionaris -ho dic perquè ja ho han diverses vegades aquí- això que tinguin feina de per vida *como que no me va bien*, durem també una llei i, com que estan subjectes a l'imperatiu de la llei els funcionaris, doncs li llevam la feina i el subjectam com si venguessin de l'empresa privada?

(Remor de veus)

El que denota molt el debat d'avui és un profund desconeixement que vostès tenen sobre la feina funcional, la raó de ser d'aquest complement i el que implica tal vegada accedir, per a un funcionari, a nivell de la seva carrera professional o de la seva carrera administrativa a llocs de responsabilitat política, que, evidentment, ara ningú no tindrà interès a assumir cap d'aquestes funcions.

El que està clar és que aquest és el seu plantejament, els funcionaris som uns privilegiats i per llei podem fer amb ells tot exactament el que vulguem. Motivació? Política, és una decisió política, aquí venim a fer política estrictament.

Drets adquirits? Cap ni un. Respecte? En absolut, n'hi ha prou que jo digui que és un privilegi per llevar-li-ho.

Bé, idò aquest plantejament nosaltres no el compartim i precisament per això no donarem suport a aquesta llei. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Perelló. En torn de contrarèplica, pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears, la Sra. Seijas, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. SEIJAS I PATIÑO:

Gracias, Sr. Presidente. Cuando escuchaba argumentos aquí, en esta tribuna, del por qué se deberían mantener estas enmiendas en contra de... bueno, la no aceptación a ellas, como es el caso de Podem, me sorprendía muchísimo, porque cuando escuchaba que un trabajador que iba a ver mermado su sueldo un 40% me sonaba al 5% que le han bajado el sueldo a los funcionarios, a la congelación de los sueldos, a la pérdida de la capacidad adquisitiva de todo el funcionariado, cercana al 40%, y bueno, yo lo que veo es que no se puede comparar eso con un privilegio que se está cobrando simplemente por haber desempeñado un cargo público.

No estamos en contra de que los funcionarios que deciden dar un paso a la política pues que pierdan su carrera profesional, de lo que estamos en contra es que suban de nivel sin haber aprobado una oposición. Estamos de acuerdo en que se aplique la Ley de función pública, que se consoliden dos grados por cada dos años trabajados, entonces..., pero no que pasen de nivel, una persona que tenga un nivel 21 que pase automáticamente a un nivel 33, eso no nos parece de recibo y nos parece un privilegio, les guste a algunos el término o no.

Aquí estamos para tomar decisiones políticas y esto es una decisión política, señores, sí, vamos a... la idea es que no apoyaremos desde Podem, ni avalaremos ni con nuestra inacción ni con nuestra acción ningún privilegio a nivel político. En todo caso, si lo decide un juez, en el marco del estado de derecho, pues lo acataremos, pero sólo en este caso. Y veremos si realmente esto va a ser así, porque de hecho hay sentencias que no... a favor como en contra, y esto pasa siempre.

Entonces, hay que tomar una decisión política y esta es la que se ha tomado. Nada más, muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Seijas. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, el Sr. Reus, per un temps de cinc minuts.

EL SR. REUS I DARDER:

President, intervindrè des d'aquí, molt ràpidament. Les lleis han de ser justes i han d'estar motivades i el que nosaltres consideram és que la disposició actual no és justa ni està motivada i, per tant, la llevam, vull dir això és el que fem.

Si ara no existís el nivell 33 i l'haguéssim de posar, el posaríem? No el posaríem, crec que no el posaríem, ningú no s'atreviria a posar-lo. Per tant, el que fem és adaptar la llei als nous temps i suprimir una cosa que no hi hauria de ser.

Jo no he estat tan exhaustiu com ha estat la Sra. Camps amb la comprovació de sentències, però el que ha dit la Sra. Perelló no em quadra, he pensat en el moment, com la Sra. Seijas, no em quadra que a l'any 2010 es llevàs un 5%, entre un 5 i un 7% del sou als funcionaris i això no hagi passat res, sembla que això haurien d'haver tombat els tribunals i no va ser així i és exactament el que vostè descriu que fem, que sembla que no es pot fer i tenim aquest precedent que encara és molt més greu.

Perquè aquí del que parlam és d'adequar les retribucions i que els funcionaris, tots els que fan la mateixa feina, cobrin igual, d'això és del que parlam, i no eliminar... i no que un funcionari, per haver estat dos anys càrrec públic, cobri més que un altre que fa la mateixa feina que ell. I no és retroactiu perquè el que han cobrat totes aquestes persones durant aquests anys, evidentment no ho hauran de tornar, però, a partir d'ara que no es cobri.

Res més, gràcies.

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Josep Castells, del Grup Parlamentari MÉS per Menorca.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Bé, vostè, Sra. Perelló, ha dit una cosa que a mi m'ha deixat molt preocupat, diu: ara resulta que cap funcionari no voldrà tenir un càrrec polític. Suposo que vostè en deu conèixer molts que han optat a aquests càrrecs de responsabilitat només per tenir aquest complement, jo no en conec cap, jo no en conec cap, i en conec molts de funcionaris que són aquí, asseguts a aquesta bancada, i vull fer un reconeixement a aquells funcionaris, bons servidors públics, que dediquen el seu temps a tasques de govern i de direcció política i que avui votaran a favor de la supressió d'aquest complement.

(Alguns aplaudiments i petita cridòria)

Facin broma, facin broma, que retraten, que retraten, eh!

(Alguns aplaudiments)

Que retraten, que retraten, perquè, bé, la Sra. Perelló ja ens ho ha dit, ella particularment hi està en contra, el Partit Popular, per a això, sembla que hi està a favor; escoltin, si vostès estan a favor de la supressió, això és el que fem avui aquí. Hi havia una disposició addicional que creava aquest complement i nosaltres ara el suprimim, si estan a favor de la supressió això és el que fem. El que passa és que vostès, a més a més, diuen: suprimim-lo bé i per suprimir-lo bé ens proposen que creem i que regulem la continuïtat de la percepció d'això.

A veure, aquest complement es va crear el 2007, ara el suprimim, és el que fem, si hi estan a favor haurien de votar a favor i no cercar totes aquestes excuses per poder-s'hi oposar.

I per acabar, bé, el Sr. Reus..., bé, i la Sra. Seijas, també hi han fet referència i mantenc l'argument, però respectar el muntant global, el dret a respectar el muntant global; doncs escolti, quan es va retallar el 5% a tots els funcionaris..., o quan s'han retallat pagues extres a tots els funcionaris, doncs sembla ser que no és tan clar que no es pugui fer deixar de ... o sigui eliminar un complement i que, per tant, el que fins ara era un dret a partir del moment en què aquest dret s'elimina, doncs deixi d'existir el dret a percebre'l.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Xavier Pericay, del Grup Parlamentari Mixt, Ciudadanos.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

No intervindré, Sra. Presidenta. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Maria José Camps, del Grup Parlamentari Socialista.

LA SRA. CAMPS I ORFILA:

Gràcies, presidenta. Molt breument, crec que tot ja està dit, el que no ens quadra, Sra. Perelló, és que és absolutament incoherent que ens digui que els arguments que hem mantingut aquí els grups que donarem suport a aquesta proposició de llei poden servir per eliminar aquest dret a percebre aquest complement d'ara endavant, però no serveixen per suprimir-lo d'ara endarrera. Si els arguments són suficientment per a una cosa ho han de ser també per a l'altra.

Per tant, crec que haurien de ser una mica més sincers i reconèixer que realment no estan d'acord amb aquesta supressió.

I per part d'aquesta diputada que els parla en cap moment no s'ha dit, ni per part de ningú del meu grup parlamentari, que tenir una feina fixa sigui un privilegi, açò no ho hem dit perquè no ho consideram, consideram que els servidors públics, les persones que ocupen aquests llocs de feina hi són perquè s'ho mereixen, hi són perquè han passat unes proves prou difícils i han aconseguit superar-les.

El que sí que consideram que és un privilegi és que una igual feina no tenguí una igual retribució, açò sí que és un privilegi i un dels motius que he dit abans, a la meva primera intervenció, per justificar aquesta supressió del nivell 33, és, precisament, aquesta desigualtat, aquest tracte desigual en situacions iguals.

Em preocupa també que ningú no vulgui ocupar... cap funcionari no vulgui ocupar un càrrec públic, un càrrec polític si no té aquesta motivació econòmica, realment crearíem un problema molt seriós si açò fos així, però açò també evidencia perquè som tan diferents els grups parlamentaris que estam asseguts aquí i perquè uns són al govern i els altres no.

He de dir-los que ningú no ocupa un càrrec polític per obligació, o entenc que no hauria de ser així, és un càrrec voluntari, i un, quan accedeix a aquesta activitat absolutament legítima, ho fa amb totes les conseqüències i havent valorat quina situació tindrà i si podrà continuar promocionant o no en la seva carrera professional. Per tant, entenem, i repetesc, som al Parlament, la motivació política és evident, però una motivació política en cap cas no ha de ser incompatible amb una motivació jurídica o legal, perquè faltaria més dir que les motivacions polítiques són il·legals.

Per tant, res més. Gràcies, presidenta.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Bé, una vegada esgotat el debat, passam a la votació de les esmenes.

Votació de les esmenes del Grup Parlamentari El Pi
PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, RGE núm. 4951 i 4952/16. Votam.

Vots a favor, 22; vots en contra, 35.

Votació de les esmenes del Grup Parlamentari Popular,
RGE núm. 4983 i 4984/16. Votam.

Vots a favor, 22; vots en contra, 35.

Votació de l'articulat. Votació de l'article únic. Votam.

Vots a favor, 35; vots en contra, 19; abstencions, 3.

Votació de la disposició addicional única. Votam.

Vots a favor, 38; vots en contra, 19.

Votació de la disposició final. Votam.

Vots a favor, 38; vots en contra, 19.

Votació de la denominació de la proposició de llei i de l'exposició de motius. Votam.

Vots a favor, 38; vots en contra, 19.

Es faculten els serveis jurídics de la cambra per fer les correccions i modificacions tècniques necessàries per tal que la llei en qüestió tenguí una redacció coherent.

Una vegada esgotat el debat i les votacions, aquesta presidència proclama aprovada la Llei de modificació de la disposició addicional novena de la Llei 3/2007, de 27 de març,

de la funció pública de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

Fem un recés fins a les quatre.

LA SRA. PRESIDENTA:

Bona tarda. Recomençam la sessió.

V. Debat i votació del dictamen de la Comissió d'Assumptes Socials i Drets Humans de la Proposició de llei RGE núm. 7581/15, presentada pels Grups Parlamentaris MÉS per Mallorca, MÉS per Menorca, Socialista, Podem Illes Balears i Mixt, balear de fosses.

Passam al punt cinquè de l'ordre del dia d'avui, que consisteix en el debat i votació del dictamen de la Comissió d'Assumptes Socials i Drets Humans de la Proposició de llei RGE 7581/15, balear de fosses.

Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans RGE 5401, 5402 i 5404/16, té la paraula el Sr. Xavier Pericay.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats, públic assistent, tenc la impressió, i estic segur que aquesta impressió és compartida pels que em seguiran en l'ús de la paraula, ja que a mi em toca ser el primer, que un pic més en aquest parlament hem fet una bona feina. Ja la vàrem fer amb la Llei LGTBI, i ara puc dir que hi hem tornat. Quan dic que hem tornat a fer una bona feina ho dic per l'oportunitat que representa aprovar avui aquesta llei rebatejada amb el nom de Llei de persones desaparegudes. És un acte humanitari, un acte de justícia, un acte que servirà -no en tenc cap dubte i a més així ho desitj ben sincerament- per tancar unes ferides que haurien d'haver-se tancat molt abans d'avui. Però també crec que hem fet una bona feina perquè tots ens hem esforçat per anar netejant el camí d'obstacles en el curs de la tramitació parlamentària d'aquesta llei, i per damunt de tots -i vull fer-ho constar- la diputada Margalida Capellà, que en aquest moment és aquí... pareixia realment assajat...

(Algun aplaudiment)

...que és qui n'ha estat en aquest cas la vertadera ànima.

En qualsevol faceta de la vida perquè les coses surtin bé és necessària una suma de voluntats i d'encerts. Per sort de les primeres, de les voluntats, crec que n'hem tengut a balquena, i quan als segons, als encerts, jo diria que tampoc no ens podem queixar.

Ciutadans havia presentat unes quantes esmenes a l'inici de la ponència i posterior comissió; gairebé totes havien estat acceptades o transaccionades, o sigui que ja formen part del text que en aquest moment és viu aquí, i per tant ja formen part també de la llei. Com és natural, d'això n'estam prou contents. Avui matí ens quedaven tres esmenes vives que són les que en aquest moment em toca defensar, una esmena a l'article 10 i dos fragments a l'exposició de motius que hi estaven

relacionats. Però no les defensaré, i no les defensaré perquè aquest mateix matí, i també me'n felicito pel que fa a mi i també al conjunt, evidentment, de Ciutadans, al partit, però sobretot pel que fa al conjunt d'aquest procés que acab de descriure i que fins ara ha estat un procés de suma, insistesc, de voluntats i de suma també d'encerts, crec jo, hem pogut arribar a una darrera demostració de voluntat col·lectiva en aquest cas i també d'encerts, ja que el desenllaç crec que és efectivament un encert. La qüestió és que avui matí hem parlat els representants del Partit Popular, de Ciutadans i també dels grups de la majoria i hem arribat a una transacció entre el que tant el Partit Popular com Ciutadans, per una banda, i els grups de la majoria, per una altra, teníem com a propostes respecte d'aquests punts, una transacció que crec que és una transacció bona per a tothom, bona per a una banda i bona per a l'altra, i sobretot bona pel resultat final, que és una llei que podrà sortir sense cap taca, ni tan sols una taqueta petita, i amb el vot favorable de tots els grups representats aquí. Per tant no els explicaré en què consistien aquestes esmenes perquè ja no tenen sentit. En tot cas, respecte de la transacció proposada, els meus companys... el meu company, en concret, Miquel Jerez, del Partit Popular, ens dirà exactament en què consistirà.

Jo com a mínim, per part de Ciutadans, vull reiterar el que he dit: per una banda retir les tres esmenes que teníem presentades; per altra banda m'agradaria recordar el que he dit simplement al començament, i no m'entretendré ja gaire més en aquesta intervenció: crec que hem fet una bona feina, una feina en què hem sumat voluntats i encerts, i crec que n'hem d'estar realment contents. Avui complim un acte humanitari, un acte de justícia, un acte que servirà -així ho desitj- per tancar unes ferides que haurien d'haver-se tancat fa molts de temps.

Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari Popular RGE 5510, 5517 i 5519/16, té la paraula el Sr. Miquel Àngel Jerez, per un temps de quinze minuts.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, afrontam avui aquest debat d'aprovació d'aquesta proposició de llei de la mateixa manera que ho fèiem en la seva presa en consideració, des de la convicció que el reconeixement a la dignitat de totes les víctimes de la Guerra Civil i del franquisme i el dret a l'exhumació de les seves restes és un deute que la democràcia té pendent de pagar, i la història un buit ètic i moral per omplir.

Milers de familiars de desapareguts durant la Guerra Civil porten anys buscant les restes dels seus éssers estimats, i la llei que avui sotmetem a la seva aprovació busca donar-los una resposta definitiva i recuperar de l'oblit tots aquells que van pagar la tragèdia amb les seves pròpies vides i atorgar-los el descans que mereixen. La memòria és vida, recordar ens humanitza, i no es pot obligar als familiars de les víctimes que

oblidin els seus ní que la societat oblidí la tragèdia viscuda en l'epísodi més cruel de la nostra història recent.

La societat, i en particular els fills o els néts de la guerra, no hem d'oblidar que en una mateixa casa uns varen combatre d'un costat i uns altres del contrari, sense més opció moltes vegades que l'obediència o l'afusellament. La societat, i en particular els fills o els néts de la guerra, no hem d'oblidar que en una mateixa casa molts familiars quedaven amb la incertesa de no saber si tornarien els seus éssers estimats; després arribava la certesa que els havien matat i finalment la incertesa de no saber on eren els seus cossos. La societat, i en particular els fills i els néts de la guerra, no hem d'oblidar que els senyors de la guerra van ser una minoria, i que la immensa majoria varen ser víctimes, i les víctimes civils varen ser víctimes alienes al combat, que van veure destruïdes les seves cases, els seus refugis i fins i tot els hospitals on es trobaven.

Ahir tenia l'oportunitat d'escoltar la companya Margalida Capellà dient que arribam tard, no seré jo qui desvirtuï i negui aquesta afirmació, però sí que li diré que el retard no altera la necessitat material i no altera l'obligació moral que tenim d'aprovar avui aquesta llei. L'aprovació d'una llei que no admet posar-se de perfil, sinó que admet generositat i admet, sobretot i per damunt de tot, molt, moltíssim de respecte.

La mateixa generositat i respecte, i això ho he de dir, que s'ha tengut en la tramitació d'aquest text legislatiu, amb l'acceptació d'esmenes importants presentades, i ho dic, pel nostre grup parlamentari, i que han permès millorar substancialment la naturalesa del text, tot sigui dit. Vàrem proposar un canvi en el títol de la llei per considerar que la dignificació de les víctimes començava precisament pel títol de la llei, perquè la importància de la llei rau en les víctimes, en les persones i les raons per les quals varen ser enterrades i no on es troben precisament avui dipositats els seus cossos. Esmena que precisament també va ser acceptada.

Vam proposar, també des del meu grup, determinar la naturalesa dels crims per considerar que ho van ser per raons polítiques, que ho van ser per raons ideològiques i també ho varen ser per raons religioses. I per considerar que amb això la llei recollia, amb major amplitud, la motivació real de les morts. Esmena que també va ser, amb generositat, acceptada.

I vam proposar també que els proposants renunciassin a mantenir la taxativa consideració de crims de guerra, o crims contra la humanitat a l'articulat, però molt en particular en tot allò que fa referència a la persecució dels responsables, d'acord amb el criteri d'imprescriptibilitat del delictes que manté el dret penal internacional. I demanàvem que renunciessin a aquestes consideracions, d'acord amb la pedra angular, pedra angular del nostre dret penal, el principi precisament de legalitat i les seves exigències: *lex previa*, *lex certa*, *lex scripta* i *lex stricta*. I finalment podem dir que aquesta proposta del Grup Parlamentari Popular, juntament amb la participació del Grup Parlamentari Ciutadans, ha estat generosament també recollida en forma de transacció pels grups proposants, de manera que la satisfacció en aquest cas és pràcticament completa.

Per tant, retiram l'esmena 5510, que afecta l'exposició de motius, per haver acordat una transacció havent de dir en el

paràgraf esmentat, "desaparicions forçades com a possibles crims contra la humanitat".

Retiram l'esmena 5517 que afecta l'article 7, per haver acordat una transacció, havent de dir en el paràgraf esmentat "vinculada a possibles desaparicions forçades" i amb la incorporació *in fine* de la frase "conforme amb la legislació vigent".

I retiram l'esmena 5519, que afecta l'article 10, per haver acordat una transacció, havent de dir en el paràgraf esmentat "comissió de possibles crims contra la humanitat" i amb la incorporació *in fine* de la frase "conforme amb la legislació vigent".

Senyores i senyors diputats, serveixi aquesta llei, serveixi aquesta tramitació parlamentària d'exemple i també serveixi, com no, de lliçó, de lliçó irrenunciable per a tots aquells que avui encara mantenen posicionaments irreconciliables, que encara n'hi ha, perquè les coses no es redueixen a una història de bons i no es redueixen a una història de dolents; hem de tancar, s'ha de tancar, com fem avui i d'una vegada per totes, aquest fals debat polític, carregat moltes vegades d'intencionalitat i que no beneficia l'esperit de reconciliació tantes vegades invocat per tots nosaltres. I si som capaços de fer-ho, si som capaços d'aconseguir això, només després tendrem capacitat per afrontar el present, amb el respecte per als altres, amb el rigor històric i amb la maduresa que suposa superar una etapa desgraciada de la nostra història recent, que la majoria de nosaltres dels que som aquí ni hem viscut, ni hem sofert en les nostres pròpies carns.

Per tant, serveixi aquest debat d'exemple i de lliçó irrenunciable, també per a aquelles institucions públiques on encara existeixen debats encesos sobre aquells que van ser dolents i sobre aquells que encara van ser pitjors. Serveixi aquest d'exemple i lliçó per aquelles institucions públiques madures, perquè aixequin monuments en defensa de la pau col·lectiva i la reconciliació i reconverteixin l'odi i el rancor en fraternitat i concòrdia. Perquè recordem que no vam ser nosaltres els que visquérem el drama en primera persona, ni visquérem la guerra, ni la fam, ni la misèria, ni el perill, ni el bombardeig, ni la metralla en els nostres cossos, a nosaltres i a les generacions futures ens correspon honrar la memòria col·lectiva de tots ells, sense distinció ni exclusions que valguin. No ens està permès en una societat oberta, tolerant, fer el contrari.

I dit això, per concloure no m'agradaria fer-ho sense esmentar la figura i invocar-la d'una persona important en la transició política d'aquest país, com a exemple de concòrdia, de fraternitat i exemple de conciliació, deia Marcelino Camacho: "*Nosotros, precisamente los comunistas, que tantas heridas tenemos, que tanto hemos sufrido, hemos enterrado nuestros muertos y con ellos nuestros rencores. Nosotros estamos resueltos a marchar hacia adelante en esa vía de la libertad, en esa vía de la paz y en esa vía del progreso*".

I dit això i per concloure aquesta intervenció, em correspon obrir un capítol, el capítol dels obligats reconeixements, en primer lloc a totes i cada una de les víctimes del conflicte i de

la dictadura, i també, molt en particular als seus familiars, sense distinció que valgui.

Reconeixement també als que han fet possible l'aprovació d'aquesta llei, en primer lloc, a les associacions memorialistes que avui també ens acompanyen, pel treball desenvolupat en la recerca de desapareguts. En segon lloc, a tots i cada un dels ponents i, en particular a un, a Margalida Capellà, pel seu tarannà, i sobretot, Margalida, per la teva convicció amb la qual has defensat, pràcticament des del primer que dia que et conec, la necessitat d'aprovar aquesta llei. I molt en particular, també, i ho vull reconèixer i m'ho han de permetre, l'excel·lent treball desenvolupat per un company meu del Grup Parlamentari Popular, Juan Manuel Lafuente, que, amb les seves aportacions i sobretot amb la seva actitud col·laboradora, ha aconseguit, sense cap tipus de dubte, que aquest document acabi sent el que és.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

(Aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Baltasar Picornell del Grup Parlamentari Podem Illes Balears.

EL SR. PICORNELL I LLADÓ:

Moltes gràcies, presidenta, senyores diputades, senyors diputats. Tenguin molt bones tardes totes i tots.

Bé, bones tardes a tothom, benvingudes totes les persones que sou aquí avui acompanyant-nos. Vull començar donat les gràcies als familiars aquí presents, a les entitats com Memòria i Unitat Cívica per la República, entitat de la qual tenc l'honor de ser membre. I que fins al dia d'avui, aquests que són aquí asseguts, han lluitat al carrer cada primer dissabte de mes, a peu de carrer, per demanar veritat, justícia i reparació.

Avui, aquí, fem la darrera passa per recuperar una part vostra, que se us va arrabassar per força i que fins al dia d'avui heu esperat que un govern reaccionàs. I sí, abans de continuar amb el discurs, volia començar per disculpar-me, -es veu que estic un poc emocionat avui- us deman disculpes als familiars, ara com a parlamentari, per haver fet tan tard, i la veritat és que hem fet molt tard i moltes i molts de vosaltres ens han deixat pel camí amb la ferida ben oberta.

Avui aquí restablim la memòria de les víctimes que van defensar els valors democràtics, sortits d'aquell 14 d'abril de l'any 1931, on Palma, poques hores després que ocorregués a Barcelona, va hissar la bandera republicana a la balconada de Cort, essent la segona capital on és proclamava la República.

El cop d'Estat militar del 36 aquí va desplegar una virulenta repressió, dura, sistemàtica i planificada. Des del primer moment es varen produir detencions, s'elaboraren o ja s'havien confeccionat llistes de persones que durant els primers dies havien de ser empresonades i evitar amb això qualsevol possibilitat de reacció davant l'intent colpista, els presos foren reclosos a la presó provincial de Palma, al Castell de Bellver,

al vaixell Jaume I, al magatzem de fusta de Can Mir i a les presons militars de Sant Carles a Illetes, etc.

La repressió s'endurí a partir del desembarcament de Bayo, els afusellaments es feren habituals i centenars de persones foren assassinades sense judici previ. Les xifres d'assassinats a Mallorca al llarg de la guerra i posterior dictadura freguen les 2.000 persones.

Aquest curt període de la nostra història ens va deixar vídues, nins orfes, néts i nétes que no han conegut els seus padrins, famílies rompudes amb històries molt dures rere elles, algunes d'elles les vaig contar a la presa en consideració d'aquesta mateixa llei.

Els i les mestres també foren víctimes preferents de la repressió i moltes d'elles i d'ells foren assassinats, empresonats i depurats. La llengua i la cultura de Mallorca va ser foragitada i perseguida per tal d'imposar la castellanització. El panorama educatiu va estar dominat per la depuració de professors i la seva substitució per falangistes i excombatents. S'imposaren els valors de la moral catòlica més retrògrada d'un espanyolisme excloent i militarista per tal d'adoctrinar.

El subconscient, el nostre subconscient de la nostra memòria encara reacciona davant aquests fets, només ens hem de remuntar a aquesta passada legislatura del Partit Popular de Bauzá, quan 100.000 ciutadanes i ciutadans varen sortir al carrer per l'atac contra la nostra llengua, l'educació i els nostres docents.

Per això, hem qued amb una frase d'aquest cap de setmana, quan vaig assistir al cinquè aniversari del Mur de la Memòria: "No tan sols recordem els nostres perduts, les persones i els afusellaments sinó també tots els avanços que va representar l'escola republicana i que ara són més vigents que mai".

El 1979 es va ratificar el Conveni Europeu de Drets Humans i a dia d'avui es continua sense conèixer el perdó de més de 140.000 desapareguts arreu de tot l'Estat, víctimes de la Guerra Civil i posterior dictadura, víctimes de la repressió franquista. Aquest estat nostre en democràcia no pot de cap de les maneres continuar acceptant la vergonya de ser el segon país del món amb més fosses comuns sense identificar, després de Cambotja. I ho torn repetir, 140.000 desapareguts arreu de tot l'Estat espanyol.

Han passat ja quasi quaranta anys des de les primeres eleccions democràtiques i durant aquest llarg període la dreta espanyola no solament no ha fet el reconeixement a algun de l'important avanç que va suposar la Segona República, sinó que, per contra, no ha desistit en la seva obstinació de sepultar-la sota una menyspreable llosa de desqualificacions.

No n'hi ha prou vendre fum ara amb aquesta llei, sinó que volem una condemna ferma. Per això també us deman coherència amb el vostre discurs, coherència, i no poseu més traves perquè s'eliminin d'una vegada tots els monuments i els noms dels carrers dels nostres pobles i ciutats que avui encara enalteixen el feixisme.

(Algunes aplaudiments)

No és suficient només llevar la simbologia, l'ombra que projecten a terra continua sent l'ombra del feixisme, per tant, han d'acabar desapareixent, com es va fer amb la creu de Muleta de Sóller. Per tant, és el moment d'actuar ara i no més tard.

Aquí, senyores i senyors, s'han fet crims contra la humanitat i desaparicions forçades, els crims contra la humanitat no prescriuen i en el cas de desaparició forçada el termini de prescripció ha d'aplicar-se a partir del moment que cessa la desaparició forçada, és a dir, des que la persona apareix amb vida o, en aquest cas, es troben les seves restes.

Avui aquí restablim la memòria, per exemple, de Margalida Jaume, de Joan Canyelles, d'Ignasi Picornell i Femenias, de Serafi Vives en Camel·lo, d'Aurora Picornell, d'Andreu Paris Martorell, i així una llarga llista de noms que no em bastaria el temps de la intervenció per acabar d'anomenar-los.

Fem molt tard per fer cas omís del Comitè de Drets Humans de Nacions Unides quan fa poc sol·licità al Govern d'Espanya, en mans del Partit Popular, derogar la Llei d'amnistia, de l'any 1997, per tal que es puguin investigar totes les violacions dels drets humans comeses.

I no és just, de cap de les maneres, que a Espanya no es faci justícia i que s'hagi de cercar a l'Argentina, perquè aquí fins ara no hem mogut un dit per les víctimes del franquisme. Però avui, aquí i ara, fem una gran passa, avui comença la fi d'una anomalia que queda en aquesta comunitat autònoma que pertany a un país on les víctimes de la repressió mai no han estat recuperades. Avui tancam ferides.

Aquesta llei arriba tard, però finalment arriba. Avui comença la veritat i la justícia i la reparació de les víctimes de la dictadura i de la repressió franquista. Per tant, salut, memòria, república.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Margalida Capellà, del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca.

LA SRA. CAPELLÀ I ROIG:

Bon dia a tothom. Avui tots hauríem d'estar contents, satisfets pel suport i el consens que hem aconseguit amb aquesta llei, tot i que jo no estic molt segura que haguem d'estar contents perquè per a mi aquesta és la llei més trista de la història del Parlament d'aquesta comunitat autònoma.

És ver que hem aconseguit consens, aquesta va ser la intenció dels grups que vàrem proposar aquesta llei des del principi, perquè pensàvem i estam convençuts que hi ha temes amb els quals no n'hi ha prou a vèncer, vèncer és molt fàcil quan hi ha una majoria, sinó que hem de convèncer, i des del principi ens vàrem asseure amb tots els grups per tal d'explicar els objectius, els principis, què volíem, quin era el problema, quines eren les solucions que plantejàvem i estàvem oberts

també a totes les solucions que ens podien proposar des de tots els grups.

L'objectiu era també que aquests desapareguts, que eren només de centenars de famílies, però que en relació amb tota la població potser es considerava sempre que eren poques aquestes famílies, volíem que els desapareguts d'aquestes famílies fossin els desapareguts de tots, i que les fosses, la de Porreres, la de Montuïri, les que hi ha a Eivissa, fossin les fosses de tota la comunitat autònoma. Per això vàrem plantejar aquesta llei que estableix la competència del Govern balear per tal de localitzar els desapareguts, localitzar les fosses comunes, exhumar-les i, en qualsevol cas, dignificar-les.

Hem aconseguit, gràcies, jo diria, al convenciment, però també a la delicadesa amb la qual els diputats i les diputades que han participat a la ponència han aconseguit traslladar a aquesta llei, repetesc, la delicadesa en què s'ha treballat, s'han treballat temes tan sensibles, hem aconseguit una llei que sigui una mica de tots. Fixin-se, la llei tenia un títol i l'hem canviat, el títol de la llei ara és a proposta del Partit Popular. A proposta del Grup Ciutadans vàrem millorar la redacció pel que fa a la inscripció de les persones desaparegudes en el cens. A proposta d'El Pi, també, vàrem millorar la composició de la comissió tècnica que preveu aquesta llei. El Partit Socialista va ser qui va aportar una proposició de llei que havia presentat a la legislatura passada i sobre la qual hem treballat. Els grups de Gent per Formentera i MÉS per Menorca han aportat dades i també han contactat amb experts que ens han indicat la situació de les fosses a Formentera, a Eivissa també, a Menorca, i han treballat especialment en com protegir, des del punt de vista patrimonial, les fosses. I Podem ha fet feina des del principi en la configuració de la comissió tècnica, abans hi participava la diputada Seijas, després s'hi va incorporar el diputat Picornell, però a la comissió tècnica també hi han fet feina.

Bé, jo voldria indicar que aquesta llei no comença en aquest parlament ni l'han feta només els grups parlamentaris, voldria esmentar en concret unes persones que hi han participat des del primer moment: l'advocat Jaime Bueno, per exemple; els juristes d'ARCA, que han col·laborat també en aquesta llei; juristes de la Universitat; els historiadors Tomeu Garí, Manel Suárez i David Ginard a Mallorca, i Miquel Àngel Casanovas a Menorca. També voldria esmentar molt especialment Catalina Gayà, que va ser batlessa de Sant Joan i que va ser la primera que ens va donar la pista per tal de protegir les fosses comunes a través de les figures patrimonials, dels béns catalogats o dels béns d'interès cultural; el Sr. Joan Huguet, exdiputat, amb qui també vaig parlar sobre la situació de les víctimes o de les famílies que coneixia ell; arqueòlegs, n'han col·laborat moltíssims a Mallorca, a Menorca, a Eivissa, a Formentera. A tots ells crec que els hem d'agrair... ja ho he fet personalment, però crec que hem de tenir en compte que aquesta llei ha estat obra no només d'una persona sinó de moltes més que hi han col·laborat, i per descomptat de les associacions de memòria històrica, la de Mallorca, i també el Fòrum d'Eivissa i Formentera, que des del principi també han vist la necessitat d'aquesta llei; el Comitè de Son Coletes o la Comissió de Memòria Històrica de Porreres, que també fa molts d'anys que hi fan feina.

Voldria acabar amb un exemple del que és aquesta llei. Això és un dau de fusta; no és un dau fet avui ni de fa uns anys, és un dau fet l'any 39, l'any 1939; no està fet amb cap màquina, està fet amb una cullereta, amb una cullereta a la presó de Can Mir; aquest dau el va fer un mestre que va estar tancat tres anys a Can Mir, es deia Jaume Rosselló, era un mestre que no va saber mai per què el varen tancar allà durant tres anys; és un mestre que quan el varen alliberar no va saber tampoc qui havia ordenat el seu alliberament, és un mestre que no va poder mai més exercir de mestre, és un mestre que no va saber qui el va denunciar ni per què el varen tancar durant tres anys. Era un mestre que va tenir una filla, que va ser mestra, que va tenir un altre fill; aquell nét també va ser mestre i aquest mestre és el pare dels meus fills.

Aquest dau el tenc a casa i per a mi simbolitza l'atzar, l'atzar que va fer que durant tres anys aquell mestre no l'agafassin, no el traguessin i no el matassin a Porreres. Les desaparicions forçades són això, és l'atzar, l'atzar que et detenguin i l'atzar que un bon dia o un mal dia qualcú decideixi que a tu et maten i a tu no. Durant tres anys aquell mestre, però també centenars de persones, varen estar a camps de presoners, a centres de detenció, escoltant quan qualcú deia les llistes dels que traurien a matar, a Porreres, a Manacor, a la carretera de Palma, i l'atzar ha fet que amb els anys, i també la injustícia i també la responsabilitat, moltes persones i associacions s'hagin anat ajuntant i hagin anat fent feina per aconseguir avui aprovar aquesta llei. L'atzar també ha fet que ens haguem ajuntat un parell de diputats i haguem cregut que aquesta llei també s'havia de dur endavant.

Els he contactat avui una història que va acabar bé, però milers d'altres històries no varen acabar bé. Els volia posar aquest exemple perquè d'alguna manera les persones que no tenim familiars..., que no tenim desapareguts a la nostra família, d'alguna manera volem contribuir al fet que es faci justícia, que es faci reparació i que hi hagi veritat sobre aquestes desaparicions. I parlant d'història, fa molts d'anys que tenc uns versos de Jaime Gil de Biedma que deia aquella sixtina: "*De todas las historias de la historia, la más triste sin duda es la de España porque acaba mal*". Crec que amb aquesta llei feim que aquesta història d'Espanya comenci a no acabar tan malament com es deia abans.

Moltes gràcies a tots i moltes gràcies sobretot al suport de tothom. Gràcies.

(Aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Maria Antònia Sureda, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, presidenta. Senyores i senyors diputats. Públic present, gràcies per ser aquí. És difícil ara començar, després de na Margalida. Avui aprovam una llei que farà que el Govern assumeixi les competències perquè la localització dels desapareguts durant la Guerra Civil i la dictadura franquista

sigui a la fi una realitat, és a dir, avui aprovam una llei per fer justícia, per ajudar a reparar.

Fa ja nou anys que es va aprovar la Llei de memòria històrica, una llei que en la seva aplicació no ha funcionat. La voluntat era bona, però una llei que no va acompanyada d'una dotació econòmica es queda en una mostra de bones intencions però no funciona. Això ha obligat que fins avui hagin estat els ajuntaments, les associacions i les famílies que es posassin al capdavant d'una tasca que no els correspon, i mentre han mancat els doblers que el Govern estatal s'ha negat a atorgar des de 2011 les famílies han hagut d'assumir les despeses o emparar-se en els seus ajuntaments. Coneixem exemples d'aquests ajuntaments que amb els seus pressuposts han començat a fer feina, a fer actuacions per les víctimes que es troben al seu poble; però tot i la ubicació les fosses són de tots. A diferents municipis es troben els cossos de persones d'arreu de les Illes, per això era important per a nosaltres que les despeses, les tramitacions, fossin a càrrec d'una administració més gran, en el nostre cas del Govern de les Illes Balears.

Les dues esmenes d'El Pi que es varen acceptar anaven en aquest sentit, i per això volíem votar amb coherència a la ponència i a comissió i ho volíem fer en contra de les esmenes que seguien vives, però crec que hem de felicitar el consens a què s'ha arribat amb les diferents transaccions i que no quedi cap esmena viva. Estam d'enhonorabona, i sobretot també hem d'agrair-ho a na Margalida Capellà, perquè ha estat gràcies a ella que consider que s'ha aconseguit. És el Govern que ha de pressupostar, coordinar les diferents administracions, associacions memorialistes, entitats i també particulars, i ha de vigilar un procés que ha de ser rigorós i compromès amb les famílies de les víctimes i en general amb tota la societat d'aquestes illes i amb el seu passat.

Celebram, idò, que a la fi hi ha voluntat de posar-se a fer feina per les víctimes de les almanco 55 fosses localitzades de les Illes Balears i per totes les seves famílies, unes famílies a les quals, a més de llevar-los un ésser estimat, se'ls va robar el dret a un enterrament digne i a un procés de dol, com a mínim normal. Però com ja vaig dir en la presa en consideració s'ha acabat el temps de mirar a un altre costat. Avui a Balears estam d'enhonorabona, s'aprova una llei per fer justícia, una llei per començar a tancar ferides. L'únic que lamentam avui és que malauradament en molts de casos ja no haurà arribat a temps.

Durant els darrers anys s'ha incrementat el moviment social, sempre recordant les associacions i les entitats que han fet feina lluitant per la memòria de les víctimes de la Guerra Civil, però també hem vist que s'han fet diferents obres de teatre, serveis documentals com *Memòria i oblit*, i s'han escrit llibres que han ajudat, i sobretot a nosaltres joves i a ciutadans futurs, a conèixer la realitat d'aquests anys a diferents pobles i racons de les nostres illes, gràcies a aquesta col·lecció, *Guerra Civil a Mallorca*, on s'han escrit llibres com *Les penes de mort*, *Cacics i repressors*, *A l'ombra de la Falange*, *El recer de la muntanya*, *L'esclafit de la crispació*, *Els tres fronts*, *Amb la por al cos*, *La guerra a casa*, *La revolta contra la rebel·lió*, *Desfilades de dia afusellaments de nit*, *La desfeta de la burgesia progressista* i *Llarg camí cap al desastre*. Gràcies.

Deixau-me dir les paraules de Jaume Alzina al pròleg d'aquest darrer llibre: "Al llarg de les pàgines que segueixen l'autor, i també ho podem fer extensible a tots els altres llibres, ens permet en definitiva reviu i recuperar el passat, l'oblit, el patiment dels represaliats, dels personatges sense història en el transcurs de la trista història de la Guerra Civil i la dictadura, amb l'esperança que la transmissió d'aquest coneixement a les generacions presents i futures mantengui viva la flama de la memòria històrica d'una tragèdia humana que mai no hauria d'haver succeït". Per acabar també utilitzaré la darrera frase del primer volum del llibre *Llarg camí cap al desastre* de Jaume Morey, que diu: "La por, el silenci, el patiment continuaven; continuaren encara molt de temps".

Jo només afegiré: avui podem començar a girar pàgina.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Patrícia Font, del Grup Parlamentari MÉS per Menorca.

LA SRA. FONT I MARBÁN:

Gràcies, Sra. Presidenta, bon dia a tothom i una especial benvinguda al públic assistent. Avui, avui és un dia molt important, avui debatem, finalment, la llei per a la recuperació de persones desaparegudes durant la Guerra Civil i el franquisme, i ho fem amb alegria, perquè ens hem de felicitar pel gran consens al qual hem arribat, consens fonamental en lleis com la que avui tractam, tan important i tan simbòlica a la vegada.

Per tant, crec que sí, que ens hem de felicitar mútuament tots els presents i hem d'agrair la feina feta per la coordinadora de la ponència, una altra més, la diputada Margalida Capellà, qui ens fa facilitar molt la tasca i que ha actuat, fins i tot, com a una gran medidora. Gràcies, Margalida.

S'hi van presentar, jo ja ho sé que els grups anteriors ja han comentat el tema de les esmenes, però voldria fer una miqueta de resum també, s'hi van presentar 25 esmenes en total, de les quals en vam acceptar 19, les 6 restants no hem pogut arribar a un acord fins fa no res, una estoneta. Així que l'alegria ara és més grossa, ja que el text és d'absolut consens. Sincerament, estam d'enhorabona.

Les esmenes que havien quedat vives tenien un element comú, la consideració que fèiem nosaltres d'aquests crims. I tot i que som conscients d'aquest consens aconseguit, amb tot sí que voldria explicar una miqueta el nostre posicionament sobre aquesta qüestió de la tipificació.

La nostra argumentació per qualificar aquests crims com de lesa humanitat es basa en la jurisprudència internacional i en les recomanacions del relator especial de l'ONU sobre la promoció de la veritat, la justícia, la reparació i les garanties de no repetició, Pablo de Greiff, el grup de treball contra les desaparicions forçoses de l'ONU, el Comitè dels Drets Humans

de Nacions Unides, Amnistia Internacional i Human Rights Watch.

El debat fet en aquesta cambra i altres indrets gira entorn, principalment, de tres qüestions: la Llei d'amnistia, la tipificació dels crims de desaparicions forçoses i l'imprescriptibilitat. La Llei d'amnistia contradiu, entre altres compromisos internacionals, el Pacte internacional de drets civils i polítics que va ser subscrit per Espanya el 28 de setembre del 1976 i ratificat el 27 d'abril del 1977, publicat al BOE el 30 d'abril del 1977, mentre que la Llei d'amnistia va ser aprovada per les Corts el 15 d'octubre del 1977, sis mesos de diferència. Aquest compromís internacional assenyalava en el seu article 15 que aquelles persones que van cometre actes delictius conforme als principis generals del dret reconeguts per la comunitat internacional poden ser jutjats i condemnats, encara que no fossin fets delictius, segons el dret nacional en el moment en el qual es van cometre.

Cal recordar que l'Estat espanyol es va comprometre a una cosa en l'àmbit internacional i va establir una llei que operava en sentit contrari, per tant, si l'escull que s'ha de superar és la Llei d'amnistia, s'ha de dir que els jutges poden declarar la nul·litat d'aquells apartats de la llei i al·legar que incompleixen aquells compromisos i recórrer a normes de dret internacional per investigar els crims de la dictadura.

Assenyalava el relator especial de l'ONU, Pablo de Greiff, en el seu informe sobre Espanya, que no hi ha res a la Llei d'amnistia vigent que impedeixi expressament el desenvolupament de recerques pels crims de la dictadura. D'aquesta manera, el Sr. Pablo de Greiff remarca que l'article sisè d'aquesta llei estableix que l'amnistia determinarà, en general, l'extinció de la responsabilitat criminal derivada de les penes imposades o que es poguessin imposar amb caràcter principal o accessori. Per tant, i segons aquesta interpretació del relator especial de l'ONU, perquè l'amnistia tenguí efecte haurà d'aplicar-se una vegada determinats els fets, les responsabilitats i les penes corresponents en el marc d'una recerca judicial o, almenys, no hi ha res en el text de la llei que impedeixi intentar tal determinació, escriu Pablo de Greiff.

Per contra, la pràctica de l'Estat espanyol ha estat la contrària, arxivar qualsevol denúncia sense investigar els fets al·legant la Llei d'amnistia.

Per reforçar aquesta idea, podem afegir que els tractats gaudeixen de preeminència sobre les fonts de dret internacional en cas de conflicte i que l'article 10.2 de la Constitució espanyola facilita la recepció del dret internacional dels drets humans. I aquest és el rovell de l'ou, avui parlem de drets humans bàsics, de tancar correctament una època obscura de la nostra història comuna, i anam per bon camí, la unanimitat d'avui n'és una prova. Sí, assumim que aquesta llei arriba tard i ens en lamentem, però avui vull pensar que és un nou dia per a tots nosaltres.

Però tot i les poques, o moltes, o les nostres discrepàncies, fariem bé recordant que el debat actual el fem gràcies a l'esforç de la societat civil, aquest esforç l'han fet principalment la generació dels nets, nascuts i crescuts en democràcia, és la manifestació viva d'una concepció de ciutadania democràtica,

contestatària, que pretén exercir els drets que són inherents a la democràcia, començant pel dret a reclamar. I un altre punt a tenir en compte és que la fortalesa de les institucions no pot ser mesurada per la seva capacitat de deixar de costat alguns temes, especialment aquells que es refereixen a drets fonamentals, sinó la seva capacitat de gestionar-los efectivament, encara que siguin complexos i incòmodes.

Els temes relacionats amb la veritat, justícia i reparació no haurien de ser qüestions de política partidista, sinó de principis i drets generals, que són de tots. Ara bé, sí que potser ens queda alguna pregunta rodant pel cap, com poden ser per què Espanya no ha recollit les figures de lesa humanitat de l'article 607 bis del Codi Penal, que va reformar a l'any 1995, o les que va fer a l'any 2001, quan Espanya va ratificar l'Estatut de Roma.

Ens trobam una combinació d'arguments per no dur a terme investigacions penals, que, de fet, també ha estat un dels punts bàsics d'aquest debat que hem tengut aquests dies previs, com poden ser la prescripció, la mort o el desconeixement dels presumptes responsables i l'aplicació de la Llei d'amnistia, que és contrària als principis que emanen de les obligacions internacionals d'Espanya, inclosa la declaració. Ara bé, els poders públics tenen l'obligació de respectar, protegir i materialitzar el dret de les víctimes de violacions de drets humans, a interposar recursos efectius enfront de tals vulneracions, així queda reconegut a l'article 8 de la Declaració universal de drets humans, a l'article 2.3 del Pacte internacional de drets civils i polítics i a l'article 13 del Conveni europeu de drets humans, entre d'altres tractats internacionals. Així que avui aquest parlament fa el que ha de fer i ho fem, per sort, amb consens.

El dret amb recurs efectiu per a les víctimes inclou tres elements fonamentals: l'accés igual i efectiu a la justícia, la reparació adequada efectiva i ràpida del dany sofert i l'accés a la informació pertinent sobre les violacions i els mecanismes de reparació, és a dir, la veritat. Així es constata en el que, ara per ara, és el referent normatiu principal en la matèria, el conjunt de principis i directrius bàsics sobre el dret de les víctimes de violacions manifestes de les normes internacionals de drets humans i de violacions greus del dret internacional humanitari a interposar recursos i obtenir reparacions, adoptats per l'Assemblea General de Nacions Unides, a través de la seva Resolució 60/147, de desembre del 2005.

Avui volia acabar la meva intervenció amb un poema de Thomas Hardy, que es titula *Els oblidats*, però veient el consens que hem obtingut, crec que no fa falta. El que sí que fa falta és agrair, agrair a totes aquelles persones que han fet possible que avui aquest parlament aprovi aquesta llei tan necessària, a les entitats memorialistes, als familiars que sempre han lluitat per aconseguir-ho i bé, és clar que sí, també, als grups parlamentaris avui presents que ho hem fet possible.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. Vicepresident primer substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Font. Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula la Sra. Sílvia Cano, per un temps de quinze minuts.

LA SRA. CANO I JUAN:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats, entitats memorialistes que ens acompanyen. Avui és un dia que els diputats i diputades recordarem amb molta emoció i contarem amb orgull a les nostres filles, contarem que amb aquesta llei de recuperació de les persones desaparegudes durant la Guerra Civil i el franquisme restituïrem un deute històric a les víctimes del feixisme.

Com a societat, com a demòcrates que defensam els drets humans, teníem un deute moral amb els defensors de la legalitat i la democràcia, com varen ser els republicans, de dretes i d'esquerres, que defensaren un govern democràtic, com va ser la II República. Es calcula que a Espanya varen morir cents de milers de persones com a conseqüència de la Guerra Civil o a causa de la repressió del règim i dels anys de misèria que el succeïren. La desaparició dels seus cossos era més que la desaparició dels seus cossos, implicava la voluntat d'extermini de la memòria democràtica dels ideals de justícia, de solidaritat i de progrés.

Aquí el conflicte va durar pròpiament poc, el que vàrem tenir va ser una dura repressió, perfectament planificada contra dones i homes civil, centenars de persones afusellades a les nostres illes, Memòria de Mallorca ha estimat que unes 2.000 persones es troben desaparegudes en el territori balear, documentant 56 fosses a Mallorca, Eivissa i Formentera.

Els socialistes tenim molts de companys i companyes a fosses comuns. Els seus familiars més directes, fills i filles, nebots, nebodes, ja d'edat més avançada, esperen aquesta llei per poder tancar una ferida, per poder enterrar i honorar els seus familiars. Persones les quals, no ho oblidem, varen viure tota la dictadura assenyalades, humiliades, avergonyides, patint en silenci -perdó-, patint en silenci...

(Alguns aplaudiments)

..., amb la por dins el cos i que mai no han estat mogudes per l'esperit de venjança, sinó de justícia. Em venen al cap Rafel Clar i Amengual, fuster d'Alaró, un jove de 29 anys i membre de Joventuts Socialistes, detingut el 15 d'agost del 1936 i assassinat al Camí Roig de Ciutat el dia següent, el dia de la festa gran del seu poble, de Sant Roc; persones que varen ser assassinades al tràgic quilòmetre 15,7 de Calvià, la família Gual Mas, Salom Ribot, Joan Gelabert, Genovard, perdó, de Maria de la Salut, o una palmesana, com Pilar Sánchez Llabrés, militant socialista, que va morir de la forma més brutal, després de ser violada per un grup de falangistes, la varen fermar a la part posterior d'un cotxe i la varen arrossegar fins a un bosc, on la varen executar, el seu cos encara roman a la fossa comú de Sencelles.

Les desaparicions forçades afecten els valors més profunds de tota la societat, respectuosa amb la primàcia dels drets

humans i de les llibertats fonamentals, així ho consagren les Nacions Unides.

Durant dècades hi ha hagut un tractament diferenciat de les víctimes, no només durant la dictadura, sinó també en democràcia. No serà fins al 2007, de la mà del president socialista, José Luís Rodríguez Zapatero, quan s'aprova una llei com la 52/2007, de 26 de desembre, més coneguda com a llei de la memòria històrica, on es reconeixen i amplien els drets de les víctimes de la Guerra Civil i del franquisme i s'estableixen mesures a favor de les persones que patiren persecució o violència i es recupera la memòria d'aquestes persones, aquesta llei és el punt d'inflexió en la recuperació de la memòria de les víctimes.

Desgraciadament, els darrers anys hi ha hagut un retrocés en l'impuls d'aquesta llei de memòria històrica i s'ha deixat a zero la partida per subvencionar l'obertura de fosses o s'ha fet desaparèixer l'oficina per a víctimes de la Guerra Civil. Aquesta llei de memòria històrica és una llei que necessita un impuls i és sobre aquesta base que nosaltres aprovam avui aquesta llei de memòria... aquesta llei de persones desaparegudes. Es tracta de desenvolupar-la normativament i emparar les nombroses famílies de desapareguts i les associacions que els representen per intervenir d'una manera adequada les fosses comunes i recuperar les restes humanes.

Mitjançant aquesta llei, ens dotam de la competència en matèria de localització i identificació de persones desaparegudes violentament i la capacitat de prospecció i intervenció en les fosses de la Guerra Civil i el franquisme, anam una mica més enllà de la llei estatal, es pot dir que la milloram: evitar l'externalització de les tasques, de localització, investigació i procedir a l'exhumació i fer que sigui l'administració pública la que sigui al costat i darrera d'aquestes famílies. S'estableix que totes les fosses han de ser com a mínim localitzades, senyalitzades i protegides amb el màxim rang legal, que és la protecció que atorga la Llei de patrimoni històric, i en aquelles fosses que no sigui viable obrir-les s'intervindrà dignificant els llocs d'enterrament, senyalitzant-les i posant una placa commemorativa i preservant els espais d'enterrament.

Finalment, amb aquesta llei garantirem la igualtat entre tots els ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears, amb independència d'on visquin; una llei que genera el dret de les famílies de desapareguts a saber on són, recuperar, si és possible, els seus cossos i evitar que aquestes famílies es vegin subjectes a la discrecionalitat que a determinats municipis hi hagi més o manco sensibilitat per obrir-les o a les diferències que es poden trobar entre les diferents comunitats autònomes.

També un fet que pensam que és destacable és que el Govern denunciarà davant la Fiscalia per denunciar la trobada de restes humanes amb signes de violència a fosses de la Guerra Civil i la dictadura.

És una victòria de la democràcia que aquesta llei tengui l'ampli suport de tots els grups d'aquesta cambra, perquè parlem de vulneracions dels drets humans i de la dignificació de la memòria de les víctimes. Hem fet un esforç per trobar-nos i consensuar al màxim aquesta llei, amb un darrer esforç que

s'ha materialitzat avui mateix, a la comissió hem tengut debats interessants, no només des del punt de vista penal, o jo no em veig qualificada per poder entrar-hi, però sí des d'un punt de vista polític respecte del que representa o no representa l'ordenament vigent nostre o les diferents reflexions i consideracions respecte dels principis internacionals.

Des del Grup Socialista, reconeixent el que va suposar la Llei d'amnistia, perquè hem de recordar també que va ser una vella reivindicació de l'esquerra antifranquista, una vella reivindicació de totes aquelles persones moltes de les quals varen morir per reivindicar llibertat, amnistia i estatut d'autonomia, va suposar la sortida de presos de les presons, presos polítics i reconeixent aquesta llei que suposa l'antecedent del nostre pacte constitucional.

Però, una vegada dit això, també pensam que, des del punt de vista polític, val la pena tenir molt presents les consideracions, el contrapunt que fa el relator de l'ONU, Pablo de Greiff sobre justícia transnacional, i diu que una llei d'amnistia no ha de permetre el cessament absolut de l'obligació de l'Estat d'investigar, enjudiciar i sancionar els responsables de les desaparicions; critica un excessiu formalisme en la interpretació del dret, que cohibeix qualsevol reflexió sobre possibles alternatives per garantir el dret de les víctimes a la veritat i a la justícia i, a més, remarca que no hi hauria impediment en el sistema judicial espanyol per revisar o anul·lar les disposicions de la Llei 46/77 que fossin incompatibles amb les obligacions internacionals de l'Estat.

Aquest esforç que hem fet durant tota la tramitació de la llei, que avui s'ha materialitzat amb la retirada per part de Ciudadanos de les seves esmenes i la possibilitat de pactar l'esmena del Partit Popular, pensam que és una bona fórmula que satisfà el nostre grup i tots els grups que donam suport a aquesta llei.

Crec que no podem obviar que la via penal ha deixat un regust amarg a les víctimes del franquisme, ara bé, nosaltres, des d'aquest parlament, no ho arreglarem; la via que nosaltres sí tenim és la via per garantir veritat, justícia i reparació mitjançant lleis com aquestes o com la futura llei de memòria democràtica que en uns mesos hem de començar a parlar.

En qualsevol cas, crec que hem de posar en valor tot el que hem aconseguit, consensuant amb aquesta llei, que és molt i felicitar-nos. Nosaltres no podem canviar el passat ni les seves ignomínies, però sí podem reconèixer els valors de la democràcia en contra de la barbàrie i del feixisme, reconèixer els drets humans i avui ho fem. Intentam restituir una justícia històrica i tornar a les famílies de les víctimes els cossos dels seus éssers estimats que varen ser enterrats a fosses comunes, ho fem tard, però ho fem a la fi.

Per acabar, vull reconèixer la tasca que durant aquests anys han desenvolupat entitats com Memòria de Mallorca que, de manera voluntària i amb suport institucional ocasional, ha elaborat un mapa de fosses i ajudat a moltes famílies a saber on són els seus familiars enterrats i recuperar la memòria de les víctimes.

La Sra. Capellà ha contat abans una història de l'atzar que va acabar bé, jo, desgraciadament, a la meua família tenc una història personal que no va acabar tan bé, el meu repadrí era un coronel republicà malagueny, va haver de patir la repressió i va haver de fugir cap a França i allà ja el vàrem perdre de vista quan, després, va sofrir una segona victimització amb la invasió de l'Alemanya nazi, i mai més no vàrem saber res d'aquesta persona. I gràcies, precisament, a entitats com Memòria de Mallorca, han fet una recerca sobre què va poder passar i a dia d'avui té un nom que l'honora i dignifica la seva memòria al Mur de la Memòria de Palma.

Vuitanta anys després del cop militar contra el govern, legítim i constitucional, avui, en aquesta cambra, recuperam la memòria de les víctimes del franquisme, homes i dones que varen ser assassinats per somniar un país més just, més solidari i més lliure, amb aquesta llei honoram les persones que patiren la violència més extrema, recuperant els seus cossos recuperam part de la nostra història i de la nostra memòria.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Algun grup vol fer rèplica... torn de rèplica, fer ús del torn de rèplica?

Atès que s'han retirat les esmenes del Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans, 5401, 5402 i 5404 i també s'han retirat les esmenes del Partit Popular, la 5510 que afecta l'exposició de motius, per haver acordat una transacció, havent de dir al paràgraf esmentat "desaparicions forçoses com a possibles crims contra la humanitat"; també s'ha retirat l'esmena 5517 que afecta l'article 7, per haver acordat una transacció, havent de dir al paràgraf esmentat "vinculada a possibles desaparicions forçoses" i amb la incorporació *in fine* de la frase "conforme amb la legislació vigent"; s'ha retirat l'esmena 5519, que afecta l'article 10, per haver acordat una transacció havent de dir al paràgraf esmentat "comissió de possibles crims contra la humanitat" i amb la incorporació *in fine* de la frase "conforme amb la legislació vigent".

Puc entendre aprovat per assentiment tant les transaccions com l'articulat, que està compost per l'exposició de motius, els articles de l'1 al 12, disposició transitòria, disposició final primera, disposició final segona i disposició final tercera?

Es pot entendre aprovat per assentiment.

Es faculden els serveis jurídics de la Cambra per fer les correccions i modificacions tècniques necessàries per tal que la llei en qüestió tenguí una redacció coherent.

Una vegada esgotat el debat i les votacions, aquesta presidència proclama aprovada la Llei per a la recuperació de persones desaparegudes durant la Guerra Civil i el franquisme.

(Aplaudiments)

VI. Compareixença de la consellera de Serveis Socials i Cooperació, per tal de donar compliment a la Moció RGE núm. 8233/15, relativa a política en matèria de discapacitat, escrit RGE núm. 8567/16, presentat pel Grup Parlamentari Popular.

Passam al sisè punt de l'ordre del dia que correspon a la compareixença de la consellera de Serveis Socials i Cooperació per tal de donar compliment a la Moció RGE núm. 8233/15, relativa a política en matèria de discapacitat, escrit RGE núm. 8567/16, presentat pel Grup Parlamentari Popular.

Té la paraula la Sra. Sandra Fernández del Grup Parlamentari Popular.

LA SRA. FERNÁNDEZ I HERRANZ:

Muchas gracias, presidenta, si me lo permite intervendré desde aquí ya que mi primera intervención será muy breve. El 10 de noviembre este parlament aprobó por unanimidad una resolución derivada de una moción presentada por el Grupo Popular, que decía lo siguiente: instaba al Govern a la creación de un itinerario vital unificado para personas con discapacidad, coordinado desde una única administración, de forma que se garantice el desarrollo continuo de la persona mediante los diferentes servicios.

Transcurridos seis meses desde la aprobación de esta resolución, y tal como prevé el Reglamento, pedimos la comparecencia en este caso de la consellera, para que nos pueda explicar qué trámites se han llevado a cabo para poder cumplir esta resolución aprobada por el Parlament.

Gracias.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Fernández. Intervenció de la consellera de Serveis Socials i Cooperació, per un temps de deu minuts.

LA SRA. CONSELLERA DE SERVEIS SOCIALS I COOPERACIÓ (Fina Santiago i Rodríguez):

Gràcies, president. Bones tardes a tots i a totes les persones que són avui aquí presents. Aquesta moció o aquest punt d'aquesta moció que es va aprovar, tot i que és vera que l'ha mencionada i l'ha explicat molt ràpidament, és una moció que jo caracteritzaria d'ambiciosa i de complexa, és ambiciosa perquè el que pretén és garantir una continuïtat en el tractament i en l'atenció de les persones amb discapacitat, i és complexa perquè pretén que una estructura, que de vegades resulta massa... molt poc flexible, diria jo, que és l'administració pública la qual, a més, ha de ser molt garantista i a més ha de preservar molt les competències, tenguí un únic punt per poder garantir aquesta continuïtat.

És complexa perquè la discapacitat per si mateixa és complexa, hi ha discapacitats que es produeixen al naixement, altres que són d'edats molt primerenques i altres que són

sobrevingudes. Els diferents tipus de discapacitat, no es pot tractar igual la discapacitat psíquica que la sensorial, que la física o que la pluridiscapacitat o una persona amb una discapacitat per diagnòstic de salut mental, si aquesta persona està incapacitada o no està incapacitada, si aquesta persona té una valoració de persona amb dependència o no la té, és realment molt complexa.

També perquè hi intervenen totes les administracions territorials, en temes de discapacitat tenim competències el Govern, tenen competències els consells insulars i tenen competències els municipis i, a més a més, afecta totes les administracions sectorials, afecta Salut, afecta Educació, afecta Serveis Socials i afecta Treball majoritàriament.

Estic convençuda, Sra. Fernández, que vostè no està d'acord que hi hagi una única administració que abordi la discapacitat, sinó que des d'un punt de vista de normalització la persona amb discapacitat ha d'estar integrada a Educació, ha de ser des del SOIB que es faci recerca per a una feina i ha de ser des de Salut que s'atengui aquesta persona i des de Serveis Socials atendre les necessitats bàsiques.

I a més, aquesta administració, que és territorial i sectorial, ha d'estar present, com està present amb qualsevol altra persona, a tot el cicle vital de la persona amb discapacitat i a més a més amb uns recursos afegits que requereix la discapacitat.

I a més a més, tenim una moció que no pot contradir o no pot anar en contra de legislació, hem dit el tema de competències, perquè el fet complex d'aquesta moció sobretot és la part que diu que ha de ser una única administració, no el seguiment d'aquesta... no... intentar garantir el tractament d'aquesta persona o l'atenció d'aquesta persona amb discapacitat o d'aquest menor amb discapacitat, perquè tenim les competències que marca l'Estatut i perquè tenim la llei de competències.

Per tant, nosaltres hi hem donat prou voltes, hem tengut reunions amb els consells insulars, de fet tenim ja cinc conferències sectorials, durant aquest any ja hem fet cinc conferències sectorials a les qual hem tractat aquest tema de la discapacitat i d'altres temes, però aquest és el tema de la discapacitat, i pensam que això ha d'anar pensat, destinat a crear un espai administratiu on conflueixin totes les administracions, perquè es faci gestió de casos, no es faci gestió de competències, sinó gestió de casos, que puguin garantir, tenint responsables professionals, una continuïtat en el tractament en el moment que es produeixi o es valori la discapacitat.

Aquesta gestió de casos facilitaria el que demana el Parlament, que és aquesta continuïtat en el tractament i en l'atenció a la persona amb discapacitat, i no des d'una única administració, sinó des d'un espai administratiu, que pot ser una confluència de totes les administracions, per exemple un consorci, per poder fer aquesta gestió de casos.

Tenim en aquests moments la limitació de creació de consorcis, no en podem crear, ni tenim en aquest moment cap espai creat on puguem introduir aquesta funció.

Tot i així, nosaltres no estam aturats en temes de discapacitat i pensam que abans de crear aquesta gestió de casos el que hem de fer, sobretot, és crear recursos suficients perquè aquesta gestió de casos es faci d'una forma adequada. Per això, des de la valoració, que pensam que és el punt cardinal o el punt crític de la discapacitat, una persona és valorada com a discapacitada socialment i legalment quan té una minusvalidesa, un nivell de minusvalidesa superior al 33%, per tant, la valoració ha de ser dins una estructura mínima que doni aquesta garantia.

En aquest sentit, hem fet diverses coses: hem modificat l'estructura del centre base, hem incorporat un negociat i un servei que hem llevat d'un altre departament de la conselleria, perquè pensam que necessita aquesta agilització en la tramitació dels expedients. Per primera vegada a la comunitat autònoma els ciutadans de Formentera no s'hauran de traslladar a Eivissa, sinó que els professionals d'Eivissa es traslladaran a Formentera per facilitar aquesta valoració. I hem revistat tots els procediments per afavorir la valoració.

En atenció primerenca avui hem tengut el debat a la seva pregunta que ha presentat. Hem incrementat, com ve succeint durant ja 6-7 anys enrera, hem incrementat el pressupost d'atenció primerenca. Intentam fer, conjuntament amb Salut, el segon Pla d'atenció primerenca i anam cap a la concertació com a garantia de servei. Introduïrem en aquest decret, que li deia avui matí, volem millorar el procediment i volem també revisar tot el tema dels actuals professionals que intervenen, a veure si es poden millorar.

En salut mental ja hem fet el decret de concertació, ja hem fet el reglament que possibilitarà la concertació i confiam que el mes de setembre ja tenguem concertades les places, tal com vaig dir a la interpel·lació a què vostè feia menció avui matí, l'any 2016 concertarem les places existents i a partir de l'any 2017 començarem amb l'increment de places. Parlam també amb salut mental, precisament per avançar el que deia aquesta moció, que des de salut mental, sobretot els habitatges tutelats o habitatges supervisats o habitatges emancipats, que encara estava pensant en el nom, més residències, més altres serveis, passin a la Conselleria de Serveis Socials i quedin clarament diferenciades les competències.

En discapacitat física augmentam el pressupost per al Servei de promoció de l'autonomia, que sortirà d'aquí un parell de mesos. I negociam amb la Federació de persones amb discapacitat nous serveis per a les persones amb discapacitat, serveis que siguin de caràcter comunitari, que no siguin tan estructurals. Tot i així també, a la residència de Can Raspall d'Eivissa es farà una secció com a residència per a persones amb discapacitat física.

Per tant, sí que treballam en aquest sector, amb aquesta moció, no és de fàcil resolució, però confiam que durant aquesta legislatura deixarem una mica més resolt el tema de la continuïtat del tractament i de l'atenció, més clarificades les competències i sobretot clarificats els serveis.

Gràcies.

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Sandra Fernández del Grup Parlamentari Popular.

LA SRA. FERNÁNDEZ I HERRANZ:

Gracias, presidenta. Gracias consellera por su intervención. El aumento de los servicios, la mejora de los servicios y de los procesos evidentemente es una cuestión muy importante, una cuestión en la que nos tendrá a su lado, aunque en algunas ocasiones no compartamos algunas veces las prioridades. Pero la moción que nosotros presentamos y que se aprobó por unanimidad, iba más allá de eso. Tenemos una situación en la que evidentemente cuantos más recursos haya mejor, pero es evidente que la discapacidad, como usted ha dicho, es una cuestión compleja y ambiciosa, la discapacidad y la proposición que hizo el Grupo Popular.

Pero creemos, y a raíz de la experiencia que hemos tenido nosotros en el Gobierno, que a día de hoy existe muchísima dispersión de servicios, como se ha comentado en diferentes administraciones, en diferentes áreas de las diferentes administraciones, y, por una parte, esto hace que a veces incluso se puedan solapar estos servicios, y otras veces hace que haya vacíos entre un servicio u otro, en función por ejemplo de la edad.

Una de las principales cuestiones por la que presentamos esta moción, esta creación de un itinerario vital unificado es el que usted ha dicho, el que se pueda garantizar el tratamiento, o el seguimiento, o el proceso de la persona durante toda su vida; es decir, desde que se le puede detectar una discapacidad, o un trastorno del desarrollo a través de un servicio de atención temprana, hasta la edad de escolarización, que durante la edad de escolarización tendrá un servicio educativo evidentemente, pero también requerirá de determinados servicios sociales, incluso sanitarios, después pasará directamente a los servicios sociales, un centro ocupacional de día. Evidentemente este salto muchas veces no está lo suficientemente cubierto hasta que pueda ser mayor, pueda estar en una residencia, incluso pueda necesitar una tutela judicial. Es evidente que creemos que se debe tener un itinerario que esté coordinado y que asegure que no haya un parón entre una edad y otra, entre una etapa vital de una persona y otra.

Pero también tenía un doble objetivo: el hecho de que pidiésemos que se coordinase desde una única administración, era para que las personas, las familias tuviesen un único referente, porque ya es suficientemente compleja la situación de una persona con discapacidad, o una familia que tiene una persona con discapacidad, para que, además, desde la administración le pongamos más trabas, teniéndose que ir de un sitio a otro, en función de los servicios que necesite para el familiar o para la propia persona. Por eso nosotros pedíamos que se coordinase desde una única administración.

Como usted bien ha dicho, que se coordine desde una administración este itinerario, no significa que esta administración tenga que tener las competencias, de hecho nosotros ni siquiera pusimos qué administración debía ser, creemos que eso hay que estudiarlo, pero sí que sea el único

referente para la persona en el sentido que sea el sitio donde deba dirigirse y a poder ser posible, incluso, si consiguiésemos que tuviese un profesional de referencia que le acompañase, que le pudiese resolver siempre las dudas, que les pudiese dirigir, que pudiese iniciar la tramitación, en lugar de tener muchísimos referentes profesionales y muchísimas administraciones a las que dirigirse. Con lo cual, el crear ese espacio administrativo de gestión de casos, puede estar muy bien para coordinar las administraciones, pero no vemos tan claro que pueda resolver esta segunda cuestión, el que la persona pueda tener un único referente en la administración.

Es cierto que es una cuestión compleja y que a veces las competencias, y sobre todo en nuestra comunidad, lo hemos debatido muchas veces, parece que no están delimitadas del todo. Pero creemos que..., simplemente pedimos esa coordinación, los servicios de empleo deben estar en el SOIB, evidentemente los servicios educativos deben estar en Educación, los servicios sociales se decidió que estuviesen en los consells insulares, etc. Pero eso no significa que no se pueda coordinar este itinerario desde una única administración. Creemos en los procesos normalizados y creemos que evidentemente las personas tienen que estar, si pueden y en el mayor tiempo posible, en situaciones normalizadas, ya sea a través incluso de empresas ordinarias que puedan estar en educación ordinaria, con los apoyos necesarios. Pero sí que creemos que el itinerario se debe coordinar desde esta única administración. Por eso la solución que ahora usted comentaba, que estaban trabajando, no sé si podría caber dentro de la petición que nosotros hacíamos. Tal vez se pudiese estudiar a través de este espacio administrativo, una fórmula que la persona no tuviese que trasladarse de un sitio a otro y que tuviese siempre ese referente.

Por nuestra parte, evidentemente, nosotros no le pedíamos con esta comparecencia que nos contestase que ya se había hecho, porque sabemos que es un tema complicado, pero creemos que, a pesar de ser una moción ambiciosa, la presentamos al inicio de legislatura y creemos que es algo muy necesario, que es algo que, a través, como le digo, de la experiencia que hemos tenido los gobiernos, en mi caso la experiencia que he tenido yo en diferentes administraciones, creemos que es algo vital, porque además también va a optimizar mucho los recursos, vamos a poder aprovechar al máximo estos recursos, incluso puede tener un retorno social y un retorno económico para poder en este caso destinarlo, dirigirlo a más servicios que sí que son necesarios. Y por eso sí que nos gustaría que se replanteasen de la forma que pudiesen cumplir estos dos objetivos, la continuidad de ese proceso vital de la persona, pero también simplificar al máximo la vida de estas personas y de sus familiares, que ya de por sí es bastante compleja.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la consellera Sra. Fina Santiago.

LA SRA. CONSELLERA DE SERVEIS SOCIALS I COOPERACIÓ (Josefina Santiago i Rodríguez):

Gràcies, presidenta. Gràcies, Sra. Fernández. Efectivament, en aquesta moció no hi havia un termini perquè jo supòs que el Parlament era conscient de les dificultats amb les quals vostè i jo coincidim.

Hem començat en temes de coordinació dins el propi Govern a redefinir competències, per exemple en temes de salut mental. Fins ara estaven molt mesclades i a partir d'aquesta legislatura, la Conselleria de Salut tindrà el tema de diagnòstic i tractament i la Conselleria de Serveis Socials serà tot allò de substitució de la llar. Vull dir que jo crec que és un primer pas i segurament cap a la Conselleria de Serveis Socials hauran de venir determinats sectors.

Atenció primerenca que es podia transferir als consells insulars, hem decidit quedar-nos-la el Govern de les Illes Balears, perquè pensam que d'atenció primerenca a educació hi ha d'haver una continuïtat i és més fàcil una coordinació interna dins el propi Govern, que temes del consell. Vull dir que poc a poc aquesta coordinació s'està realitzant. Per exemple, vostè sap que amb la Llei de consells, amb la Llei de finançament de consells, la competència de discapacitat intel·lectual se la queden els consells insulars, i de fet el Consell de Mallorca ja ha fet una cartera de serveis on estan especificats tots els serveis que tindrà aquest sector.

Ara ja no volen renunciar a la gestió d'això, i per tant aquest seguiment que s'ha de fer o aquesta garantia dels serveis educatius als serveis socials el vol fer cada un dels consells, és a dir, ja no volen que intervengui el Govern. En discapacitat física, com que l'Estatut posa que la discapacitat és competència del Govern encara que sigui transferida, ens ho quedam nosaltres. Vull dir que tot això ho dic per la dificultat que tenim i que les diferents administracions volen mantenir cada una de les seves competències.

Jo li apuntava la possibilitat d'un consorci, no com una solució definitiva. Una altra de les fórmules que estam treballant és la figura que estableix la Llei de serveis socials, que és el treballador social comunitari que té assignat el cas, que també podria ser una fórmula des del servei comunitari tot el seguiment que es fa d'aquella persona que és a un barri, que és a un municipi determinat, que sigui referent.

Però en qualsevol cas, amb un o l'altre, necessitam créixer en personal, perquè la gestió de casos no és qüestió que ho dugui una persona amb un ordinador, és qüestió de contractar personal perquè pugui fer aquesta gestió de casos, assignar-li ics casos determinats, ara no m'atreveria a dir què, i que faci efectivament, des que es detecta la discapacitat fins que aquesta persona ja no ho precisa, la seva trajectòria vital com a persona amb discapacitat, i això passa pel creixement, i en aquests moments la prioritat del Govern és créixer en nous serveis i dotar-los de personal, i coincidim en això amb les entitats. I les entitats estan d'acord, com no podia ser d'altra manera, en aquest bot qualitatiu que vostè o que el Parlament reconeix i ha aprovat, però en aquest moment, i jo diria que durant els primers anys d'aquesta legislatura, aquest no serà el nostre

element de prioritat, sinó créixer en serveis i dotar aquests serveis de professionals, i quan tenguem això podrem començar no a fer ja un bot quantitatiu, que és el que necessitam per ràtios perquè tenim les ràtios més baixes de tot l'Estat espanyol, i podríem caminar cap a aquest bot més qualitatiu que seria el seguiment, respectant les competències de cada administració.

A mi em pareix que estam d'acord, és qüestió de ritmes, és qüestió de no aturar-se en el tema de discapacitat, i confii que a final de legislatura la situació de les persones amb discapacitat estigui millor que la passada legislatura i que aquesta ha millor que l'anterior, etc., etc., perquè el conjunt de les persones amb discapacitat afortunadament sempre ha estat prioritari per a qualsevol govern gràcies, entre altres coses, a la presència d'entitats molt potents i que saben reivindicar molt bé els seus drets i saben fer molt bona feina.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Bé, no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió. Bona tarda a tothom.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS